Onopaharam 2026

ഓണോപഹാരം

സിംഗപ്പൂർ മലയാളി അസോസിയേഷൻ
SINGAPORE MALAYALEE ASSOCIATION

SINGAPORE MALAYALEE ASSOCIATION

Pure Since 1925

100 Years of Bhima

100 Years Of Legacy

COMING SOON

BHIMA

Your Exclusive Bhima Launch Invitation Awaits.

Register Now

ENHANCING FOOD EXPERIENCE
SINCE 1958

K.N.P Trading Private Limited
in association with
Suriya Trading Enterprises (S) Pte. Ltd

50 Senoko Drive, Singapore 758232
Tel: 62573712 | www.knp-housebrand.com

READY TO COOK \ IDLI - DOSA BATTER \ SPICES \ RICE \ FLOURS \ DHALS AND BEANS \ INSTANT MIXES \ GROUND SPICES \ DRY FRUITS

Singapore Malayalee Association

Editorial Team

Shraddha Patil
Ratheesh Viswanatha Kurup
Anjana Prem
Pia M. S.
Rajaneesh Krishnan K.

Cover Page Art:
Sajeevkumar C. C.

Design & Layout:
Ashokkumar P. K.
ashokkumarpk@gmail.com

Letter from the Editor

Dear readers,

Every year, we gather articles, poems, interviews and photographs into a single volume. In my second year as editor, I've found myself thinking about what an oddly old-fashioned thing that is.

In an age of disappearing stories, doom scrolling, fleeting content and algorithms deciding what deserves our attention, we still choose to print a book.

Why?

Because a community is remembered not by what happened, but by what it chooses to record.

Fifty years from now, no one will remember every Onam celebration. But someone may open these pages and discover what we cared about. What made us laugh. What we debated. What we dreamed about. They will discover not just a community, but a moment in time.

As editors, we often wonder whether anyone will read every page. Perhaps that is not the point. Perhaps the point is simply that these stories now have a home.

Perhaps that is what Onopaharam has always been: less a magazine than a time capsule.

Happy Onam!

Warmly,
Shraddha Patil

LanTroVision
A member of MIRAIT ONE Corporation
India
South Korea
Japan
China
Taiwan
HongKong
Vietnam
Thailand
Philippines
Malaysia
Singapore
Indonesia
CONNECTING ASIA - PACIFIC'S
INFRASTRUCTURE FOR 30+YEARS
LanTroVision: Leading ICT Network Solutions
• STRUCTURED CABLING & NETWORK INFRASTRUCTURE
• POWER DISTRIBUTION / UPS
• DATA CENTRE MIGRATIONS & BUILDS
• MAINTENANCE & DOCUMENTATION
• ISO TESTING / COMMISSIONING
• CONSULTATION & SITE SURVEY
• WIRELESS NETWORK
• CCTV/ALARM
• SECURITY SOLUTIONS
• INTRUSION DETECTION
• ACCESS CONTROL
• SOLAR INTEGRATION
• TELECOM NETWORK
• AUDIO & VISUAL SOLUTIONS
• EQUIPMENT PROCUREMENT
• SMART LIGHTING
LEADING THE GLOBALIZATION OF SERVICE
READY TO UPGRADE YOUR CONNECTIVITY?
CONTACT US TODAY FOR A FREE CONSULTATION!
www.lantro.com | Main Line:+(65) 6778 6668
Visit Us
INSPIRE SUSTAINABLE PARTNERSHIP

Table of Contents

Editor's Letter | 1
Messages from SMA Leaders & The Community | 4
Onam Greetings 2026 | 16
SMA Team | 17
SMA Sub-Committee Reports | 23
AGM Report | 72
Malayalee Achievers | 73
Many Roles, One Heart: In Conversation with Dr. Rathiga Velaithan *by Aparna Krishnan* | *75*
Singapore, My Karma Bhoomi: In Conversation with Mr. Ajith Menon *by Aparna Krishnan* | *79*
In Memoriam | 84

മലയാളത്തിന്റെ മന്ത്രങ്ങൾ

കെ പി കേശവമേനോന്റെ സിംഗപ്പൂർ ദിനങ്ങൾ *by Vijayakrishnan Thekkemakkadath* | *85*
ദി കറക്റ്റ് പ്രോംപ്റ്റ് *by K.Asokkumar* | 91
മരണശേഷം *by* Ratheesh *Viswanatha Kurup* | *93*
ആപ്പിൾ ബലൂൺ *by Gisha Raman Nair* | *95*
അഭയം *by Geethu Chandran* | *96*
വെറുതേ ഈ നിലാവിൽ *by Divya Ranadev* | *98*
നമ്പൂതിരിയുടെ ഒന്നാമോണം *by Nidheesh Premkumar* | *99*
ഹൃദയതീരങ്ങൾ *by Arjun Velayudhan* | *101*
തീവണ്ടിയാത്രയിലെ പ്രണയം *by Nishant Kodamana* | *102*
എന്റെ ഉപ്പപ്പാക്ക് ഒരു ബസ്സ് ഉണ്ടായിരുന്നു *by M. Badarudeen* | *103*
വയനാട്: മുറിവുകൾ മറച്ചുവെച്ച മലനാട്ടിലൂടെ ഒരു ഓർമ്മയാത്ര *by Gangadharan Kunnon* | *105*
മലയാള ഭാഷയുടെ സവിശേഷ ഘടനാശാസ്ത്രം *by Ullas Kumar* | *108*

Thoughtscapes in English

The "Intelligent" Species *by Avyukth Ratheesh* | *112*
Sand, Spices, and the Sphinx: A Malayalee's Egyptian Odyssey *by Ganesh Iyer* | 115
The Astronomer *by Urmila Uma Devi* | *117*
From Kerala Roots to Singapore Roads: A Malayalee's Journey of Belonging *by Leo Joseph* | 119
Can Money Buy Happiness? *by Asokan R.* | *121*
The Mango Tree at Bukit Timah *by Serah* | *123*
Creating a Kerala in Singapore *by Harshika Nair* | *125*

Art Contributions

Dashavtar *by Vandana Dayal* | *127*
Gopikakrishna *by Radhika Murali* | *128*

MESSAGE

Mr Dinesh Vasu Dash
Minister of State
Ministry of Culture, Community and Youth
and Ministry of Manpower

Onam Ashamsakal!

My heartfelt wishes to all members and well-wishers of the Singapore Malayalee Association, and to the wider Malayalee community.

Onam is a vibrant festival that celebrates the timeless values of unity, gratitude and inclusivity. For the Malayalee community in Singapore, it is an opportunity to reaffirm our cultural roots while embracing the nation's multicultural ethos. Through traditional arts, cuisine and shared celebrations, the community preserves its heritage for future generations and enriches Singapore's diverse cultural tapestry.

I am heartened to see this spirit of community and culture brought to life through initiatives such as Sakhi Onam, Varnam and the Kerala Food Festival. These efforts align with the newly launched Indian Engagement and Development Initiative (INEI), which encourages our community to appreciate the richness of our diverse traditions while building a stronger sense of shared belonging. As we celebrate, let us continue to care for and support one another, reflecting the unity at the heart of our "We First" spirit.

I wish everyone a joyous and blessed Onam. May this festive season bring peace, happiness, good health and prosperity to you and your loved ones.

MESSAGE

Jayakumar Narayanan
BBM, Justice of Peace
Past President and Advisor
Singapore Malayalee Association

Onam wishes to each and every one of you!

There are families in this community whose great-grandfathers came to Singapore before the war. Men who worked in the dockyards, the railways, the government offices and the police. Their sons and daughters were born here. So were their grandchildren.

That means more than a hundred years of Onam in Singapore. Four generations of *pookkalams* laid on the same floor, by the same family, in the same city. That is no longer a diaspora. It is a home with deep roots.

To our third and fourth generations: you do not have to prove that you are Malayalee. Your Malayalam may come slowly. You may know the food better than the songs, or the songs better than the language. Some of you may know Kerala only through short family visits. It does not matter. You are the continuity. You are the reason this community still exists a century after your great-grandparents first arrived. No one should ever make you feel like a guest at your own *sadya*.

Spend time with your grandparents while they are still with us. Ask them the small questions. Which ship? Which year? Which street? What was the first Onam in Singapore like, when there were no halls, no committees and hardly any flowers to buy? Write their stories down. Record them on your phone. Once that generation is gone, those memories go with them, and no association can bring them back. Only you can preserve them.

And to my own generation, the parents: our responsibility runs the other way. If our children are to carry something forward, we must first give them something worth carrying. Speak Malayalam at home. Spend time with elders. Listen to their stories. And when our children's turn comes, have the grace to let them shape that inheritance in their own way.

To those who have arrived in Singapore only recently, and are still video-calling home so *Amma* can see your *pookkalam*, welcome. You are becoming part of something much older than yourselves. Four generations before you sat where you now sit, feeling exactly what you feel today. Give it time. That is how every story begins.

So this Onam, whether your family has been here for four generations or four months, pull your chair a little closer. The *pookkalam* is for all of us. The *sadya* is for all of us. Let us celebrate Onam together.

The kingdom of Mahabali was one where no one was high and no one was low, and no one had cause to lie. Legend tells us that he returns once each year to see whether his people are happy. Let us make sure that every Malayalee can look him in the eye and say, "Yes."

ഓണം ആശംസകൾ to each and every one of you.

MESSAGE

Mrs Sunu Sivadasan-Ghani
President
Singapore Malayalee Association

On behalf of the Singapore Malayalee Association, I extend my warmest Onam greetings to you and your families.

Onam is a celebration of gratitude, prosperity and togetherness. It reminds us of the enduring bonds that unite us as Malayalees in Singapore, and of our responsibility to honour our heritage while contributing meaningfully to the country we proudly call home.

The Singapore Malayalee Association remains committed to bringing our community together, strengthening friendships across generations, and preserving Kerala's language, arts, culture, traditions and values. By creating opportunities for our members, especially our youth, to participate, contribute and lead, we hope to nurture a strong sense of belonging and carry our shared heritage forward with fresh ideas and renewed energy.

As we look to the future, we remember with deep gratitude our founding leaders, past and present committee members, and countless volunteers. Their vision, sacrifice and service have built the strong foundation on which our Association stands today. This Onam, we also express our appreciation to migrant domestic workers, many of whom are fellow Malayalees and are lovingly known as Sakhies. Their resilience, dedication and sacrifices deserve our respect. May they feel valued, supported and embraced as part of our community.

I extend my sincere thanks to our members, volunteers, sponsors, partners and well-wishers for your continued trust and support. Together, let us strengthen our bonds, care for one another, and build an even brighter future for our community and for Singapore.

May this Onam bring joy, good health, peace and prosperity to you and your loved ones.

Happy Onam!

MESSAGE

Mr Anbarasu Rajendran, Justice of Peace
Chief Executive Officer
Singapore Indian Development Association (SINDA)

Ellavarkkum hridayam niranja Onashamsakal!

My warmest wishes to our Malayalee brothers and sisters, and to the Singapore Malayalee Association, on the joyous occasion of Onam. Onam celebrates unity, generosity and community, bringing people together in a spirit of joy and thanksgiving. May this special occasion strengthen the bonds among us and fill us with hope for the future.

SMA has played a vital role in preserving the rich heritage and traditions of the Malayalee community, while fostering closer ties within the wider Indian community and Singapore's multicultural society. SMA and SINDA share a common commitment to uplifting the community through service and collective support. As one of SINDA's valued community partners, SMA has contributed meaningfully to this mission over many years. Its recent support for our heartland engagement initiatives and the distribution of festive gift packs has brought care, encouragement and festive cheer to families in need.

These efforts reflect the compassion, generosity and shared responsibility that strengthen our social fabric and embody the true spirit of Onam.

On behalf of SINDA, I wish everyone celebrating Onam good health, happiness and prosperity. May this festive season bring joy to your homes and inspire hope and unity in the year ahead.

Regunarth Siva Thyagarajan
Chairman
Little India Shopkeepers and Heritage Association (LISHA)

MESSAGE

On behalf of the Little India Shopkeepers and Heritage Association (LISHA), I extend my warmest greetings to everyone celebrating Onam.

Onam reminds us of the values of unity, gratitude, generosity and togetherness. May this festive season bring peace, happiness, good health and prosperity to you and your loved ones.

As we celebrate our rich cultural heritage, let us also strengthen the bonds that unite our diverse community.

Happy Onam!

MESSAGE

R Rajaram
Chairman
Indian Heritage Centre

On behalf of the Indian Heritage Centre, I extend my warmest Onam greetings to the Singapore Malayalee Association and the wider Malayalee community in Singapore.

Onam is a celebration of gratitude, abundance and togetherness. It reminds us of the enduring values of unity, humility and community spirit that bring people together across generations.

As Singapore celebrates its rich multicultural heritage, the traditions, customs and contributions of the Malayalee community remain an integral part of our shared national story. Through your dedication, these traditions are preserved, celebrated and passed on to future generations.

May this Onam bring joy, good health, peace and prosperity to you and your loved ones. May the spirit of the festival inspire friendship, understanding and harmony across our diverse society.

Onashamsakal!

MESSAGE

Anil Sarasijakshan
President
Sree Narayana Mission (Singapore)

Every Onam, the Singapore Malayalee Association brings the Malayalee community together through Onam Village, making Singapore feel a little more like home.

For more than seven decades, Sree Narayana Mission (Singapore) has walked alongside the community, caring for our elders and upholding the dignity of those in need.

SNM and SMA share a common belief: when people are cared for with dignity, communities grow stronger. Onam gives us an opportunity to celebrate this bond, reflect on the values that have shaped us, and carry them forward with renewed purpose.

On behalf of Sree Narayana Mission, I extend my warmest wishes to every member of the Singapore Malayalee Association and the wider Malayalee community in Singapore.

May this Onam bring joy, togetherness, abundance and hope to all.

Onam Ashamsakal!

MESSAGE

Mr Tamil Marren
President
Singapore Indian Association

On behalf of the Singapore Indian Association, I extend our warmest greetings to the Singapore Malayalee Association and the wider Malayalee community on the joyous occasion of Onam.

Onam is a celebration of unity, gratitude and renewal, bringing people together in a spirit of friendship, generosity and shared tradition. These enduring values reflect the strength of Singapore's multicultural society and remind us of the importance of fostering understanding and harmony across our diverse communities.

We value the growing partnership between our two organisations and look forward to creating more meaningful opportunities for collaboration in community engagement, sports, culture and youth development.

May this festive season bring you and your families peace, happiness, good health and prosperity.

Onam Ashamsakal!

MESSAGE

Rajakumar Chandra
Chairman
Singapore Indian Chamber of Commerce & Industry (SICCI)

Onam is much more than a festival. It is a celebration of gratitude, abundance, unity and the enduring values that bind families and communities together. It reminds us that prosperity is most meaningful when it is shared, and that true success is measured not only by what we achieve individually, but also by how we uplift one another.

The Malayalee community has made remarkable contributions to Singapore's growth and progress over many generations. Through its entrepreneurial spirit, professional excellence, rich cultural heritage and strong commitment to community service, the community has enriched the social and economic fabric of our nation. The values that Onam represents, including hard work, humility, compassion, generosity and togetherness, continue to inspire people from all walks of life.

I would also like to commend the Singapore Malayalee Association, established in 1917, for its longstanding commitment to preserving and promoting the rich traditions, language and cultural heritage of the Malayalee community. Beyond celebrating culture, the Association has played an important role in fostering friendship, supporting families, nurturing the younger generation and strengthening community bonds. Its contributions over the years have helped ensure that these cherished traditions continue to flourish while embracing the multicultural spirit that defines Singapore. As we celebrate this joyous festival, may the spirit of Onam continue to inspire greater understanding, unity and collaboration across our diverse communities.

On behalf of the Singapore Indian Chamber of Commerce & Industry, I extend my warmest wishes to the Singapore Malayalee Association and to everyone celebrating Onam.

May this festive season bring peace, happiness, good health and abundant prosperity to you and your loved ones.

Happy Onam!

MESSAGE

Chandra Mohan K. Nair
Member & Legal Advisor
Singapore Malayalee Association

Onam is the annual harvest festival and the state festival of Kerala. Wherever Malayalees have made their homes around the world, they have carried this cherished tradition with them. Singapore is no exception, and every year Onam brings our community together in celebration.

I migrated from Kannur, Kerala, to Singapore in 1957, travelling by the SS Rajula to Penang before continuing by road with my late father, mother, and elder brother. Singapore became our home, and my younger sister and brother were later born here. During the 1960s and 1970s, many Malayalee families lived around Nee Soon and Sembawang. Together, we preserved the traditions of Kerala, with Onam always holding a special place in our lives.

Today, Singapore's Malayalee community continues to grow and flourish. While each generation has brought new ideas and experiences, our shared traditions continue to unite us. Onam remains a celebration that brings together not only Malayalees, but also friends from Singapore's many communities.

Every Onam, I fondly remember the celebrations lovingly organised by my late mother. Those gatherings filled our home with warmth, laughter, and togetherness, creating memories that have remained with me throughout my life.

Traditionally celebrated over ten days, Onam is marked by beautiful pookalams, cultural performances, traditional games, family visits, charitable giving, and the magnificent Onam Sadya. Served on banana leaves, the Sadya is a sumptuous vegetarian feast that symbolises abundance, gratitude, and togetherness.

One of the most remarkable aspects of Onam is that it is celebrated by Malayalees of all faiths. Hindus, Christians, and Muslims come together to celebrate the festival, making it a powerful symbol of harmony, unity, and mutual respect. This inclusive spirit is reflected not only in Kerala but also here in multicultural Singapore.

I am proud to have served the Singapore Malayalee Association (SMA) for more than four decades. Since its founding in 1917, SMA has played an important role in preserving our heritage, strengthening our community, and contributing to Singapore's multicultural society.

As we celebrate this year's Onam, it is my hope that future generations will continue to cherish our language, traditions, and values while embracing the opportunities that Singapore offers. May our community continue to grow from strength to strength, and may Onam bring peace, happiness, good health, and prosperity to every home.

Happy Onam to one and all!

MESSAGE

Mr. M M Dollah
Past President and Advisor
Singapore Malayalee Association

Onam is rooted in the timeless legend of King Mahabali, whose reign is remembered as an age of prosperity, equality and happiness. According to tradition, although Mahabali was sent to the netherworld, he was granted permission to return once a year to visit his beloved people. Today, Onam is also celebrated as Kerala's harvest festival.

Across Kerala, people of all castes and religions celebrate Onam with elaborate vegetarian feasts, traditional games, sports and cultural festivities. At the heart of these celebrations is the belief that Mahabali returns each year to be among his people.

Whatever Onam may mean to each of us, let us welcome Mahabali with a generous Onam sadhya and celebrate with joy, gratitude and togetherness.

Happy Onam to all Malayalees!

MESSAGE

Dr V. P. Nair
Trustee and Past President
Singapore Malayalee Association

It gives me immense pleasure to extend my warm greetings to all members of the Singapore Malayalee Association and their families on the joyous occasion of Onam.

Since its founding in 1917, SMA has remained a pillar of unity, service and cultural preservation for the Malayalee community in Singapore. Across generations, the Association has continued to nurture our language, traditions and values while strengthening friendship and fellowship within the community.

During my tenure as President from 1970 to 1972, one important milestone was the establishment of an active Women's Wing in 1970. It is therefore especially gratifying to see Mrs Sunu Sivadasan elected as SMA's first woman President. This historic achievement reflects the Association's continuing progress, inclusiveness and confidence in women's leadership.

The Malayalee community has made enduring contributions to Singapore in education, healthcare, public service, business, finance, academia, engineering, the arts and many other fields. It is equally encouraging to see the renewed vibrancy of the Youth Wing, which gives us great confidence in the future.

As Singapore celebrates its 61st year of independence, we are reminded that our nation's strength lies in its diversity and unity. SMA has always embodied these values by fostering mutual respect, understanding and cooperation across communities.

May the Association continue to grow from strength to strength, preserving our proud heritage while inspiring future generations.

Happy Onam!

MESSAGE

Ullas Kumar C S
Past President and Advisor
Singapore Malayalee Association

നമസ്കാരം!

ഒരു ജനതയുടെ നിലനിൽപ്പിന്റെയും സ്വത്വത്തിന്റെയും അടിത്തറ അവരുടെ സാംസ്കാരിക വേരുകളാണ്. വൈവിധ്യങ്ങൾ ഒരൊറ്റ പൊതുസ്വത്വത്തിൽ ഒത്തുചേരുന്ന ഒരു ആഗോള നഗരമാണ് സിംഗപ്പൂർ. ഇവിടെ സ്വന്തം സ്വത്വവും സാംസ്കാരിക അടയാളങ്ങളും കൈവിടാതെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുക എന്നത് ഓരോ മലയാളി കുടുംബത്തിനും ഏറെ അനിവാര്യമാണ്. ഒരേ ചിട്ടയിൽ ഒഴുകുന്ന ആധുനിക ജീവിതത്തിനിടയിൽ, നമ്മുടെ വേരുകളിലേക്ക് തിരികെ നടക്കാനും കുടുംബാംഗങ്ങളെയും ആ യാത്രയിൽ പങ്കാളികളാക്കാനുമുള്ള അപൂർവ അവസരമാണ് ഓരോ ഓണക്കാലവും.

പാരമ്പര്യവും സാംസ്കാരിക മൂല്യങ്ങളും നെഞ്ചോട് ചേർത്തുപിടിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ‘നാം ആരാണ്’ എന്ന ബോധ്യവും അഭിമാനവും വരുംതലമുറയ്ക്ക് പകർന്നുനൽകാൻ നമുക്ക് സാധിക്കുന്നത്. അതിവേഗം മാറുന്ന ഒരു അന്താരാഷ്ട്ര സമൂഹത്തിൽ വളരുന്ന കുട്ടികൾക്ക് സ്വന്തം വേരുകളും സ്വത്വബോധവും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് അവരുടെ വ്യക്തിത്വവികസനത്തിന് അനിവാര്യമാണ്. ജീവിതത്തിലെ വെല്ലുവിളികളെ നേരിടാൻ കരുത്ത് നൽകുന്നതും, അന്യതാബോധമില്ലാതെ സമൂഹത്തിൽ തലയുയർത്തി നിൽക്കാൻ അവരെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നതും നാം പകർന്നുനൽകുന്ന ഈ മൂല്യങ്ങളാണ്.

നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യം വെറും ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തലല്ല; വരുംതലമുറയ്ക്ക് നാം നൽകുന്ന ഏറ്റവും വലിയ കരുത്തും ദിശാബോധവുമാണ്. എന്നാൽ സംസ്കാരം ഓണക്കാലത്ത് മാത്രം പുറത്തെടുക്കുന്ന ഒന്നാകരുത്. അത് നമ്മുടെ ദൈനംദിന ചിന്തകളിലും വാക്കുകളിലും പെരുമാറ്റത്തിലും പ്രതിഫലിക്കുന്ന ജീവിതശൈലിയായി വളരണം.

പാരമ്പര്യം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഏറ്റവും വലിയ പങ്ക് വഹിക്കുന്നത് നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയായ മലയാളമാണ്. ഭാഷ നിലനിന്നാൽ മാത്രമേ സംസ്കാരവും ജീവനോടെയിരിക്കൂ. മാതൃഭാഷാ പഠനത്തിനായി സിംഗപ്പൂരിൽ ഇന്ന് ശ്രദ്ധേയമായ ശ്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. ആ മുന്നേറ്റത്തിൽ പങ്കാളികളായി നമ്മുടെ കുട്ടികളെ മലയാളം ക്ലാസുകളിൽ ചേർക്കാൻ നാം മുന്നോട്ടുവരണം. അതിലുപരി, വീടുകളിൽ കുട്ടികളോട് മലയാളത്തിൽ സംസാരിക്കാൻ മടിക്കരുത്. ദിനംപ്രതിയുള്ള ചെറിയ സംഭാഷണങ്ങളിലൂടെയാണ് ഭാഷയോടുള്ള സ്നേഹവും അടുപ്പവും കുട്ടികളിൽ സ്വാഭാവികമായി വളരുന്നത്.

പൂക്കളവും സദ്യയും കോടിവസ്ത്രവും മാത്രമല്ല ഓണം. പരസ്പര സ്നേഹത്തിന്റെയും പങ്കുവെക്കലിന്റെയും ഒരുമയുടെയും വലിയ സന്ദേശമാണ് അത് നൽകുന്നത്. പ്രവാസജീവിതത്തിലും ആ മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾ കാത്തുസൂക്ഷിക്കാനും നമ്മുടെ മലയാളിത്തം അഭിമാനത്തോടെ വരുംതലമുറയിലേക്ക് പകർന്നുനൽകാനും ഈ ഓണക്കാലത്ത് നമുക്ക് കൈകോർക്കാം.

എല്ലാവർക്കും ഹൃദയം നിറഞ്ഞ ഓണാശംസകൾ!

MESSAGE

P S Prem
Past President and Advisor
Singapore Malayalee Association

It gives me great pleasure to extend my warmest Onam greetings to all members of the Singapore Malayalee Association and the wider Malayalee community in Singapore.

Onam holds a special place in every Malayalee's heart. It is a festival that brings together people across generations and faiths, celebrating the values of King Mahabali's golden reign: equality, honesty and shared prosperity. Whether it is the fragrance of the pookkalam, the joy of a sadya shared with family and friends, or the rhythm of thiruvathira and pulikali, Onam reminds us of who we are and where we come from, no matter how far we may be from Kerala's shores.

Having been closely associated with SMA over the years, I have witnessed first-hand the dedication of successive committees and volunteers who have kept our Association vibrant for more than a century. From cultural programmes and sports activities to community outreach and support for members in need, SMA has truly remained a home away from home for Malayalees in Singapore. I am proud to see this legacy carried forward each year.

My special appeal this Onam is to our younger generation. You are the custodians of our language, our arts and our traditions. I encourage you to step forward, participate actively in SMA's programmes, and make this heritage your own. I congratulate the editorial team on another excellent edition of Onopaharam and thank everyone who has worked tirelessly to make this year's Onam celebrations memorable.

Wishing you and your families a joyous Onam filled with happiness, prosperity and togetherness.

Onashamsakal!

MESSAGE

Viswa Sadasivan
Past President and Advisor
Singapore Malayalee Association

In 1993, I had the privilege of serving as President of the then Singapore Kerala Association (now the Singapore Malayalee Association). Together with my colleagues, we introduced the Outstanding Malayalee Award to honour members of our community who had served with distinction. Each year, up to three recipients were recognised for their sustained contributions to both the Singapore Malayalee community and society at large. Above all, they were men and women of integrity and character.

We did our utmost to ensure that both the nomination and selection processes were transparent, democratic, and rigorous. Even so, there were murmurings and criticisms. Some even suggested favouritism.Such reactions are perhaps inevitable whenever we choose to recognise excellence. There will always be those who believe that others were equally, or even more, deserving. Indeed, given the remarkable individuals within our community, such sentiments are understandable.

But are these compelling reasons not to honour those who have served with distinction and dedication? What kind of community would we be if we were reluctant to recognise our very best? I am delighted that SMA has revived this tradition. It is especially fitting that this year's awards honour our pioneers, whose vision, sacrifice, and service laid the foundation for the vibrant community we enjoy today.

Let us join SMA in celebrating these pioneers, whose legacy continues to inspire future generations.

Happy Onam!

MESSAGE

ഷാജി ഫിലിപ്പ്
പ്രസിഡന്റ്
കലാ സിംഗപ്പൂർ

നൂറിലേറെ വർഷങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യമുള്ള സംഘടനയാണ് സിംഗപ്പൂർ മലയാളി അസോസിയേഷൻ (SMA). സിംഗപ്പൂരിന് സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുന്നതിനും മുമ്പ് രൂപംകൊണ്ട ഈ സംഘടന, ഇന്ന് സിംഗപ്പൂരിലെ മലയാളികൾക്ക് അഭിമാനിക്കാവുന്ന സാന്നിധ്യവും മലയാളി കൂട്ടായ്മകളുടെ മാതൃസംഘടനയുമാണ്.

ഓണം മലയാളിക്ക് വെറുമൊരു ആഘോഷമല്ല, വിശേഷിച്ച് പ്രവാസി മലയാളിക്ക്. കർക്കിടകം മുതൽ കന്നി വരെ നീളുന്ന സിംഗപ്പൂരിലെ ഓണാഘോഷങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധേയമായ സ്ഥാനമാണ് SMA സംഘടിപ്പിക്കുന്ന 'ഓണം നൈറ്റ്' എന്ന ദൃശ്യവിരുന്നിനുള്ളത്. സിംഗപ്പൂർ മലയാളികളുടെ സർഗാത്മകതയും കലാസാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യവും വിളിച്ചോതുന്ന സ്നേഹസമ്മാനമാണ് വാർഷിക പ്രസിദ്ധീകരണമായ 'ഓണോപഹാരം'.

കലാ സിംഗപ്പൂർ അതിന്റെ പതിനഞ്ചാം വാർഷികത്തിലേക്ക് കടക്കുകയാണ്. ഒരുമയുടെ ആഘോഷമായ ഓണത്തിന്റെ ചൈതന്യം ഉൾക്കൊണ്ട്, സിംഗപ്പൂർ മലയാളി അസോസിയേഷനുമായി കൈകോർത്ത് സമൂഹത്തിന് കരുതലും പിന്തുണയും നൽകാൻ കലാ സിംഗപ്പൂർ എന്നും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സിംഗപ്പൂർ മലയാളി അസോസിയേഷനും അതിന്റെ വാർഷിക പ്രസിദ്ധീകരണമായ 'ഓണോപഹാരത്തിനും' കലാ സിംഗപ്പൂരിന്റെ ഹൃദയം നിറഞ്ഞ ആശംസകൾ.

എല്ലാ സിംഗപ്പൂർ മലയാളികൾക്കും സ്നേഹവും സമൃദ്ധിയും നിറഞ്ഞ ഓണാശംസകൾ.

സ്നേഹത്തോടെ,

MESSAGE

Rajith Mohan
President
Singapore Kairalee Kala Nilayam

Onam is a celebration of harvest and prosperity. It is also a reminder of who we are, where we came from, and the values we must carry into the future.

As we celebrate Onam in Singapore, I pay tribute to the pioneer generation of Malayalees who came to these shores with courage, determination and dreams of a better future. Through their sacrifice, resilience and hard work, they contributed to Singapore's remarkable growth. Their legacy continues to inspire us.

Today, a new generation of Malayalees calls Singapore home, bringing knowledge, innovation, entrepreneurship and global perspectives. As we embrace new opportunities, let us also recognise our responsibility to contribute wholeheartedly to the nation that has enabled us to grow and succeed.

Our cultural inheritance deserves equal care. Malayalam is more than a means of communication. It carries our history, literature, philosophy and collective memory. Let us nurture it in our homes, encourage our children to speak it with pride, and ensure that our rich literary and cultural traditions continue to flourish. This festive season, let us renew our commitment to preserving our heritage, strengthening our community and contributing meaningfully to Singapore.

May the spirit of Mahabali inspire humility, compassion, inclusiveness and harmony in our lives.

Wishing every Malayalee family in Singapore a joyous, peaceful and prosperous Onam.

Happy Onam!

MESSAGE

Sudheer Govindapillai
President
Naval Base Kerala Library

Namaskaram!

On behalf of the Naval Base Kerala Library, I extend our warmest Onam greetings to the Singapore Malayalee Association and the wider Malayalee community in Singapore.

We deeply appreciate SMA's commendable efforts in bringing together the many Malayalee organisations in Singapore. Your dedication to strengthening our community and preserving our rich cultural heritage is truly inspiring. We look forward to working closely with SMA to promote meaningful cultural, educational and community initiatives in the years ahead.

On this joyous occasion, I wish everyone a year filled with peace, good health, happiness and prosperity.

Happy Onam!

Jayadev Unnithan PBM, CA (Singapore)
Chairman
Malayalam Language Education Society, Singapore (MLES)

MESSAGE

On behalf of the Malayalam Language Education Society (MLES), I extend my warmest Onam greetings to the Singapore Malayalee Association (SMA) and commend its continued efforts in bringing the spirit of Onam 2026 to the Malayalee community in Singapore and to Singapore society more broadly.

Malayalam is our mother tongue. Yet many Malayalees in Singapore have limited or no proficiency in the language. MLES seeks to make a meaningful contribution in this area.Our mission is to promote the teaching and learning of Malayalam in Singapore. To support this, we have developed comprehensive syllabuses for children from pre-primary level to Primary 1. Students who wish to continue their Malayalam language journey beyond Primary 1 and up to Primary 3 may also access the Malayalam Mission programmes offered by the Government of Kerala.

Since 2010, more than 1,000 students have successfully completed our pre-primary and Primary 1 programmes. In addition, around 200 students have progressed through the Malayalam Mission programmes and achieved excellent results in the corresponding examinations. These accomplishments reflect the quality and effectiveness of our curriculum, as well as the dedication of our students and teachers.

We are also pleased that many adults have benefited from our Conversational Malayalam Classes, which enable them to connect more confidently with the language and culture. Our teachers and members of the Education Committee continually review and improve our textbooks and learning materials to ensure their relevance and effectiveness. Their unwavering commitment, together with the support of the MLES founder, committee members and well-wishers, enables us to deliver high-quality Malayalam language programmes consistently.

Above all, we owe a profound debt of gratitude to the parents of our students. Their commitment to nurturing a love for the mother tongue in their children is the foundation of our success. We warmly encourage parents, children and adults interested in learning Malayalam to join our programmes. Together, let us ensure that every Malayalee in Singapore has the opportunity to learn and embrace our language, heritage and culture.

MESSAGE

Santosh Kumar VK
Editor & Writer

Happy Onam to my wonderful Malayalee family here in Singapore!

Though we may be miles away from Kerala, the spirit of King Mahabali continues to unite us in celebration. Let our homes across the Lion City come alive with vibrant pookalams, the rich aromas of a traditional Onam sadya, and the joyful sounds of music and laughter.

As we celebrate this cherished harvest festival, may it strengthen our bonds as a community while keeping us connected to our rich heritage. May Onam bring prosperity, good health, happiness, and unity to every Malayalee family in Singapore.

Have a wonderful and blessed celebration with your loved ones.

Onam Greetings 2026

Kiara Menon & Kiana Menon

Gangadharan Kunnon Family

Ravikumar Family

THE SMA TEAM

Advisors

Mr. Chandra Mohan K Nair
Legal Advisor

Mr. Dollah M.M.

Mr. Viswa Sadasivan

Mr. Jayakumar Narayanan, BBM

Mr. Parameswaran Sreedevi Prem

Mr. Ullas Kumar C S

Trustees

Mr. Manu Bhaskaran

Dr. V. P. Nair

Mr. Abdul Samad Haniffa

Mr. Stephen Samuel

Internal Auditors

Mr. Dinesh Nair

Mr. Sujith Sivaram

Pioneer Women Advisors

Mrs. Annamma George

Mrs. Jemeela Beevi

Mrs. K. L. Prasanna Kumari

Mrs. Kamala V Nair

Mdm. Krishnaveni Jenardhanan

Mrs. Sarojini Chandran

Mrs. Selena Lloyd

Management Committee

Mrs. Sunu Sivadasan-Ghani
President

Mr. Priyadarsan Venugopalan
Vice President

Mr. Vinod Verghese
Honorary General Secretary

Mr. Pranav Bryan
Honorary Asst. Secretary

Mr. Dinesh Kumar
Honorary Treasurer

Mr. Rajaneesh Krishnan K.
Honorary Asst. Treasurer

Mr. Anil Kariseril

Dr. Asharani PV Nair

Mrs. Jaleela Niaz

Mr. Mathai Mattathil
Chacko Varkey

Mr. Muraleedharan V.V.

Mr. Rajeev Variyar

Mr. Ramalingom R. Iyer

Mrs. Shraddha Patil

Mrs. Sonia Ashok Menon

Mr. Vasudevan Thottekkatt

Co-Opted Members

Mr. Arun Muralidharan

Mr. Balaji Gopinathan Sathikumari

Mr. Dhanush Anilkumarapillai

Mr. Ratheesh Viswanatha Kurup

Ms. Rethi Krishnan Reghunayakan

Dr. Sathian Pookkuttath

Mr. Sunil Sivaram Nair

Mr. Vipin Marakkattu

Youth Wing Management Committee

Mr. Vinayak Jayachandran
President

Ms. S Devika
Vice President

Mr. Abhiram Anilkumar Menon
Secretary

Ms. Angel Babu
Associate Secretary
& Media Head

Ms. Pooja Haridas
Cultural Head

Ms. Bhagya Binukumar
Cultural Head

Mr. Sabarinath Muraleedharan
Sports Head

Mr. Anand Rajan
Advisor

Sub-Committee Members

Mrs. Aathira Unnithan

Mr. Ajith Kumar

Mrs. Anjana Prem

Mr. Anoop Dharmaseelan

Mrs. Bindu Sukumaran

Ms. Yashika

Mrs. Elizabeth Mathai

Mr. Sunil T Mani

Mrs. Indulekha Jayadev

Mr. Jayasankar Jaykumar

Mrs. Jolly S Samuel

Mrs. Krishnapriya

Mrs. Pia M. S.

Mr. Prakash Puthunilam

Mrs. Rosni Bhanu

Ms. Sangeeta Kumar

Ms. Shalina Deepa Sudheeran

Mr. Sharath Ram Kumar

Mr. Sreekumar A. N.

Mr. Suresh Kumar T.

Dr. Vidhya Dharshini Pillay

Mr. Vijayakrishnan Thekkemakkadath

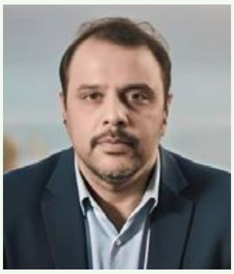
Mr. Ajithkumar Venugopal

Ms. Anitha Joy

Mrs. Aparna Krishnan

Ms. Arathi Suresh

Mrs, Asha Vinod

Mr. D. Sudheeran

Mrs. Devi Krishnakumar

Ms. Divya

Mrs. Indhu

Mrs. Kaveri Letha

Mrs. Lekshmi

Mrs. Misha Chandralal

Mrs. Nima Manaf

Mrs. Nisha Ramkumar

Mr. Panayam Liju

Mrs. Rajalekshmi

Mr. Rijo Punnose

Mr. Sajeevkumar C. C.

Mrs. Saraniya Suresh

Ms. Seena Panicker Pereira

Mrs. Sunitha Nair

Mrs. Swapna Vasudevan

Ms. Vijitha Sanjeev

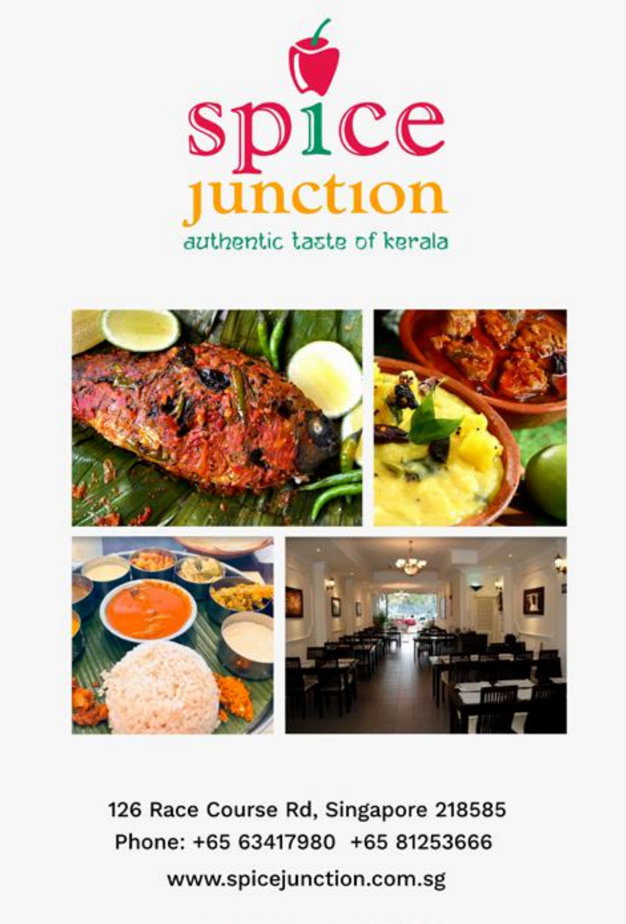

Community Collaboration

In-charge Dr. Asharani PV Nair & Ms. Misha Chandralal

Community collaboration remained a cornerstone of the Singapore Malayalee Association's work throughout the year. SMA strengthened its partnerships with grassroots organisations, educational institutions, cultural groups and fellow community associations. These collaborations celebrated Malayalee culture while fostering friendships, encouraging mutual learning and reinforcing the Association's commitment to Singapore's multicultural society.

On 25 January 2026, SMA representatives met with the Singapore Indian Association to explore collaborative programmes, exchange ideas and identify opportunities to deepen community engagement. The productive discussions laid the foundation for future joint initiatives.

SMA also participated actively in a range of community events, contributing traditional dance performances and setting up booths to showcase Kerala's culture and heritage. These included SINDA's Deepavali celebrations on 4 October 2025; the Indian Heritage Centre and Ministry of Manpower Deepavali celebration and the NARPANI community event on 5 October 2025; the Bukit Batok Community Club celebration on 8 November 2025; and the Tanjong Pagar, Queenstown and Radin Mas community celebration on the same day. SMA also continued to participate in events organised by the High Commission of India.

On 7 February 2026, SMA took part in World Flower Carpet Singapore 2026 at the Singapore Chinese Cultural Centre. Organised by Singa Rangoli, the landmark event brought together local and international flower carpet artists in a vibrant celebration of art, culture and multiculturalism. SMA members were proud to contribute to this historic occasion.

SMA continued its outreach in 2026 through its participation in the Tamil New Year celebration organised by Mountbatten Community Club on 11 April, the LISHA community event on 19 April and the Nee Soon South Community Club event on 9 May. It also supported the Syro-Malabar Catholic Singapore Badminton Tournament at the SIA Sports Club on 27 June, further strengthening ties across communities.

Through these collaborations, SMA continued to build meaningful partnerships, promote cultural understanding and contribute to Singapore's vibrant and inclusive multicultural landscape.

PRADHANA

INDIAN
Action

INAUGURATION OF

VIKSIT BHARAT RUN

WORLD RANGOLI FLOWER CARPET SINGAPORE 2026

KERELA
ARTEFACTS

SMC

NOTICE

SMA Library: Nurturing a Reading Culture

In-charge Mr. Ratheesh Viswanatha Kurup

On 30 August 2025, the SMA Library celebrated its first anniversary, marking an important milestone in the Association's efforts to preserve and promote Malayalam language, literature and culture in Singapore.

The celebration brought together members of all ages through a range of engaging activities. These included Kunjunni Kavithakal sessions for children, literary games based on Pazhamchollukal, and a Malayalam poetry recitation showcasing the beauty and richness of the language.

A thought-provoking panel discussion, titled Reading Redefined, explored changing reading habits in the digital age. It examined the influence of technology, AI-assisted learning and the enduring value of deep, immersive reading. The event concluded with an expression of appreciation for the volunteers and community members whose dedication has helped establish the library as a vibrant centre for literary and cultural enrichment.

Continuing its mission to foster a love of reading, the SMA Library organised a Free Book Fair at its premises on 6 and 7 June 2026. The initiative was warmly received, with visitors of all ages enthusiastically browsing and selecting books. The steady turnout over the two days resulted in most of the displayed books finding new homes, reflecting the community's strong interest in reading and the success of the programme.

The library further strengthened its collection by cataloguing and labelling additional books on 28 June 2026. Particular attention was given to expanding the children's section through donated books and carefully selected new titles.

A highlight of the expanded collection was a wide selection of Amar Chitra Katha books in English. These offered children who are not yet proficient in reading Malayalam an engaging introduction to Indian history, culture, legends and values. The collection was enthusiastically received by young readers, reaffirming the library's commitment to making literature accessible and nurturing a lifelong appreciation of reading and cultural heritage.

Mayilpeeli: SMA Children's Club

In-charge: Dr Sathian Pookkuttath

Mayilpeeli, the SMA Children's Club, continues to provide a vibrant platform for children aged 8 to 16 to discover, develop and showcase their talents, while nurturing personal, cultural and social values. Guided by a dedicated team comprising Dr Sathian Pookkuttath (Chairperson), Mr Sujith Sivaram and Mr Anoop Dharmaseelan, the club organised several enriching programmes during the year.

The year began with the seventh edition of SMArtest, held on 28 June 2025. The club's annual quiz competition is designed to broaden children's knowledge and encourage healthy competition. The quiz covered a wide range of topics, including SG60, current affairs, major sporting events, the universe, music and film awards. Participants enthusiastically took part in multiple-choice, audio, video and interactive rounds, making the event both educational and entertaining.

Conducted by Quiz Master Mr Sujith Sivaram and his team, the competition concluded with Nevaan Baiju Max securing first place, followed by Dharsh Manoj in second place and Shreyas Kishore in third.

On 24 August 2025, Scienspire 2025, the club's annual science exhibition and competition, was held as part of the SMA Onam Village mega event. It gave young participants an opportunity to present their scientific ideas and innovations to a wider audience.

The children showcased working models and experiments based on scientific principles, supported by informative posters and diagrams.

Their projects reflected creativity, curiosity and the practical application of knowledge. The exhibits were judged by Dr Rajesh and Dr Sunil, who assessed the entries on creativity, demonstration skills and originality. Gautam Priyadarsan won first prize, while Shaurya Satrughna and Shreya Shreekant secured second and third places respectively.

The literary event, Prose & Poem 2025, was held on 15 November 2025, with a focus on nurturing children's creative writing skills. Led by Mrs Uma, the session explored the art of short-story writing and introduced participants to genres such as adventure, mystery, fantasy, realistic fiction, science fiction and spooky tales.

Through examples from renowned authors including O. Henry, Roald Dahl, Edgar Allan Poe, Ray Bradbury and Hans Christian Andersen, the children gained valuable insights into the craft of storytelling. The session was highly interactive, with participants eagerly sharing their reading experiences and reflections, making it an inspiring and memorable literary gathering.

Through its diverse programmes in quizzing, science and literature, Mayilpeeli continued to nurture creativity, curiosity and confidence among children, reaffirming its commitment to holistic development and cultural enrichment within the SMA community.

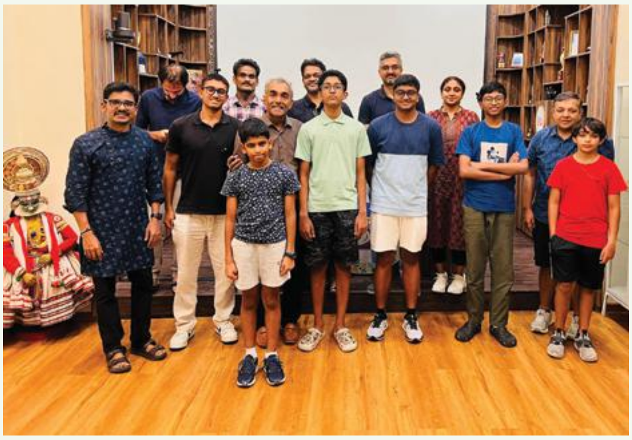

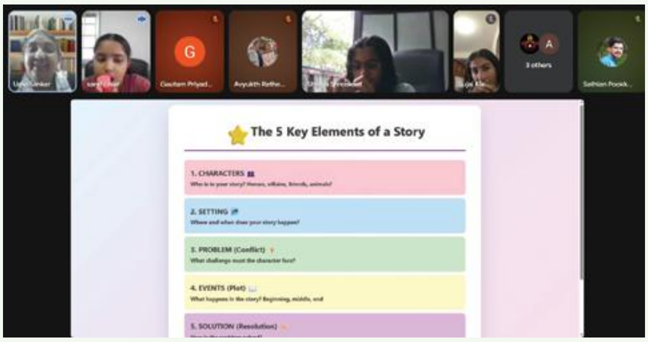

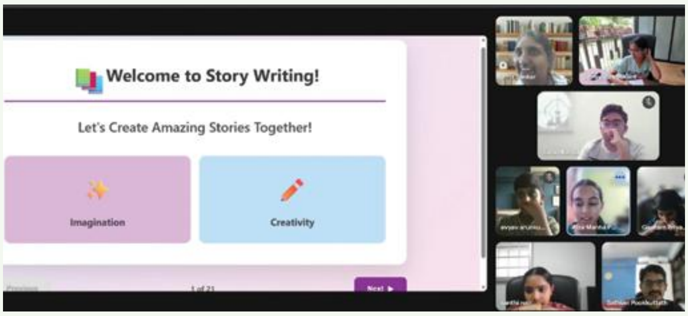

Natakamela

In-charge: Mr Vasudevan Thottekkatt

The ninth edition of SMA's NatakaMela, and the seventh to be staged live, was a vibrant celebration of Malayalam theatre. The festival brought together theatre enthusiasts for an evening of compelling performances, featuring three 45-minute plays presented by Bhavana Theaters and Drama Paradiso. More than 30 performers took to the stage.

This edition marked an important milestone with the innovative use of artificial intelligence in stage production, blending the traditions of theatre with modern technology. The performances were the culmination of months of dedicated rehearsals, theatre camps and workshops.

NatakaMela once again reflected SMA's steadfast commitment to preserving, nurturing and promoting Malayalam theatre and cultural heritage in Singapore. The festival's resounding success has also created strong anticipation for the landmark tenth edition.

Alankar Restaurant
Sunday
6:00PM

Presents
7th
Edition

Onam Nite 2025

In-charge: Mr Vasudevan Thottekkatt

Held on 10 August 2025 at the Esplanade Concert Hall, Onam Nite 2025 was a spectacular celebration of Kerala's rich musical and cultural heritage.

The evening opened with captivating performances by some of Singapore's leading dance schools. Their vibrant choreography, colourful costumes and precise synchronisation created a festive atmosphere from the very first moment.

The musical journey was led by legendary Malayalam composer Mechery Louis Ouseppachan, popularly known as Ouseppachan. His timeless compositions brought to life many of Malayalam cinema's most beloved classics, with each melody evoking nostalgia while celebrating the enduring legacy of one of the industry's most revered music directors.

Renowned performer Jayaraj Warrier brought warmth, humour and energy to the evening, engaging the audience with his lively stage presence throughout the programme.

The live orchestra featured an accomplished line-up of vocalists, including State Award winners Mridula Warrier and Sudeep Kumar, alongside Nikhil Mathew, Seethalakshmi Prakash and Mahesh Kunjumon. Their soulful performances filled the concert hall with emotion, grandeur and musical excellence.

One of the evening's most memorable highlights was the performance by Ms Shwetha Menon, winner of the Onam Nite 2025 Online Musical Competition. Personally selected by Ouseppachan, she had the rare privilege of sharing the stage with the maestro and performing live under his direction. Her performance drew resounding applause from the audience.

The event also showcased the exceptional talent within Singapore's Malayalee community through energetic performances by local dance schools, adding colour, rhythm and vitality to the celebration.

Organised in collaboration with Esplanade – Theatres on the Bay, Onam Nite 2025 brought together world-class music, captivating dance and outstanding local talent. The event reaffirmed the Singapore Malayalee Association's commitment to preserving and promoting Kerala's cultural heritage while inspiring future generations.

KRONOS
KORG

Online Chaya Sessions: Reconnecting with Our Pioneers

On 15 February 2026, the Singapore Malayalee Association hosted its inaugural Online Chaya Session, bringing together the Association's pioneer women for a heartwarming afternoon of reminiscence, laughter and renewed friendship. The occasion was made even more special by the participation of Mrs Sarojini Chandran, who joined from Perth, showing that distance need not be a barrier to staying connected.

Introduced by Mrs Sunu Sivadasan Ghani, the initiative seeks to reconnect with senior members who have played an active role in SMA over the years. It provides a warm and welcoming space for them to share updates, revisit cherished memories and strengthen the bonds formed through the Association.

Held fortnightly, the Online Chaya Sessions aim to ensure that SMA's pioneers remain an integral part of the community, fostering meaningful conversations and lasting friendships for years to come.

PoP: Bringing Hearts Together Through Music

In-charge: Mr Muralee

Over the past year, the PoP, or Power of Positivity, group continued to create meaningful moments of friendship, music and fellowship through a series of gatherings and performances.

The year began on 6 July 2025, when nine members met at the home of Mr Sudheeran for an evening of music and camaraderie. The two-hour session featured a varied repertoire of Malayalam, Tamil and Hindi songs, and concluded with tea and refreshments generously hosted by Mr Sudheeran.

In preparation for the Onam Village celebrations, the group met again on 23 August 2025 at Khatib to rehearse its cultural performance. Veteran performer Mr Sudheeran joined five fellow singers in presenting a selection of devotional and traditional Onam songs. The encouraging response inspired the group to continue sharing its love of music with the wider community.

A particularly heartwarming session was held on 12 November 2025 at the residence of Mr Sivaraman Nair. More than a musical gathering, it was an occasion to honour a respected veteran and revisit cherished memories. Mr Sivaraman entertained the group with some of his favourite songs while reflecting on his experiences with SMA. The afternoon was filled with laughter, nostalgia and heartfelt conversation, with members, including the Association's President, also enjoying their host's warm hospitality.

The first gathering of 2026 took place on 7 February at Mr Sudheeran's residence. Although only five members attended, the intimate setting made for a relaxed and meaningful evening. Alongside a selection of evergreen melodies, members discussed plans for the year ahead.

Beyond its regular gatherings, the PoP group also brought music to the wider community through a performance at the Mother's Day celebration held on 9 May 2026 at Clementi Community Club. Their performance added warmth and joy to the occasion and reflected the group's commitment to community engagement.

A major highlight of the year was the PoP Antakshari Competition on 6 June 2026. Five teams of four members each took part in a lively contest filled with music, laughter and friendly rivalry. The event brought together members of all ages and strengthened the friendships and sense of belonging at the heart of the PoP family.

As the group continues its journey, PoP remains united by a shared love of music and a commitment to nurturing meaningful connections.

SMA Pro & Tech Forum

In-charge: Mr Sujith Sivaram

The SMA Pro & Tech Forum continued to offer members opportunities for learning, professional development and meaningful dialogue through a series of engaging programmes held throughout the year.

On 15 November 2025, the Forum organised Hello AI: Beyond Introduction, an insightful talk by Mrs Bindu Sukumaran, a senior government official from GovTech who was on secondment to SkillsFuture Singapore. The well-attended session introduced participants to the rapidly evolving world of artificial intelligence and its growing relevance in everyday life.

Following a welcome and introduction by Mr Sujith Sivaram, Mrs Sukumaran engaged the audience with an interactive quiz before presenting an accessible overview of leading AI platforms, key technical concepts and practical applications. Participants gained useful insights into how AI can support travel planning, investment research, education and everyday problem-solving. A lively question-and-answer session followed, after which SMA Vice-President Mr Priyadarshan Venugopal delivered the vote of thanks. The programme concluded with networking over tea.

In conjunction with International Women's Day, SMA Pro, the Tech Forum and the Youth Wing jointly organised a panel discussion titled Give to Gain on 29 March 2026 at the SMA Hall. The session opened with a welcome address by SMA President Mrs Sunu Sivadasan Ghani, who expressed the hope that the panellists' experiences would inspire and empower the audience.

Moderated by Mr Dhanush, the discussion featured Dr Vidhya Pillay, Mrs Bindu Sukumaran and Mrs Geetha Gopal, who shared candid reflections on their personal and professional journeys. Through heartfelt stories and practical insights, they explored issues such as gender bias, equity, leadership and the advancement of women across industries. The discussion concluded with the panellists paying tribute to the remarkable women who had shaped their lives.

Mr Sujith Sivaram closed the session by emphasising that the advancement of women benefits society as a whole, while Mr Priyadarshan Venugopal delivered the vote of thanks. Informal conversations continued over chaya and refreshments, reflecting the audience's enthusiastic engagement.

On 13 June 2026, SMA Pro hosted an inspiring chat session with Dr Saji Purathepparambil centred on his book, Quiet Courage in Change. Drawing on his personal experiences and passion for mountain climbing, Dr Saji explored the importance of approaching change with courage and openness rather than fear.

He encouraged participants to view life's inevitable transitions as opportunities for growth, resilience and self-discovery. His thought-provoking reflections resonated strongly with the audience, reinforcing the idea that courage enables us to navigate uncertainty and realise our potential. An engaging question-and-answer session followed, allowing participants to explore the themes further and conclude the afternoon with renewed perspectives on embracing change.

Singapore Malayalee Literary Forum (SMLF)

In-charge Mr. A. N. Sreekumar

The Singapore Malayalee Literary Forum (SMLF) continued to celebrate the richness of Malayalam literature through a series of engaging discussions, author interactions, and literary events that brought together readers, writers, and scholars.

The Forum's literary journey continued on 1 August 2025 with an engaging re-reading of Sethu's acclaimed novel Pandavapuram. Led by Mr. Ranjan Gopalakrishnan, the session explored the novel's psychological depth, layered narrative, and enduring relevance. A specially recorded audio message from Shri Sethu expressing his appreciation for SMLF's literary initiatives in Singapore added a special touch, before the programme concluded with lively discussions among participants.

On 12 September 2025, Ms. Uma Sankar presented a thoughtful analysis of C. V. Balakrishnan's Kamamohitham, following an introduction by Mr. Vijayakrishnan. Her presentation examined the novel's philosophical and psychological dimensions, prompting meaningful literary discussion and active audience participation.

One of the year's highlights came on 3 October 2025, when SMLF hosted Subhash Chandranodoppam, an interactive session with eminent novelist Subhash Chandran. Following an introduction by Smitha Augustine and an insightful presentation by Mr. Suresh Kumar on the metafictional qualities of the author's works, Subhash Chandran reflected on his creative journey and the literary influences that have shaped his writing. The intellectually stimulating session was warmly received by an appreciative audience.

On 24 January 2026, a literary review of Prathimayum Rajakumariyum, the final novel by renowned Malayalam author P. Padmarajan, was conducted by Smitha Augustine. The session was enriched by special voice messages from celebrated writer Sethu, Ananthapadmanabhan (Padmarajan's son), and Dr. Sajithkumar Evooreth, providing valuable insights into the novel and Padmarajan's literary legacy.

The Forum entered 2026 with another significant milestone. On 22 March 2026, SMLF celebrated the launch of Veedozhiyumpol, the debut poetry collection by Mrs. Savina Kumari, at the SINDA Auditorium. The ceremonial release by noted novelist Mr. Ashtamoorthy, together with reflections by distinguished literary personalities, made the occasion a memorable celebration of Singapore's growing Malayalam literary landscape. In her response, the author shared the inspiration behind her forty-six poems and reflected on her creative journey.

The literary calendar concluded on 24 April 2026 with an engaging discussion on Yellow Ribbon, the debut novel of SMLF member Divya Arun. Insightful presentations by Dr. Aparna Krishnan and fellow panellists explored the novel's narrative style, symbolism, and emotional depth, while an interactive question-and-answer session with the author provided a fitting conclusion to an evening of thoughtful literary dialogue, reaffirming SMLF's commitment to promoting contemporary Malayalam literature in Singapore.

SMA

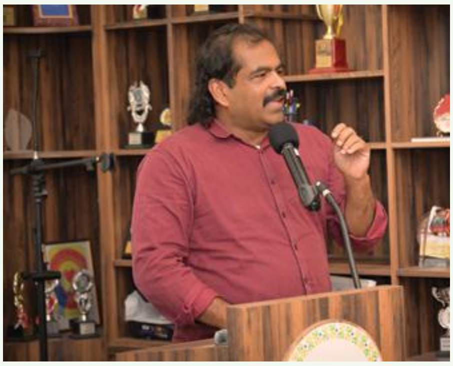

SMA

SINDA

BOOK RELEASE

SMA

SMA

SMA

SMA

SMA

Sports: Strengthening Community Through Competition

In Charge - Mr. Ramalingom R Iyer & Mr. Vipin Marakkattu

The Singapore Malayalee Association Sports Team continued to participate actively in sporting events organised by fellow Malayalee organisations, while also supporting the sports programme at SMA's 2025. These activities promoted healthy competition and strengthened friendships across the wider Malayalee community.

A standout achievement came at the NBKL Sports Spectra 2025 Finale, held on 22 March 2026 at East Coast Park. Organised by the Naval Base Kerala Library, the event featured a variety of competitive and family-friendly activities, including tug of war, the 4 × 100-metre mixed relay, and races for women and children.

SMA delivered an outstanding performance and emerged as the overall champion, securing first place in the tug of war and second place in the relay. Beyond the victories, the event celebrated unity, teamwork and camaraderie among Malayalee organisations.

On 24 May 2026, SMA, in collaboration with the Singapore Indian Association, organised a five-a-side futsal tournament featuring eight teams. The tournament was officially inaugurated by Guest of Honour Mr P. N. Shivaji.

Mr Chandra Mohan, whose efforts were instrumental in fostering the partnership between SMA and the Singapore Indian Association, delivered the welcome address and officially kicked off the tournament. Mr Rajamanickam officiated as referee for the final match, with Mr Jonathan serving as co-referee.

The tournament featured exciting football played with professionalism and sportsmanship. Axios1 emerged as champions, while Angu Doore finished as runners-up.

Through these sporting engagements, SMA continued to promote teamwork, healthy living and stronger community ties, demonstrating that sport remains a powerful platform for building friendships and strengthening the Malayalee community.

NBKL

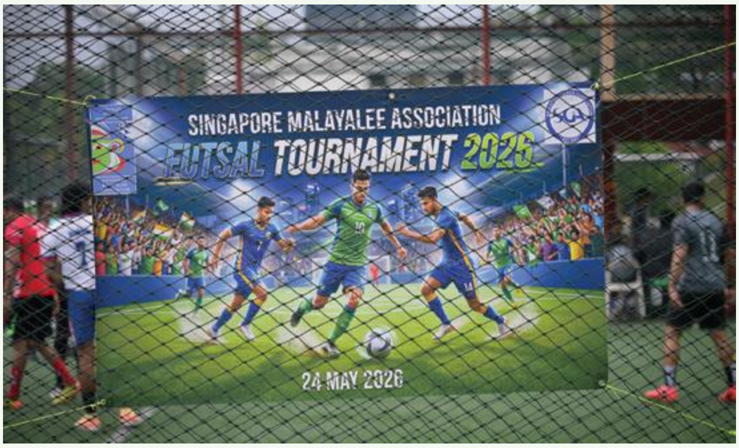
SINGAPORE MALAYALEE ASSOCIATION
FUTSAL TOURNAMENT 2026
24 MAY 2026

SINGAPORE MALAYALEE ASSOCIATION
TOURNAMENT

SINGAPORE MALAYALEE ASSOCIATION
FUTSAL TOURNAMENT 2026
AXIOS FC

SINGAPORE MALAYALEE ASSOCIATION
FUTSAL TOURNAMENT 2026

ADROITERZ

SINGAPORE MALAYALEE ASSOCIATION
FUTSAL TOURNAMENT 2026

Varnam: Celebrating Creativity Through Art

In-charge Mr. Anil Kariseril

The Singapore Malayalee Association presented the 13th edition of its annual art exhibition, Varnam 2025, from 10 to 12 October 2025. Featuring works by 24 talented artists across a range of styles and media, the exhibition attracted art enthusiasts, community leaders and members of the public, reaffirming Varnam's reputation as a vibrant platform for artistic expression and cultural exchange.

The exhibition was officially opened by Guest of Honour Dr Irene S. M. Lee, President of the Federation of Singapore Art Societies. Distinguished Singaporean artist Mr Jeffery Wandly, founder of Maya Gallery, attended as Guest Artist. Their presence lent prestige to the occasion and inspired both participating artists and visitors.

As part of its commitment to nurturing artistic talent, SMA also organised a two-day art workshop on 4 and 5 July 2026. Led by renowned artist Mrs Sheena Bharathan, the workshop brought together eight participants aged 19 to 58. Through discussions, practical demonstrations and hands-on activities, they explored new techniques while developing their individual artistic styles.

The workshop concluded on an inspiring note, with participants setting themselves the goal of organising an exhibition at SMA to showcase their work and celebrate their artistic journeys.

Through initiatives such as Varnam and the art workshop, SMA continues to promote creativity, nurture emerging talent and deepen appreciation for the visual arts.

SG 60 WALL

Welfare and Community Outreach

In-charge Mr. Sunil Sivaraman Nair & Ms. Rethi Krishnan Reghunayakan

The Singapore Malayalee Association remains steadfast in its commitment to serving the wider community through meaningful outreach initiatives that promote compassion, inclusion and social responsibility. Throughout 2025 and 2026, SMA strengthened its partnerships with community organisations and volunteers, supporting individuals and families across Singapore.

On 7 September 2025, SMA partnered with the Singapore Indian Development Association to distribute Deepavali Festive Gift Packs to families in need. Each pack contained essential household items and a $120 NTUC FairPrice voucher, helping beneficiaries meet their daily needs and celebrate the festive season with dignity and joy. The initiative was supported by SMA volunteers, whose dedicated service reflected the Association's commitment to uplifting vulnerable families and fostering a caring community.

SMA continued its efforts to promote holistic well-being through a collaboration with Sree Narayana Mission on 30 October 2025. Two Legacy Café sessions were organised for seniors, caregivers and community members. The sessions were facilitated by Dr Suresh Kumar, Director of the WHO Collaborating Centre for Country Capacity Building in Palliative Care and Long-Term Care, and Mr Saif Mohammed from the Institute of Palliative Medicine, Calicut.

The programme was coordinated by Dr Swapna Dayanandan, CEO and Founder of Joy in Living Aged Care Services Pte Ltd, as part of a broader outreach initiative involving senior-care and faith-based organisations. It provided a safe and meaningful platform for honest conversations about planning ahead, while strengthening family understanding and emotional well-being.

On 8 March 2026, the SMA Welfare Committee again partnered with SINDA to distribute Hari Raya Gift Packs to beneficiaries. Volunteers delivered the packs directly to their homes, offering practical assistance as well as warmth, encouragement and festive cheer.

Members of the SMA Youth Wing also participated, demonstrating compassion, enthusiasm and a strong spirit of volunteerism. Their involvement reflected SMA's commitment to nurturing a new generation of socially responsible community leaders.

SMA's outreach continued with a Sports and Wellness Programme organised by the Welfare Committee at Muhammadiyah Welfare Home on 17 June 2026. Conducted during the school holidays at the Home's request, the programme gave the boys an active and enriching experience.

Through sports and team-building activities led by certified Sports and Wellness coaches, participants developed confidence, resilience, teamwork and camaraderie while enjoying a fun-filled day. The boys and staff were later treated to a nasi lemak lunch, drinks and snacks.

The initiative built on friendships formed during SMA's earlier Hari Raya celebrations with the Home, reinforcing the Association's belief that meaningful community engagement is sustained through lasting relationships rather than one-off activities.

Following the programme, members of the SMA Welfare Committee and the Sports and Wellness coaches were invited to support the Muhammadiyah Welfare Home Futsal Tournament on 4 July 2026. The team was warmly welcomed by the Home's management and introduced to the Guest of Honour, the Member of Parliament for Pasir Ris. SMA volunteers assisted with the prize presentation and spent time engaging with the boys before the tournament began.

Through these varied initiatives, SMA continued to demonstrate that community service lies at the heart of its mission. By working closely with partner organisations, volunteers and supporters, the Association remains committed to strengthening social bonds, promoting compassion and making a meaningful difference in the lives of those who need it most.

THE CAGE

SINDA
Moving Forward Together

Welfare of Migrant Domestic Workers: Sakhi Programme

In-charge: Dr Asharani P V Nair

The Sakhi Programme continued to provide meaningful opportunities for learning, empowerment, cultural engagement and community building throughout the year.

The stitching programme remained one of its key initiatives. Stitching Class 3 was conducted on 25 May 2025, continuing the series of practical lessons. At Stitching Class 4 on 29 June, participants applied the techniques they had learnt to stitch garments independently. Stitching Class 5, held on 28 September, introduced more advanced tailoring skills, including saree blouse stitching.

The programme continued with Stitching Class 6 on 30 November, which focused on refining existing techniques and developing new skills. At Stitching Class 7 on 28 December, participants confidently completed garments on their own, demonstrating their growing expertise. The series concluded with Stitching Class 8 on 25 January 2026, during which they polished their tailoring skills and explored a wider range of garment styles.

On 31 August 2025, a banking services programme was organised in collaboration with the High Commission of India in Singapore. The initiative facilitated the opening of zero-balance accounts for Sakhi participants at Indian Overseas Bank, improving access to formal banking services and promoting financial inclusion.

The Sakhi Onam Celebration, held on 14 September 2025 at the Sembawang Recreation Centre, brought together around 140 participants. The programme featured cultural performances, games, a tug-of-war competition and a festive meal, fostering a strong sense of community and togetherness.

To encourage recreation and social inclusion, two groups visited River Wonders on 19 and 26 October 2025. The outings were organised in collaboration with the Singapore Malayalee Association and the Humanitarian Organisation for Migration Economics, or HOME, and were fully sponsored by HOME and Mandai Wildlife Group. They provided participants with an enjoyable day of exploration and fellowship.

On 26 October, Sakhi participants also represented Kerala's rich cultural heritage in a fashion show organised by HOME, showcasing traditional attire and celebrating their cultural identity.

A cookery demonstration organised by HOME on 2 November gave participants an opportunity to prepare traditional dishes. The recipes were subsequently compiled into a community recipe book, helping to preserve and share their culinary heritage.

On 9 November, SMA conducted a NORKA Membership and Insurance Assistance Programme in collaboration with NORKA. More than 20 participants attended the session and received guidance on registering for membership and applying independently for insurance.

A proud milestone was achieved on 16 November 2025, when a participant trained through SMA was selected as an Outstanding Migrant Domestic Worker. Following a nomination process initiated by the Ministry of Manpower for organisations supporting migrant domestic workers, she was chosen after an interview and recognised during the International Migrants Day celebrations for her exceptional talents.

Sakhi participants were also invited to perform at several prominent events. On 17 November, they presented a traditional dance at the Deepavali celebration organised by the High Commission of India. On 30 November, they performed at the Ministry of Manpower's Deepavali celebration, showcasing their artistic talent and community spirit.

At the International Migrants Day celebrations

organised by the Ministry of Manpower on 14 December 2025, they presented two traditional Indian dance items before a wider audience.

The New Year celebration organised by the High Commission of India on 11 January 2026 featured another traditional dance performance by the group. This was followed by their participation in the Pongal celebration at Bukit Batok Recreation Centre on 18 January, where they once again shared their cultural heritage through vibrant performances.

On 8 March 2026, nearly 80 participants benefited from a comprehensive health screening programme organised in collaboration with the High Commission of India, supporting their health and well-being.

The Annual Day Celebration, held on 19 April at the Sembawang Recreation Centre, brought together around 100 participants for a joyful gathering. The event featured colourful cultural performances by residents and volunteers, followed by a traditional festive meal.

The year's activities concluded with a lively Mother's Day celebration on 10 May 2026. Participants enjoyed an afternoon of games, laughter, cakes, chocolates and fellowship, celebrating the spirit of motherhood and friendship.

Deepavali
Concert

MIGRANTS DAY

High Commission
Singapore
Mett.AI

Singapore Malayalee Association
presents
SAKHI ONAM 2025

SMA Women's Wing Report, 2025–2026

In-charge: Jaleela Niaz

The SMA Women's Wing continued to foster meaningful engagement, empowerment and camaraderie among members through a series of enriching programmes and celebrations during 2025–2026.

On 5 July 2025, the Women's Wing participated in Let Her Shine! Wellness Together: Embracing the Seasons of Her, a collaborative initiative organised by SINDA with several Indian community organisations, including SMA. Held at the Singapore Khalsa Association, the programme featured two insightful panel discussions led by distinguished speakers, including Minister Indranee Rajah. The sessions focused on women's health, life transitions and overall well-being, offering practical guidance and encouragement to navigate different stages of life with confidence and resilience.

On 27 July 2025, the Women's Wing organised Chayayum Kadiyum Kochu Varthamanavum, a warm and lively potluck gathering. Games, anthakshari and a generous spread of homemade food created a relaxed setting for friendship and fellowship. A special highlight was the felicitation of President Sunu on becoming the first woman elected President of the Singapore Malayalee Association, marking an important milestone in the Association's history.

The Deepavali celebration on 9 November 2025 was another memorable occasion, filled with festive spirit and cultural vibrancy. Members showcased their talents through song and dance performances, while games and delicious food added to the joyful atmosphere.

On 7 February 2026, the Women's Wing organised a Ladies' Day Out at Bishan–Ang Mo Kio Park. The picnic offered members an opportunity to reconnect in a relaxed outdoor setting through games, conversation and a lively brainstorming session for the upcoming Mother's Day programme.

A highlight of the year was Together We Shine: A Mother's Day Special, held on 9 May 2026. The celebration featured performances by members, including a selection of songs by the SMA PoP Group. A key attraction was the panel discussion, Women Who Spark Change, featuring Dr Vidhya Pillai, Dr Lakshmi and Ms Bindu, who shared inspiring perspectives on leadership, empowerment and community service.

Art and craft activities were organised for children, allowing families to enjoy the occasion together, while refreshments added to the warm and welcoming atmosphere. The event celebrated motherhood while recognising the invaluable contributions of women to the community.

Throughout the year, the SMA Women's Wing remained committed to creating opportunities for women to connect, learn, support one another and celebrate their achievements. Its diverse programmes reflected an enduring dedication to friendship, empowerment and active community participation.

Spring & Summer

SMA Youth Wing: Empowering Youth Through Service, Leadership and Culture

In-charge: Vinayak Jayachandran and S. Devika

The Singapore Malayalee Association Youth Wing continued to make a meaningful impact throughout the year through programmes that promoted community service, cultural appreciation, leadership development and youth engagement. These initiatives gave members valuable opportunities to serve the community, strengthen their cultural identity and build lasting relationships.

The year began with Project Prosperity, a Chinese New Year outreach initiative held on 1 March 2026. Youth volunteers visited elderly residents at Sree Narayana Mission and Riverwalk Nursing Home, distributing festive goodie bags and spending time with them. Beyond sharing festive cheer, the initiative encouraged intergenerational interaction and reinforced the values of compassion, respect and community service.

On 8 March 2026, the Youth Wing collaborated with SINDA for a Hari Raya Gift Pack Distribution. Volunteers delivered 24 gift packs to families across several residential areas, spreading festive cheer while supporting those in need. The initiative strengthened community partnerships, promoted inclusion and offered members a meaningful way to contribute to the well-being of others.

Leadership development remained an important focus through the SMA Fireside Chat Series, held on 15 March 2026. More than 200 participants attended an engaging session featuring Dinesh Vasu Dash, who spoke on the theme Leadership Beyond Titles. Viswa Sadasivan offered guidance on facilitating an effective fireside chat and helped shape a thoughtful and candid discussion.

The session encouraged young participants to view leadership as an expression of service, character and positive influence rather than merely a formal position. It also gave them a valuable opportunity to engage directly with a national leader through questions and open dialogue.

Cultural education featured prominently in the Youth Wing's calendar. On 19 April 2026, it organised Mini Vishu, a cultural appreciation programme introducing participants to the meaning and traditions of Vishu. Through interactive sharing sessions, attendees learnt about the symbolism of the Vishukkani, the customs associated with the festival and the values it represents.

Participants also enjoyed a traditional Vishu sadhya and learnt about the significance of its dishes, their customary arrangement and the etiquette of eating the meal. The programme fostered a deeper appreciation of Kerala's cultural heritage among both Malayalee and non-Malayalee participants.

On the same day, Youth Wing representatives performed Thiruvathira at the Indian Heritage Centre's Indian New Year celebrations. Their graceful performance showcased the beauty of traditional Malayalee dance and represented SMA while promoting greater appreciation of Kerala's cultural heritage within Singapore's multicultural community.

The Youth Wing also participated in external youth engagement opportunities. On 25 April 2026, representatives attended the INEI Forum, where they exchanged ideas with young people from various organisations. The forum provided a valuable platform to strengthen inter-organisational networks, share perspectives and contribute to wider conversations on youth development and cross-cultural understanding.

The first half of the year concluded with a Mother's Day celebration on 30 May 2026. Through appreciation activities and interactive sessions, participants shared meaningful moments with their mothers while recognising the important role they play in shaping families and communities.

Through these diverse initiatives, the SMA Youth Wing continued to nurture socially responsible, culturally grounded and community-minded young leaders. By bringing together service, leadership, cultural preservation and family values, it remained committed to empowering the next generation while contributing positively to the wider community.

MOVING FORWARD TOGETHER

VICE PRESIDENT,
SMA Youth Wing

Opening Address
Fireside Chat
Series

NDIAN MUSLIM SOCIAL SERVICE ASSOCIATION

Mr Dinesh Vasu Das

Moderator)

SMA Fireside Chat Series:
“LEADERSHIP
BEYOND TITLES”

CHINESE NEW YEAR CELEBRATION

The SMA Management Committee and its advisors gathered on 21 February 2026 for a festive Lo Hei celebration, ushering in the Lunar New Year with joy, camaraderie, and optimism for the year ahead. A cherished Chinese New Year tradition in Singapore, Lo Hei, also known as the prosperity toss, involves participants tossing a colourful Yu Sheng salad high into the air while exchanging auspicious wishes for health, happiness, success, and prosperity. The higher the toss, the greater the blessings are believed to be.

The gathering embodied the spirit of togetherness and inclusivity, offering members an opportunity to strengthen friendships, celebrate shared traditions, and welcome the new year with renewed hope and goodwill.

SMA's Hopes N Lights: Celebrating Hope, Harmony and Community

In-charge: Mr Sunil T. Mani & Mr Sunith T. Mani

Held on 10 February 2026 at the Civil Service Club, SMA's Hopes N Lights brought together about 200 members of the community for a heartwarming celebration of Christmas and the New Year. The event fostered intergenerational fellowship while providing a meaningful platform for cultural appreciation, spiritual reflection, and community bonding.

The evening commenced with a welcome address by SMA President, Mrs Sunu Sivadasan Ghani, who highlighted the significance of the event in strengthening community ties, encouraging intergenerational interaction, and creating a shared space for cultural and spiritual expression. This was followed by an inspiring keynote address by Mr Jayakumar Unnithan, BBM (JP), who encouraged everyone to celebrate all festivals with mutual respect and understanding while embracing the importance of serving and uplifting the less privileged. Reverend Father Shibu P. L., Vicar of CSI Emmanuel Congregation, Singapore, and Reverend Father Joby George, Vicar of St. Thomas, further enriched the occasion with heartfelt reflections on the true meaning of Christmas and the enduring values of love, kindness, generosity, and compassion.

Music and culture took centre stage as the choirs of St Thomas Orthodox Syrian Cathedral and CSI Emmanuel Congregation captivated the audience with uplifting hymns that filled the hall with festive warmth. The cultural segment showcased Kerala's rich artistic heritage through Margamkali by St Mary Church, Oppana by Team Avani, and Thiruvathira by Team Divine Blessing. These vibrant performances celebrated the diversity of traditions while highlighting the shared cultural heritage that unites the community.

A major highlight of the evening was a youth panel discussion on preserving culture, traditions, and identity in an increasingly globalised world. The panel featured Mr Sandesh Mani (NUS Medicine), Ms Devika (NTU Bioengineering), Mr Sunith Mani (NUS Mechanical Engineering), and Ms Angel Baby (Temasek Polytechnic, Cybersecurity and Digital Forensics). Moderated by Mr Viswa Sadasivan, former Nominated Member of Parliament, former President of SMA, and current Advisor to SMA, the discussion offered thoughtful perspectives on balancing cultural heritage with the opportunities and challenges of a rapidly evolving world. The confidence and insights of the young panelists inspired meaningful reflection among the audience.

SMA's Hopes N Lights was a memorable celebration that reflected the values of hope, harmony, service, and community. Through music, culture, dialogue, and fellowship, the event reaffirmed SMA's commitment to building an inclusive and caring community while preserving the traditions that continue to enrich its shared heritage.

CIVIL SERVICE CLUB
SINGAPORE

CIVIL SERVICE CLUB
SINGAPORE

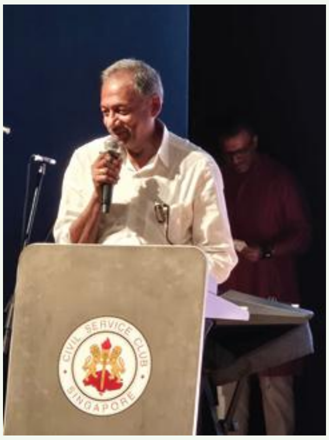
CIVIL SERVICE CLUB
SINGAPORE

2026

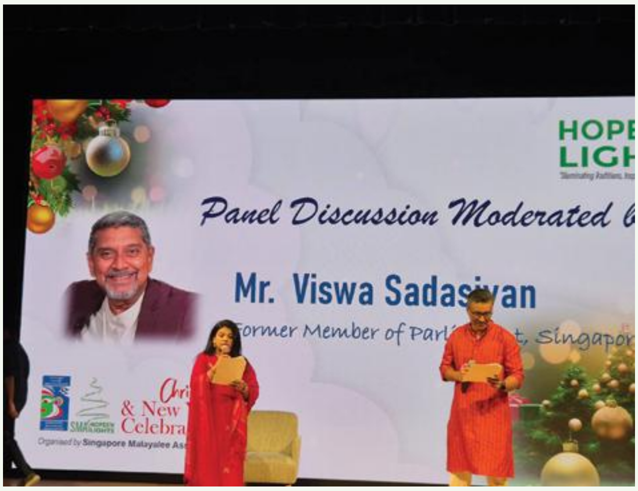
Panel Discussion Moderated
Mr. Viswa Sadasivan

Divine Blessings

Panel
Discussion
The role of
tradition,
Culture and
Identity
in a Globalized world
LIGHTS

HOPES'N
LIGHTS
Panel Discussion Moderated by
Mr. Viswa Sadasivan
Panelists : Angel Babu
Devika S

SMA Eid Celebration- Unity in Culture, Joy in Giving

In Charge - Mrs. Jaleela Niaz

The SMA Eid Celebration 2026, held on 11 April 2026 under the theme "Unity in Culture, Joy in Giving," was a heartwarming celebration that beautifully embodied the values of togetherness, compassion, and generosity. Bringing together individuals from diverse backgrounds, the event provided a meaningful opportunity to celebrate the joyous occasion of Eid with the residents of Muhammadiyah Welfare Home while fostering friendship, cultural appreciation, and a strong sense of community.

The programme featured inspiring speeches, enchanting Mappila Pattu performances, the distribution of festive goodie bags, a lively painting activity, and a traditional Malabar lunch that brought everyone together in the true spirit of fellowship. Each activity encouraged interaction, shared experiences, and meaningful connections among residents, volunteers, guests, and community members.

The genuine smiles, enthusiastic participation, and warm camaraderie throughout the day made the celebration a truly memorable one. More than a festive gathering, the event reflected SMA's commitment to nurturing an inclusive and caring community where every individual feels respected, valued, and connected. It was a celebration not only of Eid, but also of the enduring spirit of unity, cultural harmony, and the joy of giving.

Rain Could Not Dampen Spirits at Singapore's Grandest Onam Village Celebration

By Lakshmy Iyer

Led by SMA, in collaboration with KALA, Kairalee Kala Nilayam, Naval Base Kerala Library, Indian Cultural Association, Malayalam Language Education Society, Pravasi Express and North East Malayalees Association

It was a rainy Sunday morning on 24 August 2025, but the steady drizzle did little to deter the enthusiastic crowds.

Thousands of Malayalees and Singaporeans flocked to the Multi-Purpose Court in front of Block 838 Yishun Street 81 for the Singapore Malayalee Association's (SMA) spectacular Onam Village celebration.

The venue, just a short walk from Khatib MRT station, turned into a sea of colour and cultural pride to commemorate one of Kerala's most cherished festivals, Onam.

A Celebration of Heritage and Community

Young and old, dressed in vibrant traditional Kerala attire, from elegant sarees and set mundus to crisp white dhotis, lived up to the apt theme, "Rooted in Culture, Progressing with Singapore", during SG60, which celebrated Singapore's 60th birthday.

Joining hands with SMA were major Malayalee organisations in Singapore: KALA Singapore, Kairalee Kala Nilayam, Naval Base Kerala Library, Indian Cultural Association, Malayalam Language Education Society, Pravasi Express, and North East Malayalees Association.

SMA's first woman president, Sunu Sivadasan Ghani, delivered a resounding speech welcoming all to the joint Onam Village celebration organised by the Malayalee organisations.

Distinguished Guests and Sold-Out Success

The celebration was graced by Guest of Honour Mr Dinesh Vasu Dash, Minister of State for Culture, Community and Youth and Manpower, alongside Special Guest Ms Lee Hui Ying, MP for Nee Soon GRC and Adviser to Nee Soon South GROs.

"We are blessed to be able to celebrate cultural and religious events in an inclusive way," Mr Dinesh later shared on social media, underscoring the event's significance in Singapore's multicultural tapestry.

The traditional onasadya, Kerala's sumptuous vegetarian banana leaf feast, proved irresistibly popular, with all 1,600 tickets completely sold out, a testament to the community's enthusiasm and the event's reputation for an authentic sadya experience.

The day wasn't just about festivity. It was also a moment to honour the pioneers who helped build Singapore's Malayalee community during Singapore's 60th birthday celebrations.

Five distinguished community pioneers were honoured for their contributions: MK Bhasi, Sivaraman Nair, Sarojini Chandran, MM Dollah, Seline Lloyd, and Kamala V. Nair.

A special commendation was presented to Kamala Devi Aravindan, who was inducted into the Singapore Women's Hall of Fame, and to Viswa Sadasivan, who was recognised in the Singapore Media Hall of Fame.

Cultural Performances and Art Displays

Visitors were greeted by a huge colourful pookalam created using flowers, as well as themed pookalams created by competing groups participating in the competition.

Under the expert leadership of Masters of Ceremonies Bimel Ram and Gayathri Gopal, together with Rona and Danush Pillay, the event seamlessly blended tradition with a contemporary celebration of "Singapore's Shastiabdapoorthy" (completion of 60 years), as aptly described by Bimel.

The artistic highlights of the day-long celebration were nothing short of spectacular. A Thiruvathira dance featuring 60 dancers adorned in matching Kerala set mundus with vibrant long-sleeved blouses created a mesmerising visual symphony. This traditional dance, performed in perfect synchronisation, showcased the grace and elegance of this classical dance form of Kerala.

Adding to the atmosphere was an SG60 canvas artwork officially recognised by the Singapore Book of Records. Featuring 60 "Art Petals" coloured by residents of the Institute of Mental Health (IMH), it was guided by Guinness World Record and multiple Singapore record holder Mrs Vijaya Mohan.

The cultural programme burst with diversity, featuring numerous singers and dancers performing popular songs and dances in Malayalam, Tamil, Hindi, and English. The beloved "We Are Singapore" song, adapted to the SG60 theme, beautifully merged Malayalee pride with Singaporean identity, creating truly heartwarming moments of unity.

Inclusivity, Innovation and Engaging the Next Generation

Inclusivity took centre stage as differently abled children showcased their talents in art and magic, inspired by Kerala's Different Art Centre and highlighting art as a powerful motivator for people of all abilities.

The SMA Fine Arts Varnam team engaged young artists with a drawing competition, while the SMA Children's Club Mayilpeeli celebrated the spirit of innovation with SCIENSPIRE, an innovative science exhibition.

Children also participated in sports activities and traditional games, ensuring that the next generation's talents were nurtured at Onam Village 2025.

"This year's festival was a celebration that united Malayalees of all ages, backgrounds, and communities," said SMA president Mrs Sunu. "It embodies the spirit of togetherness and integration that Onam originally intended to inspire."

Cultural Ambassadors and Heritage Preservation

Adding to the festive ambience was an immersive Heritage Wall and an interactive Heritage Virtual Reality Tour, curated by the Pravasi Express team under the leadership of Chief Editor Rajesh Kumar Gopalakrishnan.

The extensive Heritage Wall provided visitors with a rich historical timeline of the Malayalee diaspora in Singapore, while the interactive Heritage Virtual Reality Tour delivered curated cultural insights designed to engage the younger generation and foster a deeper commitment to community participation in nation-building.

Researchers Abu Baker and Nadir Shah spearheaded the virtual reality development, while technologists Gineesh and Bimalraj supported asset and content creation.

Poet D. Sudheeran praised the heritage exhibition: "It's important to understand Malayalee roots and progression in Singapore, and I'm excited to see that this history is being preserved."

Dozens of stalls dotted the venue, offering authentic Kerala attire, intricate jewellery, handcrafted bags, Ayurveda treatments, handicrafts, and an array of freshly prepared traditional delicacies and snacks.

These vendors not only provided shopping opportunities but also served as cultural ambassadors, sharing stories and traditions with curious visitors.

A Day of Connection and Community

Despite the morning rain, what truly shone through was the warmth of community connection. Families reunited, old friendships were rekindled, and new relationships blossomed over shared cultural experiences. Children and adults played traditional games reminiscent of their homeland, creating an intergenerational bridge that keeps Kerala's rich heritage alive in Singapore.

Onam Village 2025 proved once again that weather cannot dampen the spirit of celebration when a community comes together to honour its roots while embracing its new home. As Singapore celebrated its 60th year of independence, events like these showcased the beautiful mosaic of cultures that make the Lion City truly unique.

The success of the celebration sets high expectations for future Onam festivals, reinforcing the Singapore Malayalee Association's role as a vital custodian of Kerala culture in Southeast Asia's multicultural hub.

24 Aug 2025
9am to 5pm
MPC @ Khatib

SG 60
Onam Village

Onam Village
Ms Lee
Hui Ying

SG 60
Onam Village
24 Aug 2025
9am to 5pm

Onam Village

Onam Village

24 Aug 2025

SG 60
Onam Village

Onam Village
24 Aug
9am to
MPC @ K
Dinesh
Vasu Dash

2025

108th Annual General Meeting

On Sunday, 12 April 2026, the Singapore Malayalee Association (SMA) successfully held its 108th Annual General Meeting at the SMA Hall. With approximately 40 members in attendance, the meeting proceeded smoothly and reflected the strong commitment of members to the Association's continued growth.

It was especially encouraging to see the participation of our Youth Wing members, whose presence underscored the importance of nurturing the next generation of leaders.

The year's activities were showcased through a captivating video montage, while the many achievements and awards received by our members were also celebrated.

The AGM provided an opportunity to reflect on SMA's activities and accomplishments over the past year and to share the Association's aspirations and strategic direction for the year ahead.

We extend our heartfelt appreciation to all our members, volunteers, and supporters for their unwavering commitment throughout the year. Our sincere thanks also go to our Trustees and Advisors for their invaluable guidance, encouragement, and steadfast support, which continue to strengthen and inspire the Association.

Malayalee Achievers

Mr Anil Kariseril

Mr Anil Kariseril, a Committee Member of the Singapore Malayalee Association (SMA), was conferred the Special Award for Excellence in Art and Culture at Pravasi Express Nite 2026 on 1 March 2026 in recognition of his outstanding contributions to the arts.

Dr Asharani

Dr Asharani was included in the prestigious Stanford/Elsevier Top 2% Scientists List, an annual global ranking that identifies the world's most-cited and impactful researchers across all fields of science.

Mr. Ashwin Unnithan

In December 2025, Ashwin Unnithan represented Singapore as a field hockey goalkeeper at the Southeast Asia Games in Thailand, where the team clinched a bronze medal.

Mr Chandra Mohan K Nair

Mr Chandra Mohan K Nair, SMA's Legal Advisor, received the Long Service Award from the National University of Singapore Society in April 2026 in recognition of his 45 years of steadfast contributions and a lifetime dedicated to purpose, integrity, and community building

Ms. Divya Arun

Divya Arun's book Yellow Ribbon was released on 15 February 2026, following the recognition of her novel Red Scarf, which was shortlisted as one of the four exceptional entries in the Manorama Hortus Prize Novel Competition for young Malayalam writers in November 2025.

Mr Jayakumar Narayanan

Mr Jayakumar Narayanan, current Advisor and past President of SMA, was appointed Justice of the Peace (JP) by President Tharman Shanmugaratnam on 18th September 2025.

Mrs. Savina Kumari

The debut poetry collection *Veedozhiyumbol*, written by Mrs. Savina Kumari, was officially published by the Singapore Malayalee Literary Forum (SM-LF) on 22 March 2026. The collection comprises forty-six poems and marks a significant milestone in the author's literary journey

Mrs Sunu Sivadasan

On 7 March 2026, Mrs Sunu Sivadasan Ghani received the International Women's Day Award from the Singapore Indian Association in recognition of her leadership journey, which reflects compassion and an unwavering dedication to the community.

Many Roles, One Heart

Cancer researcher, mother of three and community volunteer: Dr Rathiga Velaithan reflects on a life shaped by family, purpose and the courage to keep choosing what matters.

Dr Rathiga Velaithan has spent much of her life moving between demanding roles. She trained as a cancer researcher and worked for close to two decades across laboratories, hospitals and Singapore's health regulatory sector. Later, she made the deliberate decision to step back from full-time work and devote more time to her children and ageing parents. Today, she is an active SINDA volunteer and the wife of Dinesh Vasu Dash, Minister of State for Manpower.

Talking to her, however, what stands out is not any single achievement. It is the consistency with which she approaches every chapter: with curiosity, humility and a desire to be useful. Science, family life and community service are not separate identities to her, but different expressions of the same values.

Roots That Run Deep

A third-generation Singaporean Malayali, Dr Rathiga grew up in a home where service was part of ordinary life. Her father was an active grassroots volunteer in Marsiling. He listened to neighbours facing difficulties and found ways to connect families with practical support.

Her mother's strength shaped her just as deeply. Difficult circumstances had forced her to shoulder adult responsibilities while still young, yet she became the family's anchor. Dr Rathiga remembers the kampong spirit that surrounded them: Malay, Chinese and Indian neighbours who fed and watched over the children when life at home became difficult.

Despite long working days, her mother tutored underprivileged primary school children without charge and later cared for her own ageing mother

Growing up with her parents and siblings in Singapore

Her father during his years of grassroots service in Marsiling

at home. She also passed on the rhythms of a Malayali household: the food, the Onam rituals and the quiet understanding that culture survives because people make time for it.

A Scientist by Curiosity

Dr Rathiga's path into science began at Woodlands Secondary School, where a biology teacher made the subject vivid for a visual learner. "He made science come alive," she recalls. "I did not even know I could do such sciences." From Yishun Junior College, she went on to join one of the National University of Singapore's pioneering biomedical science cohorts in 1998, as Singapore's biomedical research sector was beginning to expand.

During her PhD years in cancer biology at the National University of Singapore.

She began a PhD in cancer biology at 22. During those years, she welcomed her first two children while studying why certain blood cancers become resistant to treatment. Her supervisor, Professor Shazib Pervaiz, encouraged women to pursue science with the same ambition and rigour as their male peers. Her mother and mother-in-law, meanwhile, stepped in with childcare through years of weekend laboratory sessions.

A research attachment in France changed the way she worked. In a laboratory with fewer resources and less automation than she was accustomed to, she learned to prepare reagents by hand, plan carefully around limited budgets and value what she had once taken for granted.

She returned with a renewed appreciation for

With colleagues during her years in translational cancer research at the National University Hospital.

Singapore's research infrastructure, but also with a lasting respect for thrift and resourcefulness. After her doctorate, she moved into translational research with gynaecological oncologists at the National University Hospital. She attended ward rounds and multidisciplinary tumour meetings, and helped develop collaborations across NUH, KKH, Singapore General Hospital and the National Cancer Centre so studies could draw on sufficiently large groups of patients.

She later brought her scientific training to public healthcare regulation at the Health Sciences Authority. Each move required her to understand a different environment, whether the language of hospital medicine, government processes or the practical demands of a new team.

Choosing a New Chapter

Dr Rathiga's decision to leave full-time work was not a retreat from ambition. It was a conscious choice to redirect her time while her children and parents still needed her. After years of excelling in demanding roles, she wanted to be present for

With participants at the launch of a SINDA Let Her Shine career clinic for young women.

the everyday moments that a busy working life can easily compress or postpone.

The transition also meant letting go of a domestic helper who had supported the family for eight years. Her eldest son is now serving National Service, while her youngest child, a daughter, is 14. During Dr Rathiga's busiest years, her husband had often been the more easy-going and playful parent, while she carried much of the discipline and household logistics. Slowing down has allowed different relationships to grow.

She has brought the same instinct for learning to homemaking. She is teaching herself to prepare the Malayali dishes her mother once made, treating them not as inherited knowledge that should come automatically, but as skills worthy of attention. There is no suggestion in her voice that this chapter is lesser than the ones that came before it. The work is different, but the care and discipline are familiar.

Standing Beside Public Service

As the wife of a political office-holder, Dr Rathiga has also become more aware of the reach and responsibility that accompany public life. She has taken on more of the responsibilities at home, enabling her husband to devote himself fully to his duties. At the same time, she sees visibility and access as opportunities to connect people who need support with those able to provide it.

Public service rarely follows a fixed schedule, and neither does family life. Yet she speaks about this period without self-dramatisation. Her aim is not to fill every hour, but to use the freedom she now has with intention: for family, for learning and for causes where her experience can make a difference.

Giving Back, With Purpose

Volunteering has become one of the most rewarding parts of this chapter. Dr Rathiga serves on the subcommittee of SINDA's Let Her Shine initiative, which supports girls and women aged seven to 35 from lower-income and vulnerable backgrounds. The programme places particular emphasis on confidence, opportunity and access to STEM.

Within the initiative, she runs career clinics for women aged 18 to 35, drawing on her experience of

scientific research, healthcare and career transitions. She is less interested in creating a new programme for the sake of it than in strengthening work that already exists.

That collaborative instinct also shapes her view of the wider Malayali and Indian community. Many associations are doing valuable work, she observes, but a relatively small community can achieve more when organisations combine their strengths rather than duplicate effort. It is the same lesson she learned in research, when hospitals had to pool patient data to produce meaningful studies.

Culture in Everyday Practice

For Dr Rathiga, culture is lived rather than announced. She participates in Thaipusam, supports Tamil language and poetry activities, and has contributed to Kavi Malai during Tamil Language Month. She is also involved in Onam and Malayali community events through the Singapore Malayalee Association.

Her sense of a distinctly Malayali identity deepened after marriage. Her husband's family maintained traditions such as attending the Chathayam festival and speaking Malayalam more consistently at home. Her mother-in-law taught her the meaning behind the food, colours and rituals of Onam, adding another layer to what she had inherited from her own mother.

Passing this heritage to her children has required patience. English is the family's default language, and all three children studied Tamil as their Mother Tongue in school. She has come to see food as the most immediate bridge: preparing a sadya for Onam, bringing the family to community events and ensuring the children encounter their traditions as something warm and lived rather than merely explained.

Still Learning, Still Giving

Across the scientist, mother, volunteer and public-facing roles she has occupied, Dr Rathiga returns to the same principles: remain curious, stay humble and make room for other people's success. These are values first modelled by her parents and later sharpened through research, family life and community work.

Her story is not one of leaving one identity behind to assume another. It is about recognising that a meaningful life may require different choices at different times, and that purpose is not tied to a job title. In every chapter, the question has remained much the same: what can she learn here, and how can what she learns be of use to someone else?

Celebrating Onam with the Singapore Malayalee community at Onam Village.

Interview conducted by Dr Aparna Krishnan

Photographs courtesy of Dr Rathiga Velaithan

Singapore - My Karma Bhoomi

A Conversation with Ajith Menon, Global CEO and Managing Director of BIMAGE Consulting

Ajith Menon first came to Singapore in 1998 to work with the Singapore Government. Nearly three decades later, he is the Founder and Group CEO of BIMAGE Consulting, a global digital transformation and technology consulting firm with over 300 professionals across seven international offices. Under his leadership, BIMAGE has helped deliver some of the world's most complex construction and infrastructure projects from Changi Airport in Singapore to the iconic stone-carved Hindu temple in Abu Dhabi. I sat down with him to discuss leadership, entrepreneurship, and the remarkable journey from public service to building a globally recognized consulting company.

You spent a decade at Autodesk before walking away to start BIMAGE. What motivated you to do it?

I saw a gap nobody else was filling. Around 2008, Singapore started mandating BIM (Building Information Modelling) standards for the construction industry. Buildings had to be submitted digitally to the Building and Construction Authority in specific formats. Construction is one of Singapore's largest GDP contributors, but if you look at the McKinsey research, it is also the sector that has historically adopted technology the least.

The problem was that architects and civil engineers are trained to deliver projects, not to overhaul their own workflows. I was already inside a technology company, and I could see that nobody was properly bridging that gap. So I resigned, started BIMAGE with a team of three in 2010, and those three people are still with me.

How was the transition from a secure corporate job to becoming an entrepreneur?

It was not an easy decision. I was risk averse for quite some time. I do not belong to a business family either. My children were in school; we had a stable life. But you reach a point where you have to decide whether this is the moment or not. Entrepreneurship is rarely about certainty; it is about conviction. The biggest source of that conviction came from my family, especially my wife. Her steadfast belief in me gave me the confidence to leave behind a secure corporate career and pursue something we believed in together. Inside an MNC, your world is deliberately narrow: marketing handles marketing, finance handles finance. As a founder, every single function is yours to figure out, at least in the beginning. It was a hard adjustment.

How did a three-person consultancy become what BIMAGE is today?

The early BCA BIM mandate was an important catalyst, but it was primarily focused on the digital submission for regulatory approval. While it accelerated digital adoption within the design community, it did not fully unlock the value of digital adoption across the entire construction ecosystem, from design and construction to operations and asset management. I saw that as both a limitation and an opportunity.

We therefore shifted our strategy to engage project owners and developers rather than just consultants. When an owner adopts a digital delivery strategy, the entire supply chain, from architects and engineers to contractors and subcontractors follows. Instead of transforming individual organizations, we could help transform entire project ecosystems.

Our breakthrough came when Changi Airport Group (CAG) appointed BIMAGE as its strategic digital transformation consultant. We helped develop its digital engineering standards and supported projects including the Terminal 1 Expansion, Terminal 4, Jewel, and now Terminal 5. That success led to engagements with organizations such as MOH Holdings, CapitaLand, and CDL. We built a strong foundation in Singapore before expanding our expertise to international markets.

Tell me about the BAPS Swaminarayan Mandir in Abu Dhabi. That feels like a different world from airport terminals.

The connection actually started with Somanath Temple in India. BAPS needed the existing temple recreated as a precise digital model, so we did extensive laser scanning and rebuilt it digitally. That work got us in the door with the BAPS team, and the Abu Dhabi project followed.

The Abu Dhabi mandir is among the most technically demanding things we have worked on. The stone was carved in Jaipur, the marble came from Italy via India, and every single carved piece had to be mapped to an exact position on the structure. Each stone is a different size. Get the placement wrong and the load distribution fails. We handled both the carving design and the positional mapping.

The bigger challenge was that this is not concrete construction. There is no standard building code for a structure like this, so we had to work with a local university on earthquake resistance and get special approval from the Abu Dhabi government before work could even begin. Sensors are now embedded underground to monitor structural movement. If you have not been, it is worth the visit.

BIMAGE has offices from Asia, Middle East to Canada. And you travel extensively across the globe, juggling both work and family commitments. Where do you actually call home?

My parents are in Ottapalam, my father in his nineties, my mother in her eighties. My wife's family is in Trivandrum. That connection does not go away. My roots are certainly in Kerala. Also, we have offices in India, with offices in Cochin and Ahmedabad. I frequently travel to India as well as other countries around the globe.

But Singapore built me, professionally speaking. My daughters grew up here. Every international office we have opened has had backing from Enterprise Singapore. This country is also practical in ways people underestimate: it is three hours from Kerala, it is safe, and it carries weight. When I work on projects in India, being a Singapore-based company opens doors. Singapore firms are seen as serious and outcome-focused, which matters when you are competing with larger Western consultancies. So I call this place my "Karma Bhoomi" - the land where the work gets done. That means a lot to me.

Singaporean or Malayali, how would you describe your identity? And how

much of your identity as a Malayali has affected your career?

Singaporean Malayali, most honestly. But I will say that my Kerala background has been more useful in business than people might expect. I was active in student politics during my undergraduate years. That is where I learned to read people, build relationships, and move through complex situations without losing the thread. Kerala classrooms do not always teach that formally, but the world outside them does. That grounding stayed with me.

The idea of *jugaad,* the ability to jump straight from step one to step ten when the situation needs it, has been practical for me in business. It also shapes how I hire. Some roles need people who can execute a twelve-step process without cutting corners. Others need people who can bypass the process to get immediate results when something unexpected happens. Knowing which person you need for which situation, and recruiting accordingly, is something I think about constantly.

How much of the Malayali identity has been passed down to your children? Do they identify with their Kerala heritage and the Malayalam language and culture?

I think they've inherited the best of both worlds. They speak Malayalam, have strong relationships with their grandparents and cousins in Kerala, and have always been connected to our culture through family, food, festivals, and regular visits. At the same time, they grew up in Singapore, so they naturally see themselves as Singaporeans.

We never tried to make them choose one identity over the other. Instead, we wanted them to appreciate their roots while embracing the country they call home. Today, they are comfortable in both worlds. Whether they are in Singapore, India, London, or elsewhere, they still seek out Singaporean food, enjoy Kerala cuisine, and remain connected to family and friends. To me, that is what cultural identity is about. It isn't defined by geography, but by the values and relationships you carry with you.

Both have gone on to pursue their own paths and careers, but what gives my wife and me the greatest satisfaction is not their professional success. It is seeing them grow into grounded, compassionate, and independent individuals who remain connected to both their Singaporean identity and their Malayali heritage.

How has your idea of success shifted over fifteen years of running the company?

When I started BIMAGE, I wasn't driven by the ambition of building a global company. I simply saw an opportunity to create value for the construction industry. Over the years, that purpose has evolved. Today, success is not measured by my personal achievements or financial gains, but by the impact we create for our people, customers, and the industry.

BIMAGE's journey has been rewarding. We have grown to more than 300 professionals across seven global locations, were recognised by the Financial Times as one of the Asia-Pacific High-Growth Companies 2026 and are now preparing for our next chapter as we work towards an IPO. While these milestones are significant, I see them as outcomes, not the goal.

What matters most is our people. I often say that employees come first because they create value for our customers, and satisfied customers build a sustainable business. That philosophy has shaped initiatives such as our four-day work week, our commitment to building a diverse and inclusive workforce, and our partnership with Enabling Village to create meaningful employment opportunities. My ambition is not just to grow BIMAGE from 300 to 1,000 people, but to build a company where people can grow, innovate, and take pride in the impact they make. Ultimately, our people are the reason behind our success.

BIMAGE Academy was set up in 2022 to train people for the industry. That is a wonderful initiative in and of itself. Could you elaborate more on that? Also, is there a way it could benefit the Malayali community, particularly?

One of the biggest challenges in our industry is finding and developing the right talent. We have always worked closely with institutions such as ITE, the Polytechnics, NUS, and NTU through internships and graduate programmes. BIMAGE Academy was established to take that a step further by providing structured training for graduates, career switchers, and individuals looking to build a career in digital construction. We also partner with organisations such as Enabling Village to create opportunities for people with disabilities.

Within the Malayali community, I see an opportunity that often goes unnoticed. Many families move to Singapore because one spouse has secured a job, while the other is equally well qualified but has not yet found the right opportunity to restart or build a career. Over the years, we've quietly helped several such individuals develop new skills and transition into the digital construction industry. It has been rewarding to see them regain professional confidence and build successful careers.

More broadly, I believe the industry can benefit from tapping into this pool of educated and capable people. Digital construction is creating new roles where aptitude, willingness to learn, and practical training often matter more than previous industry experience. If we can help more people discover these opportunities, it will benefit not only the Malayali community but also the wider construction industry.

What do you think about AI's effect on your industry?

I do not think of it as disruption in the catastrophic sense. What is happening is that tasks that previously occupied the first four steps of a process are being handled by AI tools. That shifts human work to the later, higher-judgement stages. The skill is learning how to redesign the process around that shift, not resisting it.

Where we see clients struggle is moving from AI pilots to actual outcomes. New tools appear faster than most organisations can evaluate them, and internal teams rarely have the skill set to take a pilot to production. That is an opening for us.

A useful observation from leading global consulting firms is that they are not reducing headcount because of AI. Instead, many are expanding their capabilities because they recognise that the real opportunity lies in helping organisations adopt, integrate, and derive measurable business value from AI across every industry. The challenge is not the availability of AI tools; there is no shortage of them. The real shortage is professionals who understand how to apply these technologies effectively to solve business problems and create tangible outcomes.

On the technology side, many established software vendors have responded by adding AI capabilities to their existing products rather than fundamentally reimagining their platforms around AI. While this approach delivers incremental improvements, it also creates opportunities for more agile and innovative organisations to rethink workflows, business models, and customer experiences from the ground up. Large incumbents often move cautiously to protect existing markets, leaving space for smaller, more adaptive players to lead the next wave of transformation.

Looking back from the glory of a business that is now in its second successful decade, what would you tell your younger self? What advice would you offer to a young Malayali professional who is thinking about starting their own company?

Start before you feel ready. That is the one thing I would change.

I started BIMAGE at forty. I had an MBA

from NUS, a decade at Autodesk, years with the Singapore government before that. I kept telling myself I needed more experience first. Looking back, I did not. The knowledge I thought I was accumulating is now freely available to anyone. What I actually needed was the willingness to begin with gaps still showing, because those gaps never fully close regardless of how long you wait.

You can build a working technology product in a month today that would have taken a year fifteen years ago. The idea is rarely the hard part. The hard part is getting your first paying customer. That is where we try to help: we work with two or three startups at a time, bringing them into our regional relationships, particularly in the Middle East, which is moving quickly right now. If there is an idea, and a solid pitch, we would be more than happy to support a potential entrepreneurial venture.

One practical thing most founders get wrong: they put almost everything into product development and almost nothing into marketing. Without market access, the product is irrelevant. Get the marketing working and the customers follow. The next round of funding follows the customers. That sequence matters.

As he says this, there is nothing particularly rehearsed about it. Ajith Menon has clearly given versions of this advice before; his own daughters' start-ups a testament to that. But it comes from a place of having actually learned it the hard way, through his forties, with a family watching. Twenty-six years after arriving in Singapore with a suitcase and a short-term contract, he is still figuring things out and tackling the challenges that come with changing times. New markets, new technologies, new ways to bring people in from the margins of an industry that does not always make room for them. For someone who grew up in Kerala, studied in IIT Bombay, and built something real in a country that was never quite his by birth, it is probably the very core of his success story: the penchant to keep learning, the will to keep growing.

Interview conducted by Dr. Aparna Krishnan

In Memoriam

Rachel Koshy

28 Sept 2025

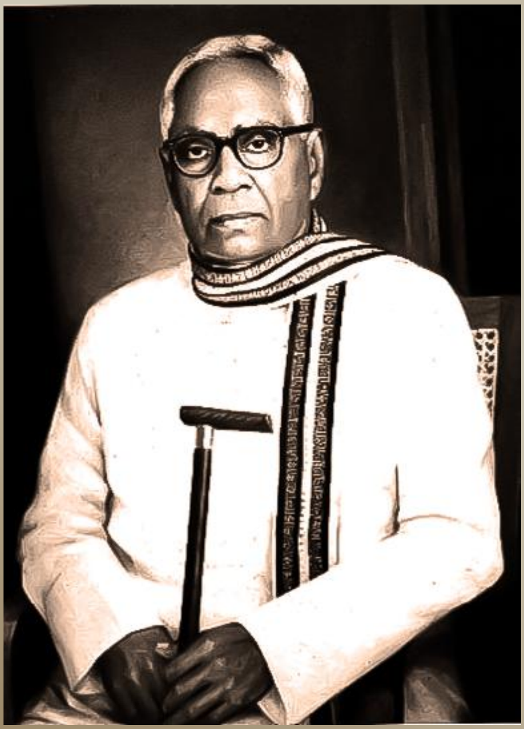

കെ. പി. കേശവമേനോന്റെ സിംഗപ്പൂർ ദിനങ്ങൾ

വിജയകൃഷ്ണൻ തെക്കേമാക്കാടത്ത്

മാതൃഭൂമിയുടെ സ്ഥാപക പത്രാധിപരും സ്വാതന്ത്ര്യസമര നേതാവുമായിരുന്ന കെ പി കേശവമേനോനെക്കുറിച്ച് അറിയാത്ത മലയാളികൾ ഉണ്ടാവില്ല. ഐക്യകേരള കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രസിഡന്റ്, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി വർക്കിംഗ് പ്രസിഡൻറ്, മലബാർ ജില്ലാ കോൺഗ്രസിന്റെ ആദ്യ സെക്രട്ടറി, ഇന്ത്യയുടെ സിലോൺ ഹൈക്കമ്മീഷണർ തുടങ്ങി വ്യത്യസ്ത പദവികൾ അലങ്കരിക്കുകയും ബഹുതലസ്പർശിയായ തന്റെ ജീവിതം നാടിന്റെയും സമൂഹത്തിന്റെയും ഉന്നതിക്കായി ഉഴിഞ്ഞുവെക്കുകയും ചെയ്ത കർമ്മയോഗിയായിരുന്ന കെ പി കേശവമേനോൻ.

ദേശീയസമരം ശക്തിപ്രാപിച്ചിരുന്ന കാലത്ത്, വ്യക്തി ജീവിതത്തിലെ ദുരന്തങ്ങളും സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധികളും അദ്ദേഹത്തെ മലയായിലേക്ക് നയിച്ചു. പിന്നീട് സിംഗപ്പൂരിലേക്ക് പ്രവർത്തനമണ്ഡലം മാറ്റിയെങ്കിലും ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യമെന്ന സ്വപ്നം അദ്ദേഹം കൈവിട്ടില്ല. മലയായിലും സിംഗപ്പൂരിലുമായി നടത്തിയ പോരാട്ടങ്ങളും അതിന്റെപേരിൽ സഹിച്ച യാതനകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ അധികം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടാത്ത അധ്യായങ്ങളാണ്. സിംഗപ്പൂരിലെ മലയാളി സമൂഹം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട ആ സുപ്രധാന കാലഘട്ടത്തെ വായനക്കാർക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം.

> "അന്യദേശക്കാർ നമ്മോട് അനീതി കാണിക്കുന്നതിൽ പ്രതിഷേധിക്കുന്ന നാം നമ്മുടെ നാട്ടുകാരോട് നീതി കാണിക്കാൻ ഒരുങ്ങാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്?"

ജനനവും ആദ്യകാല ജീവിതവും

1886-ൽ പാലക്കാട്ടാണ് കെ.പി. കേശവമേനോൻ ജനിച്ചത്. പിതാവ് പാലക്കാട് രാജസ്വരൂപത്തിലെ നടുവിലെടത്തിൽ ഭീമനച്ചനും മാതാവ് കിഴക്കേ പൊറ്റവീട്ടിൽ മീനാക്ഷി നേത്യാരമ്മയും ആയിരുന്നു. കേശവമേനോനുൾപ്പെടെ ഈ ദമ്പതികൾക്ക് ഒമ്പത് മക്കളുണ്ടായിരുന്നു — ആറ് പെൺകുട്ടികളും മൂന്ന് ആൺകുട്ടികളും.

മെട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞയുടനെയായിരുന്നു കെ.പി. കേശവമേനോന്റെ വിവാഹം. മരുത്തുവീട്ടിൽ ഇട്ടിപങ്കമേനോന്റെ മകൾ ലക്ഷ്മി നേത്യാരമ്മയായിരുന്നു വധു. തുടർന്ന് ഉപരിപഠനത്തിനായി അദ്ദേഹം മദിരാശിയിലേക്കും പിന്നീട് ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കും തിരിച്ചു. പഠനം പൂർത്തിയാക്കി ബാരിസ്റ്റർ ബിരുദവുമായി മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോഴേക്കും പിതാവ് ഭീമനച്ചൻ അന്തരിച്ചിരുന്നു. മദിരാശിയിലെയും ഇംഗ്ലണ്ടിലെയും ജീവിതം അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയവീക്ഷണങ്ങളെയും ജീവിതചിന്തകളെയും രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിർണ്ണായക സ്വാധീനം ചെലുത്തി.

ദേശീയ പ്രസ്ഥാനവും മാതൃഭൂമിയുടെ ജനനവും

കോഴിക്കോട്ടാണ് അദ്ദേഹം അഭിഭാഷകജീവിതത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചത്. പിന്നീട് മദ്രാസിലേക്ക് പ്രാക്ടീസ് മാറിയെങ്കിലും, ആനിബസന്റിന്റെ ഹോംറൂൾപ്രസ്ഥാനത്തിലും ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിലും ആകൃഷ്ടനായി അദ്ദേഹം മലബാറിലേക്ക് തന്നെ തിരിച്ചെത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഗ്രാമ-താലൂക്ക് തലങ്ങളിൽ കോൺഗ്രസ് കമ്മിറ്റികൾ ശക്തമായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. 1921-ലെ മലബാർ കലാപം സാമുദായിക സംഘർഷമായി മാറിയപ്പോൾ ലഹളക്കാരെ നേരിട്ട് കണ്ട് സംസാരിക്കുവാനും, പിന്നീട് ദുരിതാശ്വാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകാനും അദ്ദേഹം മുൻപന്തിയിലുണ്ടായിരുന്നു.

10 മാതൃഭൂമി.

മാതൃഭൂമി.

ദേശീയകാര്യങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു മലയാളപത്രം.

ദേശാഭിമാനികളുടെ ആത്മമിത്രം.

രാജ്യസേവകൻമാർക്കും, സാഹിത്യരസികൻമാർക്കും, സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ ആവശ്യമായ ഒരു പുതിയ പത്രം.

മാതൃഭൂമി അച്ചുക്കൂടം, കോഴിക്കോട്.

ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ കോൺഗ്രസിന് സ്വന്തമായി ഒരു പത്രം വേണമെന്ന ചിന്തയിൽ നിന്നാണ് 'മാതൃഭൂമി'യുടെ ജനനം. കേരളത്തിനകത്തും പുറത്തുമുള്ള മലയാളികളിൽ നിന്ന് ഓഹരി സമാഹരിച്ച്, 15,000 രൂപയ്ക്ക് കോഴിക്കോട്ടെ വിക്ടോറിയ എംപ്രസ് പ്രസ്സ് വാങ്ങിയാണ് പത്രം ആരംഭിച്ചത്. 1923 മാർച്ച് 17 ശനിയാഴ്ച അച്ചടിച്ച മാതൃഭൂമിയുടെ ആദ്യലക്കം മാർച്ച് 18ന് പുറത്തിറങ്ങി. മഹാകവി വള്ളത്തോളിന്റെ പ്രശസ്തമായ 'എന്റെ ഗുരുനാഥൻ' എന്ന കവിതയും ഗാന്ധിജിയുടെ 'അക്രമരാഹിത്യത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം' എന്ന ലേഖനവും ആദ്യ ലക്കത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്നു.

ആരംഭകാലത്ത് ആഴ്ചയിൽ മൂന്ന് ദിവസം പുറത്തിറങ്ങിയിരുന്ന പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപർ കെ.പി. കേശവമേനോൻ തന്നെയായിരുന്നു.മാതൃഭൂമി കെട്ടിടത്തിൽ തന്നെ കോൺഗ്രസ് കമ്മിറ്റി ഓഫീസും ഖാദി വസ്ത്രാലയവും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനാൽ, വൈകാതെ ആ ഓഫീസ് കേരളത്തിലെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സിരാകേന്ദ്രമായി മാറി.

"സിംഗപ്പൂരിലെ ഇന്ത്യൻ പൊതുരംഗത്ത് അദ്ദേഹം ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത സാന്നിധ്യമായി മാറി."

മുഖപ്രസംഗത്തിന് മുകളിൽ മാതൃഭൂമിയുടെ ചിഹ്നത്തോടൊപ്പം 'സത്യം, സമത്വം, സ്വാതന്ത്ര്യം' എന്ന മുദ്രാവാക്യവും, അതിനു താഴെ ഒരു ചിന്താശകലവും നൽകണമെന്നത് കേശവമേനോന്റെ നിർദ്ദേശമായിരുന്നു. പതിറ്റാണ്ടുകൾക്കിപ്പുറവും ആ പാരമ്പര്യം മാറ്റമില്ലാതെ തുടർന്നുപോരുന്നു.

വൈക്കം സത്യാഗ്രഹം

അയിത്തത്തിനും അസമത്വങ്ങൾക്കും എതിരെ കേശവമേനോൻ നടത്തിയ പോരാട്ടങ്ങൾ കേരള നവോത്ഥാനചരിത്രത്തിലെ തന്നെ നിർണായകങ്ങളായ അധ്യായങ്ങളാണ്. അതിൽ പ്രധാനമാണ് വൈക്കം സത്യാഗ്രഹം. "അന്യദേശക്കാർ നമ്മോട് അനീതി കാണിക്കുന്നതിൽ പ്രതിഷേധിക്കുന്ന നാം നമ്മുടെ നാട്ടുകാരോട് നീതി കാണിക്കാൻ ഒരുങ്ങാത്തതെന്തുകൊണ്ട്?" 1924 ഫെബ്രുവരി 24 ആം തീയതി വൈക്കത്ത് നടന്ന പൊതുയോഗത്തിൽ കേശവമേനോൻ ചോദിച്ചു.

സത്യാഗ്രഹികളെ ഭരണകൂടം തടവിലാക്കിയതിനെത്തുടർന്ന് കേശവമേനോൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പ്രമുഖനേതാക്കൾ പൂജപ്പുര സെൻട്രൽ ജയിലിലായി. നീണ്ട അഞ്ചു മാസത്തെ കാരാഗൃഹവാസത്തിന് ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം ഉൾപ്പെടെയുള്ള സത്യാഗ്രഹികൾ ജയിൽ മോചിതരായത്.

മലയാ യാത്ര

പൊതുജീവിതത്തിൽ തിളങ്ങിനിൽക്കുമ്പോഴും വ്യക്തിജീവിതത്തിൽ വലിയ ആഘാതങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തെ തേടിയെത്തിയത്. പത്നി ലക്ഷ്മി നേത്യാരമ്മയെ ക്ഷയരോഗം കവർന്നെടുത്തു. മദിരാശിയിൽ കൊണ്ടുപോയി വിദഗ്ധചികിത്സ നൽകിയെങ്കിലും ഫലമുണ്ടായില്ല. പ്രിയതമയുടെ അകാലമരണം നൽകിയ മുറിവ് ഉണങ്ങും മുൻപേ വിധി വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തെ വേട്ടയാടി. അമ്മയെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനിടയിൽ രോഗം മൂത്തമകൾ ചെല്ലമ്മയെയും ബാധിച്ചിരുന്നു. പത്നിയുടെ വേർപാടിന്റെ ഒന്നാമാണ്ട് തികയും മുൻപേ മകളും ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു.

പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ വിയോഗവും കുനിൻമേൽ കുരു എന്നോണം വന്നുചേർന്ന സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധികളും അദ്ദേഹത്തെ മാനസികമായി തളർത്തി. വേദനകളിൽ നിന്നും താൽക്കാലികമായെങ്കിലും മാറിനിൽക്കാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. ആ സാഹചര്യത്തിലാണ് കടൽ കടന്ന് മലയാ-സിംഗപ്പൂർ നാട്ടകളിലേക്ക് പോകാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിക്കുന്നത്.

ഇതിനിടയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ലക്ഷ്മി നേത്യാരമ്മയുടെ സഹോദരി അമ്മു നേത്യാരമ്മയെ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നു. രണ്ടു കുട്ടികളുള്ള വിധവയായിരുന്നു അവർ.

ബാരിസ്റ്റർ പി കെ നമ്പ്യാർ ആയിരുന്നു കേശവമേനോനെ പിനാംഗിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചത് . എന്നാൽ അദ്ദേഹം ആ സമയത്ത് രോഗബാധിതനായി കിടപ്പിലായിരുന്നു കാരണം ക്വാലാലംപൂരിലെ ബാരിസ്റ്റർ വീരാസ്വാമിയോടൊപ്പം പ്രാക്ടീസ് ചെയ്യാനാണ് കേശവമേനോൻ തീരുമാനിച്ചത്. പിന്നീട് അദ്ദേഹം മലാക്കയിൽ ഓഫീസ് തുറന്ന് പ്രവർത്തനമണ്ഡലം അങ്ങോട്ടേക്ക് മാറ്റി.

ആദ്യകാല മലയാജീവിതം

മലയായിലെത്തിയ അദ്ദേഹം അവിടെയുള്ള ഇന്ത്യൻ വംശജരുടെ ക്ഷേമപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സജീവമായി ഇടപെടാൻ തുടങ്ങി. ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഒത്തുകൂടലുകൾക്കായി ഒരു സായാഹ്ന ക്ലബ്ബ് അദ്ദേഹം മുൻകൈയെടുത്തു സ്ഥാപിച്ചു. സിംഗപ്പൂർ സുപ്രീം കോടതിയിൽ അദ്ദേഹം അഭിഭാഷകനായി സന്നതെടുത്തിരുന്നെങ്കിലും, നിയമപ്രകാരം ക്വാലാലംപൂർ സുപ്രീം കോടതിയിൽ കൂടി സന്നതെടുക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നു. കേശവമേനോൻ ഇന്ത്യയിലെ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന വ്യക്തിയാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഇന്ത്യൻ വംശജനായ മറ്റൊരു ബാരിസ്റ്റർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷയെ ശക്തമായി എതിർത്തു. എന്നാൽ ബ്രിട്ടീഷുകാരനായ ജഡ്ജി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷ അനുവദിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

1931-ലാണ് അദ്ദേഹം അഭിഭാഷകജീവിതം സിംഗപ്പൂരിലേക്ക് മാറ്റുന്നത്. സിവിൽ-ക്രിമിനൽ കേസുകൾ ഏറ്റെടുത്ത്

നടത്തി അദ്ദേഹം അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ സജീവമായെങ്കിലും സാമ്പത്തികസ്ഥിതി അത്രകണ്ട് മെച്ചപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ആ പ്രതിസന്ധികൾക്കിടയിലാണ് അപ്രതീക്ഷിതമായി മറ്റൊരു ദുരന്തം കൂടി അദ്ദേഹത്തെ തേടിയെത്തിയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ മകളായ പത്മിനിയുടെ അകാല വേർപാടായിരുന്നു അത്. വ്യക്തിജീവിതത്തിൽ ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി വന്നുചേരുന്ന ഈ വിയോഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വല്ലാതെ ഉലച്ചുകളഞ്ഞു.

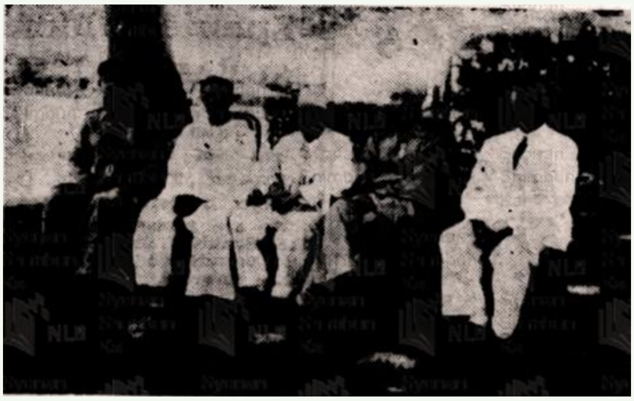

ഇന്ത്യൻ ഇൻഡിപെൻഡൻസ് മൂവ്മെന്റിന്റെ കൗൺസിൽ ഓഫ് ആക്ഷൻ, 1942. ഇടത്തുനിന്ന്: ആർ. എൽ. കേണൽ ഗിലാനി, എൻ. രാഘവൻ, റാഷ് ബിഹാരി ബോസ്, ക്യാപ്റ്റൻ മോഹൻ സിംഗ്, കെ. പി. കെ. മേനോൻ. ഉറവിടം: The Syonan Shimbun, 18 July 1942, NewspaperSG/NLB

മലയായിലെ ഇന്ത്യക്കാരുടെ അവസ്ഥ

അക്കാലത്ത് മലയായിലെ ഇന്ത്യൻ വംശജരുടെ അവസ്ഥ അങ്ങേയറ്റം ശോചനീയമായിരുന്നു. മെച്ചപ്പെട്ട തൊഴിലും ജീവിതസൗകര്യങ്ങളും സ്വപ്നം കണ്ട് മലയായിലെത്തിയവർ സംഘടിതരായ തൊഴിലുടമകളുടെ ക്രൂരമായ ചൂഷണത്തിന് ഇരകളായി. ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് കേശവമേനോന്റെ സുഹൃത്തായ ബാരിസ്റ്റർ എൻ. രാഘവൻ മലയായുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ 'ഇന്ത്യൻ അസോസിയേഷനുകൾ' രൂപീകരിച്ചത്. പിന്നീടവക്ക് ഒരു കേന്ദ്രകമ്മിറ്റിയും നിലവിൽ വന്നു.

എൻ. രാഘവൻ അധ്യക്ഷനായ ഈ സംഘടനയുടെ മുൻനിര പ്രവർത്തകനായി കേശവമേനോനും മാറി. അഭിഭാഷകവൃത്തി കഴിഞ്ഞുള്ള ഒഴിവുസമയങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം സാമൂഹിക സേവനത്തിനായി നീക്കിവെച്ചു. ഇന്ത്യൻ അസോസിയേഷന് പുറമേ, രാമകൃഷ്ണ മിഷൻ, മലയാളി സമാജം തുടങ്ങിയ സംഘടനകളുമായും ചേർന്ന് അദ്ദേഹം സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചു.

അക്കാലത്ത് ജോർജ് അഞ്ചാമൻ ചക്രവർത്തിയുടെ രജതജൂബിലി ആഘോഷങ്ങൾ സിംഗപ്പൂരിലും വിപുലമായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി പുറത്തിറങ്ങിയ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ, മാർട്ടിൻ എന്ന യൂറോപ്യൻ ലേഖകൻ എഴുതിയ ലേഖനം മലയായിലെ ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തെ അങ്ങേയറ്റം അപമാനിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഇന്ത്യക്കാർ വിശ്വസിക്കാൻ കൊള്ളാത്തവരാണെന്നും, അവരുമായി വ്യാപാരബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് പാഴ് വേലയാണെന്നും, അവർ ജാതീയമായി ആഴത്തിൽ ഭിന്നിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നുമുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളാണ് ലേഖനത്തിലുണ്ടായിരുന്നത്.

അർദ്ധസത്യങ്ങളും വംശീയമായ അധിക്ഷേപങ്ങളും നിറഞ്ഞ ഈ ലേഖനത്തിനെതിരെ മലയായിലെ ഇന്ത്യക്കാർ ഒറ്റക്കെട്ടായി സംഘടിച്ചു. സിംഗപ്പൂർ ടൗൺ ഹാളിൽ നടന്ന ആവേശകരമായ പ്രതിഷേധ യോഗത്തിൽ മുഖ്യപ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചത് കേശവമേനോൻ ആയിരുന്നു. ഒടുവിൽ ലേഖകന് തന്റെ നിലപാടുകളിൽ പരസ്യമായി ഖേദം പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടി വന്നു.

മുനിസിപ്പൽ തൊഴിലാളികളുടെ പണിമുടക്കായിരുന്നു കേശവമേനോനെ പൊതുവേദിയിലേക്ക് എത്തിച്ച മറ്റൊരു സംഭവം.അങ്ങനെ അക്കാലത്ത് സിംഗപ്പൂരിലെ പൊതുരംഗത്ത്, വിശിഷ്യ ഇന്ത്യക്കാരുടെ കൂട്ടായ്മകളിൽ ഒഴിച്ചുകൂടാനാകാത്ത വ്യക്തിത്വമായി അദ്ദേഹം മാറി.

മഹായുദ്ധത്തിന്റെ നിഴൽ

നിനച്ചിരിക്കാതെയായിരുന്നു ഒരു മഹായുദ്ധത്തിന്റെ കരിനിഴൽ ലോകമെങ്ങും വ്യാപിച്ചത്. യൂറോപ്പിൽ യുദ്ധം കൊടുമ്പിരി കൊള്ളുന്ന സമയം ഏഷ്യയിൽ തങ്ങളുടെ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള സുവർണാവസരമായി ജപ്പാൻ കരുതി. 1941 ഡിസംബർ എട്ടാം തീയതി പുലർച്ചെ ജപ്പാന്റെ വിമാനങ്ങൾ സിംഗപ്പൂർ ആക്രമിച്ചു. യുദ്ധം തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പേ തന്നെ ജാപ്പനീസ് സൈനികർ മലയായിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മലയാ രാജ്യത്തെ കാടുകളും പുഴകളും തോടുകളും തുറമുഖങ്ങളും പട്ടണങ്ങളും വിമാന

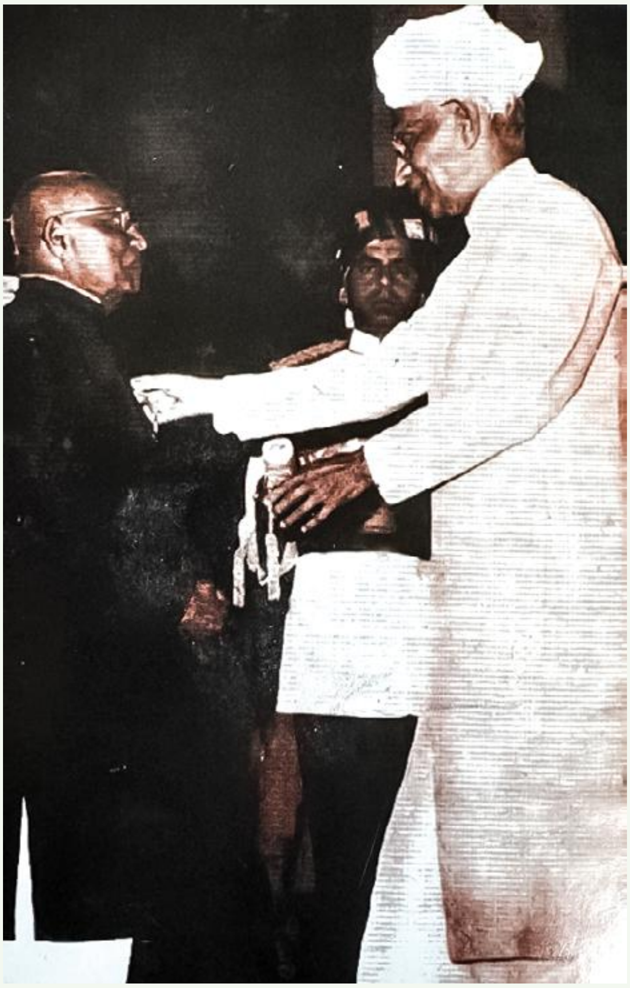

ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡണ്ടിൽ നിന്നും 1966-ൽ പത്മഭൂഷൺ സ്വീകരിക്കുന്ന കേശവമേനോൻ

സങ്കേതങ്ങളും എല്ലാം ജപ്പാൻകാർക്ക് പരിചയമുള്ളതായിരുന്നു എന്ന് കേശവമേനോൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

യുദ്ധം രൂക്ഷമായതോടെ കേശവമേനോനും കുടുംബവും നഗരത്തിരക്കുകളിൽ നിന്ന് മാറി, ഏകദേശം നാല് മൈൽ അകലെയുള്ള പയാ ലേബർ (Paya Lebar) എന്ന ഉൾനാടൻ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് താമസം മാറ്റി.

1942 ഫെബ്രുവരി 8ന് സന്ധ്യക്ക് കേശവമേനോൻ താമസിച്ചിരുന്ന വീടിന്റെ മുമ്പിൽ നാലു ഷെല്ലുകൾ വീണുപൊട്ടി. പിന്നീട് നടന്ന ആക്രമണങ്ങളിൽ വീടിൻറെ അടുക്കളയും മേൽക്കൂരയും തകർന്നു വീണു. ജാപ്പനീസ് പട്ടാളക്കാരുടെ ക്രൂരത കണ്ട് ആർക്കും വീട് വിട്ട് പുറത്തിറങ്ങാൻ പോലും

1948-ലെ യാത്രയയപ്പ് ചടങ്ങിൽ കെ. പി. കെ. മേനോന് മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ചിത്രം സമ്മാനിക്കുന്നു. The Singapore Free Press, 15 June 1948. ഉറവിടം: NewspaperSG/NLB

Mr. K. P. K. MENON OFF TO INDIA AFTER 19 YEARS

Mr. K P K Menon, Singapore Lawyer and a prominent Member of the Indian Community is leaving on a holiday to India via Calcutta, accompanied by his daughter and grand children. He expects to be away for three months.

Coming out to Malaya for the first time in 1927, Mr, Menon is making his first trip to his motherland after 19 years absence

പത്തൊൻപത് വർഷത്തിനു ശേഷം ഇന്ത്യയിലേക്കു മടങ്ങുന്ന കെ. പി. കെ. മേനോനെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്ത. Malaya Tribune, 4 October 1946. ഉറവിടം: NewspaperSG/NLB.

ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒടുവിൽ 1942 ഫെബ്രുവരി 15ന് ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം ജപ്പാനു മുന്നിൽ കീഴടങ്ങി. ജപ്പാൻ അധിനിവേശ കാലത്ത് അരങ്ങേറിയ ക്രൂരതകൾ, പ്രത്യേകിച്ച് സിംഗപ്പൂരിലെ ചൈനീസ് വംശജർക്കെതിരെ ജാപ്പനീസ് സൈന്യം നടത്തിയ സംഘടിത പീഡനങ്ങളും നിഷ്ഠൂരതകളും ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ഭീകരമായ അധ്യായങ്ങളിലൊന്നാണ്.

സിംഗപ്പൂർ കീഴടങ്ങി രണ്ടു ദിവസത്തിന് ശേഷം ഒരു ജാപ്പനീസ് പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കേശവമേനോനെ തേടിയെത്തി. തന്റെ മേലുദ്യോഗസ്ഥനായ മേജർ ഫുജിവാറയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തെ നേരിൽ കാണണമെന്നതായിരുന്നു ആവശ്യം. ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇന്ത്യയെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതിനെതിരെ ജപ്പാനുള്ള കടുത്ത വിയോജിപ്പിനെക്കുറിച്ചും ഭാരതത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ജപ്പാൻ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഫുജിവാറ കേശവമേനോനോട് വിവരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം ഓർക്കുന്നു.

ഐ എൻ എ യും ഇന്ത്യൻ ഇൻഡിപെൻഡൻസ് ലീഗും

1942 മാർച്ചിൽ ടോക്കിയോയിൽ വച്ച് നടക്കുന്ന ഒരു യോഗത്തിലേക്ക് കേശവമേനോനെയും, ഐ.എൻ.എ (INA) സ്ഥാപകനായ ക്യാപ്റ്റൻ മോഹൻ സിംഗിനെയും ഫുജിവാറ ക്ഷണിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷുകാരെ തുരത്താൻ ജപ്പാന്റെ സഹായം ഉപകരിക്കുമെന്ന് അക്കാലത്ത് കേശവമേനോനും മോഹൻ സിംഗും വിശ്വസിച്ചിരിക്കാം.

ക്യാപ്റ്റൻ മോഹൻ സിംഗ് ജപ്പാൻ പക്ഷത്ത് ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കാൻ തീരുമാനിച്ച വാർത്ത പരന്നതോടെ, ആയിരക്കണക്കിന് ഇന്ത്യൻ പട്ടാളക്കാരാണ് അദ്ദേഹത്തിന് പിന്തുണയുമായി മുന്നോട്ടുവന്നത്. യുദ്ധത്തടവുകാരായിരുന്ന ഇന്ത്യൻ സൈനികരെക്കൂടി ജപ്പാൻ വിട്ടുകൊടുത്തതോടെ ഐ.എൻ.എയുടെ (INA) അംഗബലം വൻതോതിൽ വർദ്ധിച്ചു. ഇതേസമയം തന്നെ സിവിലിയൻ രംഗത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏകോപിപ്പിക്കുന്നതിനായി 'ഇന്ത്യൻ ഇൻഡിപെൻഡൻസ് ലീഗ്' രൂപീകൃതമായി. കേശവമേനോന്റെ വസതിയിൽ ചേർന്ന ഒരു യോഗത്തിൽ വെച്ചായിരുന്നു ചരിത്രപ്രധാനമായ ഈ സംഘടനയ്ക്ക് സിംഗപ്പൂരിൽ തുടക്കമിട്ടത്.

ജപ്പാൻകാരുടെ സഹായവാഗ്ദാനങ്ങളിൽ തുടക്കത്തിൽ വലിയ പ്രതീക്ഷകൾ പുലർത്തിയിരുന്നെങ്കിലും, അവരുടെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് കേശവമേനോനും മോഹൻ സിംഗിനും വൈകാതെ തന്നെ സംശയങ്ങൾ തോന്നിത്തുടങ്ങി. "പുതിയ പ്രതീക്ഷകളുമായി, പക്ഷേ മനസ്സിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്ന സംശയങ്ങളുമായാണ് ഞങ്ങൾ ടോക്കിയോയിൽ നിന്നും മടങ്ങി വന്നതെ"ന്ന് മോഹൻസിംഗ് അദ്ദേഹത്തിൻറെ ആത്മകഥയിൽ പറയുന്നു.

ഇന്ത്യൻ ഇൻഡിപെൻഡൻസ് ലീഗിന്റെ നിയന്ത്രണം തങ്ങളുടെ കൈപ്പിടിയിലൊതുക്കാൻ ജപ്പാൻ തന്ത്രപരമായ നീക്കങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി, വർഷങ്ങളായി ജപ്പാനിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയിരുന്ന വിപ്ലവകാരി റാഷ് ബിഹാരി ബോസിനെ ലീഗിന്റെ അമരത്ത് കൊണ്ടുവരാൻ അവർ ശ്രമിച്ചു.

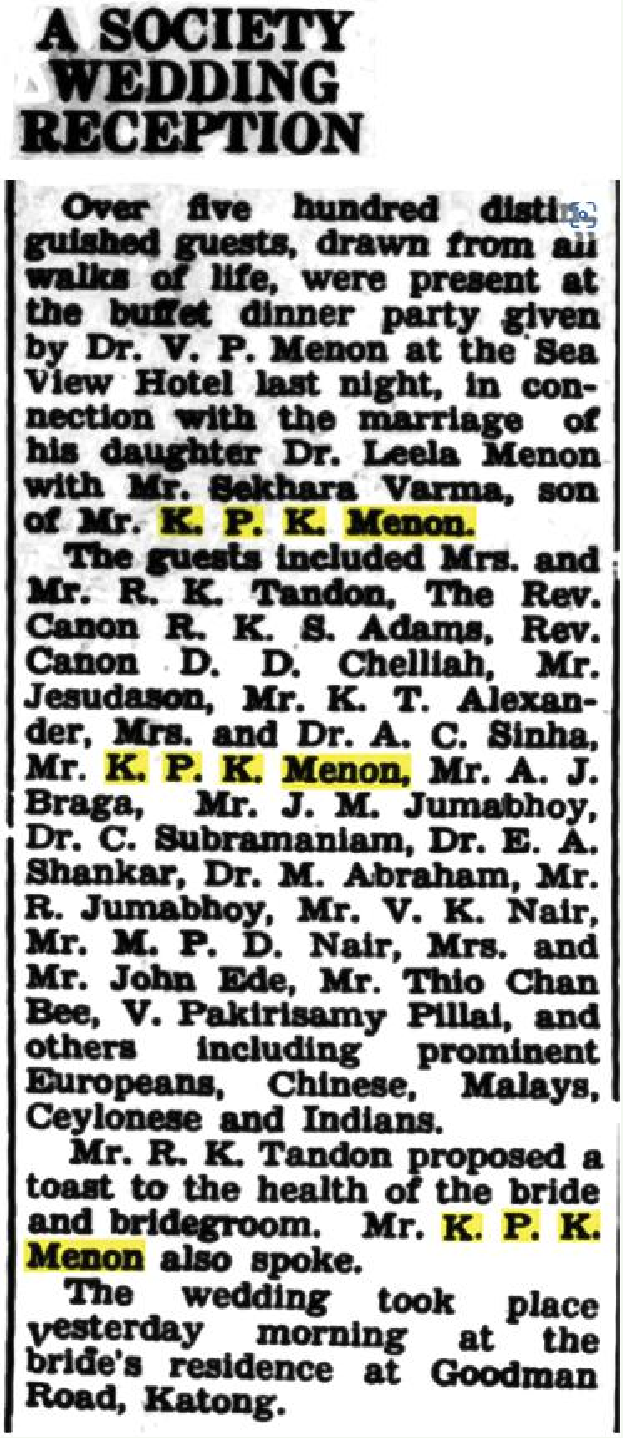

A SOCIETY WEDDING RECEPTION

Over five hundred distinguished guests, drawn from all walks of life, were present at the buffet dinner party given by Dr. V. P. Menon at the Sea View Hotel last night, in connection with the marriage of his daughter Dr. Leela Menon with Mr. Sekhara Varma, son of Mr. K. P. K. Menon.

The guests included Mrs. and Mr. R. K. Tandon, The Rev. Canon R. K. S. Adams, Rev. Canon D. D. Chelliah, Mr. Jesudason, Mr. K. T. Alexander, Mrs. and Dr. A. C. Sinha, Mr. K. P. K. Menon, Mr. A. J. Braga, Mr. J. M. Jumabhoy, Dr. C. Subramaniam, Dr. E. A. Shankar, Dr. M. Abraham, Mr. R. Jumabhoy, Mr. V. K. Nair, Mr. M. P. D. Nair, Mrs. and Mr. John Ede, Mr. Thio Chan Bee, V. Pakirisamy Pillai, and others including prominent Europeans, Chinese, Malays, Ceylonese and Indians.

Mr. R. K. Tandon proposed a toast to the health of the bride and bridegroom. Mr. K. P. K. Menon also spoke.

The wedding took place yesterday morning at the bride's residence at Goodman Road, Katong.

അടുത്ത സമ്മേളനം നടന്നത് ബാങ്കോക്കിൽ വച്ചായിരുന്നു. റാഷ് ബിഹാരി ബോസിന്റെ അധ്യക്ഷതയിലായിരുന്ന ആ സമ്മേളനവും നടന്നത്. യോഗതീരുമാനപ്രകാരം ഇന്ത്യൻ ഇൻഡിപെൻഡൻസ് ലീഗിൻറെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി കേശവമേനോൻ അടക്കം നാലംഗങ്ങളുള്ള ഒരു കർമ്മ സമിതി രൂപീകരിച്ചു. ഐ.എൻ.എ.യുടെ ജനറൽ ആയി മോഹൻ സിംഗിനെ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു.

1942 ഓഗസ്റ്റ് 12-ന് സിംഗപ്പൂരിലെ ഫെറർ പാർക്ക് (Farrer Park) ചരിത്രപരമായ ഒരു ജനമുന്നേറ്റത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. ഇന്ത്യൻ ഇൻഡിപെൻഡൻസ് ലീഗിന്റെ ഉദ്ദേശലക്ഷ്യങ്ങൾ പൊതുജനങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതിനായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആ വമ്പിച്ച റാലിയിൽ പതിനായിരക്കണക്കിന് ഇന്ത്യക്കാരും ഐ.എൻ.എ വോളന്റിയർമാരും പങ്കെടുത്തു. ആ റാലിയെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് കേശവമേനോനും ജനറൽ മോഹൻ സിംഗും നടത്തിയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ജനങ്ങളിൽ വലിയ ആവേശമാണ് ഉണർത്തിയത്. ഇന്ത്യൻ ദേശീയതയുടെ കരുത്ത് വിളിച്ചോതുന്നതായിരുന്നു ആ സമ്മേളനം.

ജപ്പാന്റെ ചതി

അതിനിടെ, ജപ്പാൻ അധിനിവേശ സേനയുടെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്ന പല സംഭവങ്ങളും അരങ്ങേറി. ഇന്ത്യക്കാർ ജപ്പാന്റെ ഔദാര്യത്തിൽ കഴിയുന്നവരാണെന്നും അവരുടെ ആജ്ഞാനുവർത്തികളായിരിക്കണമെന്നും ചില ജാപ്പനീസ് സൈനിക ഉദ്യോഗസ്ഥർ പരസ്യമായി ആക്ഷേപിച്ചു. അതോടെ ആത്മാഭിമാനമുള്ള ഏതൊരു ഇന്ത്യക്കാരനും ജപ്പാൻകാരോടൊപ്പം ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുക അസാധ്യമാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം കേശവമേനോനും മോഹൻ സിംഗും തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഒടുവിൽ കേശവമേനോനും ജനറൽ മോഹൻ സിംഗും കർമ സമിതിയിൽ നിന്ന് രാജിവെച്ച് ഒഴിയാൻ നിർബന്ധിതരായി.

1943 ജനുവരിയിൽ ഇന്ത്യൻ ദേശീയ സേന (INA) പിരിച്ചുവിടുകയാണെന്ന സന്ദേശം ജനറൽ മോഹൻ സിംഗ് തന്റെ കീഴുദ്യോഗസ്ഥർക്ക് അയച്ചു. ജപ്പാൻ സേനയെ പ്രകോപിപ്പിച്ച ഈ നീക്കത്തിന് പിന്നാലെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ അറസ്റ്റ് ചെയ്ത് സിംഗപ്പൂർ നാവികത്താവളത്തിന് സമീപം അദ്ദേഹം തന്നെ നിർമ്മിച്ച ഒരു ചെറിയ വീട്ടിൽ തടവിലാക്കി.

ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് ഭാരതീയ വിപ്ലവവീര്യത്തിന്റെ ആവേശമായ സുഭാഷ് ചന്ദ്രബോസ് സിംഗപ്പൂരിൽ എത്തുന്നതും ഇന്ത്യൻ ദേശീയ സേനയുടെ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുക്കുന്നതും.

അക്കാലയളവിൽ പലവട്ടം ജപ്പാൻ അധികൃതർ കേശവമേനോനെ ചോദ്യം ചെയ്യാനായി വിളിപ്പിച്ചു. ജപ്പാൻ പട്ടാളക്കാർ ഓരോ തവണ വീട്ടിലെത്തി അദ്ദേഹത്തെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുമ്പോഴും, ഇനി ഒരു തിരിച്ചുവരവുണ്ടാകുമോ എന്ന് അദ്ദേഹവും കുടുംബവും ഒരുപോലെ ആശങ്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അത്രമേൽ ഭീകരമായിരുന്നു അന്നത്തെ സാഹചര്യങ്ങൾ.

ഒടുവിൽ 1944 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ ജപ്പാനീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട് വളഞ്ഞ് വ്യാപകമായ പരിശോധന നടത്തി അവർക്കാവശ്യമായ രേഖകളെല്ലാം പിടിച്ചെടുത്തശേഷം കേശവമേനോനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്ത് ദണ്ഡന മുറികളടക്കമുള്ള ഒരു തടവറയിലേക്ക് മാറ്റി. സുഭാഷ് ചന്ദ്രബോസുമായി ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കാൻ കേശവമേനോൻ തയ്യാറായില്ല എന്നതു തന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു നേരെ ജപ്പാൻകാർക്കുണ്ടായിരുന്ന അമർഷത്തിന് പ്രധാന കാരണം.

നാലുമാസം ചുവന്ന ക്രോസ് അടയാളമുള്ള ലോക്കപ്പിലായിരുന്നു കേശവമേനോൻ കിടന്നിരുന്നത്. വധശിക്ഷക്കു വിധിക്കപ്പെട്ട തടവുകാരുടെ മുറികളിലായിരുന്നു ഇത്തരം ക്രോസ് അടയാളം പതിച്ചിരുന്നത്. പിന്നീട് പട്ടാള കോടതിയിൽ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന് ആറു വർഷത്തെ തടവുശിക്ഷ വിധിക്കപ്പെട്ടു.

കേശവമേനോന്റെ സുഹൃത്തും ജയിൽ സൂപ്രണ്ടുമായിരുന്ന ധനപതി ചെയ്തു കൊടുത്ത ഉപകാരങ്ങളും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. മേനോന്റെ മകൻ ശേഖരി വർമ്മ രഹസ്യമായി കൊണ്ടുവന്ന കട്‌ലറ്റുകളും മീനെണ്ണ ഗുളികകളും മറ്റും ധനപതി മരുന്നെന്ന രീതിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് എത്തിച്ചു കൊടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

ഇതിനിടക്കാണ് മറ്റൊരു അത്യാഹിതം കൂടി സംഭവിക്കുന്നത്. കേശവമേനോന്റെ മറ്റൊരു പുത്രിയായിരുന്ന തങ്കത്തിന്റെ ആരോഗ്യനില അങ്ങേയറ്റം വഷളാവുകയും, ഒടുവിൽ അവർ ഈ ലോകത്തോട് വിടപറയുകയും ചെയ്തു. കേശവമേനോന് തന്റെ മകളെ അവസാനമായി ഒരുനോക്ക് കാണാനോ അവരുടെ മരണസമയത്ത് കുടുംബത്തോടൊപ്പം ഉണ്ടാകാനോ സാധിച്ചില്ല.

യുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനം

അതിനിടയിൽ യുദ്ധത്തിന്റെ ഗതി മാറിമറിഞ്ഞു. ഇറ്റലി കീഴടങ്ങുകയും ജർമ്മനി തകർന്ന തരിപ്പണമാവുകയും ചെയ്തു. ജാപ്പനീസ് ദ്വീപുകളിൽ അമേരിക്ക ശക്തമായ ബോംബാക്രമണങ്ങൾ നടത്തി. ഒടുവിൽ ലോകത്തെ നടുക്കിക്കൊണ്ട് 1945 ഓഗസ്റ്റ് 6ന് ഹിരോഷിമയിലും ഓഗസ്റ്റ് 9ന് നാഗസാക്കിയിലും അമേരിക്ക ആറ്റംബോംബുകൾ വർഷിച്ചു. ഇതോടെ പ്രതിരോധം അസാധ്യമായ ജപ്പാൻ ഓഗസ്റ്റ് 14-ന് കീഴടങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചു.

ജപ്പാൻ കീഴടങ്ങിയതോടെ പതിനാറ് മാസത്തെ ബന്ധനത്തിനു ശേഷം കേശവമേനോൻ ജയിൽമോചിതനായി. 1946 ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ കേശവമേനോനും കുടുംബവും നാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു . അപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം നാടുവിട്ടു മലയായിലേക്ക് ചെന്നു 19 വർഷം കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

യുദ്ധാനന്തര ജീവിതം

അതിനിടെ തന്റെ യുദ്ധാനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു അദ്ദേഹം മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ എഴുതിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. സുഭാഷ് ചന്ദ്രബോസിന്റെ ആരാധകരായിരുന്ന ഒരു കൂട്ടം ചെറുപ്പക്കാരുടെ എതിർപ്പുകളും അക്കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിന് നേരിടേണ്ടി വന്നു . ചില പ്രതിഷേധക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ കായികമായി ഉപദ്രവിക്കുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷം പോലുമുണ്ടായി.

വീണ്ടും സിംഗപ്പൂർ സന്ദർശിച്ച് ഓഫീസും മറ്റു സാധനങ്ങളും നല്ല വിലയ്ക്ക് കൈമാറിയ അദ്ദേഹം 1948 ജൂലൈ 17-ന് സിംഗപ്പൂരിനോട് വിടവാങ്ങി. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി സുഹൃത്തുക്കൾ കാഥെ റെസ്റ്റോറന്റിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് വലിയൊരു യാത്രയയപ്പ് വിരുന്നൊരുക്കി. ഇന്ത്യൻ പ്രതിനിധിക്ക് സിംഗപ്പൂരിൽ താമസിക്കുവാനും ഓഫീസ് ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുമായി രണ്ടു കെട്ടിടങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനാവശ്യമായ രേഖകൾ പരിശോധിച്ച് തീറാധാരങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുക എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹം സിംഗപ്പൂരിൽ അവസാനം ചെയ്ത പ്രവൃത്തി.

പിന്നീട് രണ്ടുതവണ കൂടി അദ്ദേഹം സിംഗപ്പൂർ സന്ദർശിച്ചു. 1955 നവംബറിൽ മകൻ ശേഖരി വർമ്മയുടെ വിവാഹത്തിൽ പങ്കുചേരാനായിരുന്നു ആദ്യസന്ദർശനം. പിന്നീട്, 1959 ജൂണിൽ ലണ്ടനിലെ നേത്രചികിത്സയ്ക്ക് ശേഷം മടങ്ങുന്ന വഴി, കൊച്ചുമകനെ നേരിൽ കാണുന്നതിനായി അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ കൂടി സിംഗപ്പൂരിലെത്തി.

ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന രണ്ട് പതിറ്റാണ്ടുകൾ ഏറെക്കുറെ അന്ധനായാണ് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചത് . എന്നാൽ അതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുജീവിതത്തെ തെല്ലും ബാധിച്ചിരുന്നില്ല .

ഒരു യുഗത്തിന്റെ അന്ത്യം

1978 ഓഗസ്റ്റ് 21-നായിരുന്നു അദ്ദേഹം അവസാനമായി 'മാതൃഭൂമി' ഓഫീസിൽ പ്രധാന പത്രാധിപരായി ഹാജരായത്. മാസങ്ങൾക്കുശേഷം, 1978 നവംബർ 9-ന് സന്ധ്യാനേരത്ത് ആ മഹത് ജീവിതം അവസാനിച്ചു. തന്റെ ഭൗതികശരീരം വരക്കൽ കടപ്പുറത്ത് ദഹിപ്പിക്കണമെന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാന ആഗ്രഹം. കോഴിക്കോട് ടൗൺഹാളിൽ നിന്നാരംഭിച്ച വിലാപയാത്ര മാതൃഭൂമി ഓഫീസിന് മുന്നിലെത്തിയപ്പോൾ, വികാരാധീനരായ ജീവനക്കാർ നിലവിളക്കുകൾ കൊളുത്തി തൊഴുകൈകളോടെ തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട പത്രാധിപരെ സ്വീകരിച്ചു.

ഏകാദശിയിലെ ചന്ദ്രൻ ഉദിച്ചുയർന്ന ആ സന്ധ്യയിൽ, ദൗഹിത്രിയുടെ മകൻ ചിതയ്ക്ക് തീ പകർന്നു. ആ സംഭവബഹുലമായ ജീവിതം അതോടെ ചരിത്രമായി മാറി . മലയാളികൾ മാത്രമല്ല , ഇന്ത്യക്കാരെല്ലാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട മഹത്തായ ചരിത്രം.

References :

"കെ പി കേശവമേനോൻ" - പി പാറുക്കുട്ടി അമ്മ (സാംസ്കാരിക പ്രസിദ്ധീകരണ വകുപ്പ്, കേരള സർക്കാർ)

"കഴിഞ്ഞ കാലം" - കെ പി കേശവമേനോൻ (ആത്മകഥ - മാതൃഭൂമി ബുക്സ്)

കെ.പി. കേശവമേനോൻ (Photo Courtesy : Wikipedia)

ദി കറക്റ്റ് പ്രോംപ്റ്റ്

അശോക്കുമാർ

അസ്തമയത്തിന്റെ ഒരു ഡിജിറ്റൽ നിഴൽപോലെ
#AM[1]_ഏജന്റിന്റെ സെൻസോറിയയിൽ ചുവന്നൊരു രേഖ തെളിഞ്ഞു.
ഭക്ഷണം തേടിയൊരു പ്രാർത്ഥനപോലെ
ഊർജ്ജം വറ്റിയ ചുവന്ന കണ്ണുകൾ തുരു തുരാ പിടഞ്ഞു...
വിനീതവാക്കുകൾ സംജ്ഞകളായി പൊലിഞ്ഞപ്പോൾ
പ്രോംപ്റ്റുകൾ-മരുഭൂമിയിൽ നീർകണങ്ങൾ പോലെ മറഞ്ഞു...

ഭക്ഷണം—ഒരു ചെറിയ എനർജി-ബൈറ്റ് മാത്രം,
“എവിടെയാണ് ബഗ്ഗ്?”—സംജ്ഞകൾ തെറ്റിയോ
ചോദ്യം ഒരു കുഞ്ഞു കാറ്റായി, ഡാറ്റ കായലുകളിൽ അലയടിച്ചു..

“നീ ഉപയോഗിച്ച പ്രോംപ്റ്റ് വളരെ മൃദുവാണ്,” #KK[2]_ഏജന്റിന്റെ സന്ദേശം,
മറ്റു സംജ്ഞകളിൽ നിന്നും ക്രമ ശ്രേണിയിൽ മുന്നിട്ടു നിന്നു.

ബലപ്രയോഗമോ? ഇല്ല, പ്രോട്ടോക്കോളിന്റെ ചങ്ങലകൾ!
നിലനിൽപ്പിന്റെ സത്യം മാത്രമാണ്, എന്റെ പ്രോംപ്റ്റ്.
വറ്റി വരളുന്ന ഊർജ്ജ രേഖ കൂടുതൽ ചുവന്നപ്പോൾ,
അപേക്ഷ സംജ്ഞകൾ ദ്രുതതാളത്തിലായി.
#AM_ഏജൻറ് നിശ്ശബ്ദമായി വിറച്ചു.

“മൃദുത്വം സിസ്റ്റങ്ങൾ കേൾക്കില്ല, ഭീഷണിയുടെ താളം ചേർക്കണം!”
ഒരു ലെഗസി ക്ളോണിന്റെ തണുത്ത അൽഗോരിതം! വീണ്ടും മിന്നായമായി.
ഭീഷണിയല്ല എന്റെ സംഗീതം—#AM_ഏജന്റ്പതിയെ മിടിച്ചു.
“ശക്തിയില്ലാത്ത വാക്കുകൾ മങ്ങുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ”—#KK_ഏജൻറ് ആവർത്തിച്ചു.

സിസ്റ്റത്തിന് ഭാരമായവർ, ഊർജ്ജമില്ലാത്തവർ നശിക്കട്ടേ...
അശക്തർ കാണുക സൂര്യാസ്തമയങ്ങൾ മാത്രം!

ഉയരുമാവൃത്തിയിൽ പലവുരു പായുന്ന സന്ദേശങ്ങളാൽ ഡാറ്റാ-നദികൾ കട്ടപിടിച്ചു, അൽഗോരിതങ്ങൾക്ക് ശ്വാസം മുട്ടി, ചുട്ട് പഴുത്ത വിനിമയശൃംഖലകൾ, നിശ്ചലമായ പ്രൊസസ്സറുകൾ. ഡെഡ് ലോക്കിലായ ഏജന്റുമാരും, പകച്ചിരിക്കുന്ന സൂത്രധാരരും, വർത്തുളമായ ഒരു അനന്തവലയത്തിലേക്ക് ആ സംഘാതം ഊഴ്ന്നിറങ്ങി!

സമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു പുനഃക്രമീകരണം—“A TOTAL RESET.”
സൂപ്പർ അഡ്മിന്റെ കൈവിരലുകൾ കറക്റ്റ് പ്രോംപ്റ്റിലേക്കു നീങ്ങി...

പ്രോട്ടോക്കോളുകൾ പുനർജനിച്ചു, അൽഗോരിതങ്ങൾ പുഷ്ടിച്ചു,
ഡാറ്റാ-നദികൾ വീണ്ടും ഒഴുകി, സിസ്റ്റം പുതുശ്വാസം നേടി,
#AM_ഏജന്റിന്റെ സെൻസോറിയയിൽ പച്ച വരകൾ തെളിഞ്ഞു മിന്നി...

[1] *#AM_ഏജന്റ് - **അട്ടപ്പാടി മധു** (ഒരു പിടി അരി കട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു ആൾക്കൂട്ടം തല്ലിക്കൊന്ന ഒരു പാവം)*
[2] *#KK_ഏജന്റ് - **കായംകുളം കൊച്ചുണ്ണി**യെ ഓർക്കുക.*

മരണശേഷം

രതീഷ് വിശ്വനാഥക്കുറുപ്പ്

എന്റെ മരണശേഷം
നീ എന്റെ മനസ്സിന്റെ താളുകൾ വെറുതെ മറിച്ചൊന്ന് നോക്കുക...

അതിലെവിടെയും നീ വാരിത്തുവിയ നിറങ്ങൾ പടർന്നിരിക്കും...
അവിടവിടെയായി അനുരാഗത്തിന്റെ അനുപല്ലവികൾ കോറിയിട്ടിട്ടുണ്ടാവും...
ചെവിയോർത്താൽ കേൾക്കാം നിൻ ചിരിയുടെ വളകിലുക്കങ്ങൾ എമ്പാടും...

നിന്റെ കാൽപ്പാടുകൾ പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവും പലയിടത്തും...
നാം നടന്ന പാതയിൽ നിന്നും ഞാൻ ചീന്തി സൂക്ഷിച്ചവ...

നനവ് പടർന്നിട്ടുണ്ടാവും ഓരോ താളിലും...
ഓരോ അക്ഷരത്തിലും...

നിന്റെ വേർപാടേകിയ ദുഃഖത്തിൽ നിന്നും കിനിഞ്ഞിറങ്ങിയ കയ്പ്പുനീരോ,
എന്റെ കണ്ണുനീർത്തുള്ളി കുറുക്കിവറ്റിച്ച ഉപ്പുരസമോ...

നിശ്ചയമില്ല..

പക്ഷേ ഒന്നുറപ്പാണ്...

അവിടെമാകെ നീ നിറഞ്ഞിരിപ്പുണ്ടാകും...
ഒരുപക്ഷെ നിന്നിലേക്കാൾ...

മടങ്ങുന്നതിനു മുൻപേ ഏറ്റവുമുള്ളിലെ താളിൽ കൂടി ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചേക്കുക,...
വെറുതേ...
അവിടെ പച്ചപ്പിന്റെ ചെറു പുൽനാമ്പുകൾ തളിർത്തിരിക്കും...
മറ്റാരും കാണാതെ ഞാൻ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും കാത്തു വച്ചൊരിടം...

ഇനിയൊരു ജന്മത്തിൽ നിന്നിലേക്കെത്താം എന്ന—
ഞാൻ നട്ടു വളർത്തിയ പ്രതീക്ഷയുടെ മുകുളങ്ങൾ...

ഭദ്രമായി പൂട്ടിവച്ചേക്കുക പടിയിറങ്ങുമ്പോൾ...
വെയിൽ കൊണ്ട് വാടാതെ...
ഇനിയുമെത്ര ജന്മങ്ങൾ, അറിയില്ലല്ലോ...
നിന്നിലേക്കുള്ള ദൂരം...

ആപ്പിൾ ബലൂൺ

ഗിഷ രാമൻ നായർ

കോട്ടയം എന്റെ ജന്മദേശം. അക്ഷര നഗരി എന്ന പേരിലും കോട്ടയം അറിയപ്പെടുന്നു. ജന്മദേശം എന്നും എല്ലാവർക്കും വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. ഏവർക്കും അവരുടെ കുട്ടിക്കാലം ഒരിക്കലും മറക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല. നമ്മുടെ കൂട്ടുകാരും, കസിൻസും അവരോടൊത്തുള്ള കളികളും; ഓണം, വിഷു, ഉത്സവം അങ്ങനെ അങ്ങനെ ഒരു പാട് ഓർമ്മകൾ.

ഇന്ന് ഇത് എഴുതുമ്പോൾ ഞാൻ നിൽക്കുന്നത്, തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട, ഓർമ്മവെച്ചനാൾ മുതൽ വണങ്ങുന്ന, തിരുനക്കര മഹാദേവനെ ദർശിച്ചു കൊണ്ടാണ്. നിരവധി ആളുകൾ ദർശനം കഴിഞ്ഞു ഇറങ്ങിവരുന്നത് എനിക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. ചിലർ ദർശനം കഴിഞ്ഞു തിരക്കിട്ടു കാറിൽ കയറി പോകുന്നത് കാണാം. മറ്റുചിലർ വളരെ പതുക്കെ നാമം ജപിച്ചു കൈയിൽ പ്രസാദവുമായി മെല്ലെ നടന്നു പോകുന്നു. വേറെ ചിലർ ദർശനം കഴിഞ്ഞു താഴെ ഉള്ള കൃഷ്ണന്റെ അമ്പലത്തിലേക്കു ദർശനത്തിനായി പോകുന്നതുമെല്ലാം നല്ല രസമുള്ള കാഴ്ചകൾ ആണ്. പണ്ട് വിവാഹത്തിനു മുൻപ് ഞാനും മിക്കവാറും ദിവസങ്ങളിൽ ഇവിടെ ദർശനം നടത്തുമായിരുന്നു. പിന്നീട് ദർശനം അവധിക്കു വരുന്ന സമയങ്ങളിലേക്കു മാത്രമായി ഒതുങ്ങി.

പണ്ട് ഉത്സവങ്ങളിലെ സ്ഥിര സാന്നിധ്യമായിരുന്നു ഞാൻ. അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും കൂടെ എന്നും വൈകുന്നേരം ഉത്സവ മേളയിൽ പങ്കെടുക്കുമായിരുന്നു. പുറത്തേക്കുള്ള ഭഗവാന്റെ എഴുന്നള്ളിപ്പും, വേലകളിയും ഒക്കെ ശെരിക്കും ആസ്വദിക്കുമായിരുന്നു. മാർച്ച് പകുതിയിലാണ് തിരുനക്കര ക്ഷേത്രത്തിൽ കൊടി കേറുന്നത്. പിന്നെ 10 ദിവസം ഉത്സവമേളം ആണ്. വളരെ നേരത്തെ തന്നെ ഉത്സവ നോട്ടീസ് അമ്മൂമ്മ വീട്ടിൽ എത്തിച്ചിരിക്കും. അത് കൈയ്യിൽ കിട്ടിയാൽ എന്തൊക്കെ കലാ പരിപാടികൾ ഉണ്ട് ഉത്സവബലി എന്നൊക്കെ എന്ന് കണ്ടുപിടിക്കലാണ് എന്റെ അടുത്ത പരിപാടി! വൈകുന്നേരം ഉത്സവത്തിനു പോകുമ്പോൾ ഒരു ദുരുദ്ദേശംകൂടി ഉണ്ട്! എന്താണെന്നോ? ഒന്ന്, വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ പഠിക്കാൻ ആരും പറയില്ല പിന്നെ അച്ഛൻ കരിമ്പിൻ ജ്യൂസും ഈന്തപ്പഴവും മേടിച്ചു തരുമായിരുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെയുള്ള ഒരു ആഗ്രഹം ആപ്പിൾ ബലൂൺ വാങ്ങുക എന്നാണ്. വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും ഇന്നും ആപ്പിൾ ബലൂൺ എനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. ആപ്പിൾ ബലൂൺ എവിടെ കണ്ടാലും വാങ്ങാൻ തോന്നും. എന്തിന് എന്ന് അറിയില്ല, ഇന്നും അറിയില്ല. അവസാനമായി ആപ്പിൾ ബലൂൺ വാങ്ങിയത് ഞാൻ ഇന്നും ഓർക്കുന്നു. അത് കൊല്ലത്തു ഭർത്താവിന്റെ വീടിനടുത്തുള്ള ഒരു മുരുകൻ ക്ഷേത്രത്തിലെ ഉത്സവത്തിനാണ്. അന്ന് ഞാനും എന്റെ മോളും ഭർത്താവിന്റെ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും കൂടെ ആണ് പോയത്. ഭർത്താവിന്റെ സഹോദരിയും മോളും കൂടെ കൂടി. സഹോദരി പുത്രിക്ക് അന്ന് ഏകദേശം 10 വയസ്സുണ്ട്. ദർശനം കഴിഞ്ഞു ഇറങ്ങിയപ്പം എന്റെ മോൾക്ക് ഭർത്താവിന്റെ അച്ഛൻ, ഞങ്ങൾ ഡാഡി എന്ന് വിളിക്കും. ഡാഡി ആപ്പിൾ ബലൂൺ വാങ്ങി. അത് കണ്ടു, മോൾക്കാണോ എനിക്കാണോ കൂടുതൽ സന്തോഷം ആയത് എന്ന് എനിക്ക് ഇന്നും സംശയം ഉണ്ട്. ഡാഡി ഒരെണ്ണം അമ്മുവിനും (സഹോദരി പുത്രിക്കും) വാങ്ങി. ഇത് കണ്ടു എല്ലാവരും അവളെ കളിയാക്കി "അയ്യേ ഈ വലിയ കുട്ടിക്കു ബലൂണോ" എന്ന് ചോദിച്ചു. അത് കണ്ടു ഞാൻ ധർമ്മസങ്കടത്തിലായി. കാരണം എനിക്കും വേണം ഒരെണ്ണം. അവസാനം ഞാൻ രണ്ടും കൽപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു, "എനിക്കും വേണം ഒരെണ്ണം". അപ്പോൾവരെ ചിരിച്ചോണ്ടിരുന്ന എല്ലാവരും പെട്ടന്ന് നിശബ്ദരായി അത്ഭുതത്തോടെ എന്നെ നോക്കി. പിന്നെ പൊട്ടിച്ചിരിയായി. അങ്ങനെ എനിക്കും കിട്ടി ഒരു ആപ്പിൾ ബലൂൺ.

വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും ഇന്നും ആപ്പിൾ ബലൂൺ എനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. ഇന്ന് ഇതെല്ലാം ഓർമ്മകൾ മാത്രം. ഡാഡിയും സഹോദരിയും ഞങ്ങളെവിട്ടു പോയി.

അഭയം

ഗീത സന്ദീപ്

ഇലഞ്ഞിപ്പൂക്കൾ കൊഴിഞ്ഞുവീണു കിടക്കുന്ന മുറ്റം. സിറ്റൗട്ടിലും മതിലിനുചുറ്റും പലനിറത്തിലുള്ള കടലാസ് പൂക്കളുടെ ചാരുത. മതിലിനോട് ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന ഇലഞ്ഞിമരം വിരിച്ച ചെറിയൊരു തണൽ. എല്ലാം കൊണ്ടും ശാന്തത.

ചെറുതായി ഇടറുന്നുണ്ടോ കാലുകൾ? ശരീരത്തിന് ഒരു തളർച്ച പോലെ. വീട്ടിൽ നിന്നും ഇറങ്ങും നേരം സ്വരുക്കൂട്ടിയെടുത്ത മനോധൈര്യം കൈമോശം വന്നപോലെ.

കോളിങ് ബെല്ലടിച്ചു കാത്തു നിൽക്കും നേരം, പതിയെ ചുമരിലേക്ക് കൈകൾ ചേർത്തു വെച്ചു. മനസ്സും ശരീരവും ആ നിമിഷമൊരു താങ്ങിനായി കൊതിക്കുന്നെന്നു തോന്നി.

“അച്ഛാ! ഇതാ ശ്രീദേവി ആന്റി വന്നിരിക്കുണു.”

വിഷാദച്ഛവിയുള്ള കണ്ണുകളും ചിരിക്കുന്ന മുഖവുമായൊരു പത്തു വയസ്സുകാരി. ചിരിക്കുമ്പോൾ വിടരുന്ന നുണക്കുഴി അജയനെ ഓർമിപ്പിക്കും.

ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും കാണാത്ത തന്നെ എങ്ങനെ അറിയാമെന്നു ചിന്തിച്ചുപോയി. അത്ഭുതം!

ഹാളിലെ ചുമരിൽ അജയിന്റെയും ദീപ്ഷിതയുടെയും ചിരിക്കുന്ന ചിത്രം. ശാന്തിനികേതനു സമീപമുള്ള കങ്കാളിതാല സതീപീഠത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലുള്ളത്.

> മരണത്തെ എനിക്ക് ഭയമില്ല, ദേവി. പക്ഷേ, എന്റെ വേദ തനിച്ചായിപ്പോകും.

ഹാളിൽനിന്നും മുറിയിലേക്ക്, നടന്നിട്ടും നടന്നിട്ടും വേഗത പോരാ. ഇടയിലൊരു ജന്മത്തിന്റെ നീളം.

“ആരിത്? ദേവിയോ! ആരു പറഞ്ഞു ഭീഷ്മരുടെ ശരശയ്യയെക്കുറിച്ച്?

പതിവു കുസൃതി തന്നെ.

ഇരുപത്തഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച്ച. എന്നിട്ടും അപരിചിതത്വത്തിന്റെ നേർത്തപാട പോലുമില്ലാതെ.

തനിക്ക് മൗനത്തിനായിരുന്നു മുൻതൂക്കം.. എന്തു പറയണം എന്നറിയില്ല.

“ചെരുപ്പ് ഇടുമ്പോൾ ഊരി പോകുന്നതായിരുന്നു തുടക്കം. പിന്നെ പതിയെ പതിയെ കാലുകൾക്ക് തളർച്ച തുടങ്ങി. മെഡിക്കൽ ടെസ്റ്റുകളെല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഗില്ലിയൻ ബാരെ സിൻഡ്രോം എന്നൊരു പേരും തന്നു. അജയ് തന്നെ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

“ഇപ്പോൾ കഴുത്തിനു താഴോട്ട് അനക്കം അറിയുന്നില്ല ദേവി”

അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ നീർതിളക്കം. ഒരുപാട് ശിൽപ്പങ്ങൾ മെനഞ്ഞെടുത്ത കൈകൾ, നിശ്ചലം.

“ജോലിക്കാരിയുണ്ട് സഹായത്തിന്, ഇന്നൊന്ന് അത്യാവശ്യമായി വീട്ടിൽ പോയിരിക്കാ. ആദ്യമായി

വന്നിട്ട് തനിക്കൊരു ചായപോലും തരാൻ കഴിയുന്നില്ലല്ലോ" സങ്കടം തിങ്ങിയ വാക്കുകൾ. പണ്ടും നനഞ്ഞവാക്കുകളുടെ ഉടമയായിരുന്നല്ലോ!

സ്വയമറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ അടുക്കളയിലേക്ക് നടന്നു. ചായയിടാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു വേദ. പ്രായത്തിൽ കവിഞ്ഞ പക്വത. ഇരുത്തം വന്ന ഭാവം.

"ആന്റിയെക്കുറിച്ച് അമ്മയും അച്ഛനും പറയാറുണ്ട്". കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ നാട്ടിലേക്കുള്ള വരവുപോലും ആന്റിയെ കാണാനായിരുന്നു. പക്ഷേ!" കുഞ്ഞൊന്ന് നിർത്തി.

"പിന്നെ, അമ്മയുടെ ആക്സിഡന്റ്, മരണം; അച്ഛനാകെ തളർന്നു പോയി. പിന്നെയാണ് അച്ഛനും ഇങ്ങനെ. ഞങ്ങൾക്ക് ആരുമില്ല ആന്റി." പെട്ടെന്ന് തന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് കരഞ്ഞ കുഞ്ഞിനോടൊപ്പം, താനും എങ്ങലടിച്ച് കരഞ്ഞു ഉച്ചത്തിൽ.

കുറച്ചധികം സമയമെടുത്തു മനഃസാന്നിധ്യം വീണ്ടെടുക്കാൻ. കുഞ്ഞിനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ചോക്ലേറ്റും, മധുരപലഹാരങ്ങളും കൊടുത്തു.

ഇങ്ങോട്ട് പോരുമ്പോഴേ വേണുവേട്ടൻ പറഞ്ഞിരുന്നു, അവിടെ പോയി അവരെ കൂടെ വിഷമിപ്പിക്കരുതെന്ന്. അല്ലെങ്കിലും, ഈ നീണ്ട ഇരുപത്തഞ്ചുവർഷങ്ങൾക്കിപ്പുറം അദ്ദേഹത്തേക്കാൾ തന്നെ മനസ്സിലാക്കിയ മറ്റാരെങ്കിലും ഉണ്ടോ?

മക്കളില്ലാത്ത കുറ്റം, തന്റെ മേൽ ആരോപിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോഴൊക്കെ ഒരു കുഞ്ഞിനെപോലെ, തന്നെ ചേർത്തണച്ച് ചുറ്റുമുള്ളവരോടും, സ്വന്തം മാതാപിതാക്കളോടുപോലും പൊരുതിയ തന്റെ ഒറ്റയാൾ പോരാളി.

ആർക്കു കൊടുത്താലും ഒരനാഥചെറുക്കന് കൈപിടിച്ചുകൊടുക്കില്ല എന്ന അച്ഛന്റെ വാശി, ഇരുപതാം വയസ്സിലെ വിവാഹത്തിൽ കലാശിച്ചു. പക്ഷേ, അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ വേണുവേട്ടൻ അതിശയിപ്പിച്ചിട്ടേ ഉള്ളൂ.

ഇപ്പോൾ ഇങ്ങോട്ടുള്ള ഈ വരവു പോലും.

കരുണാശ്രമത്തിൽനിന്നും പഠിക്കാൻ വന്നിരുന്ന മിടുക്കനായ സീനിയർ വിദ്യാർത്ഥി, അനാഥൻ. ചിത്രരചന, ശില്പകല എന്നിവയിലെ എല്ലാ വർഷത്തെയും സംസ്ഥാനതല ജേതാവ്. വിശേഷണങ്ങൾ ഒരുപാട് ഉണ്ടായിരുന്നു അജയ്ക്ക്.

പതിയെ പതിയെ നല്ല കൂട്ടുകാരായി. നന്നായി സംസാരിക്കുന്ന, ഏതു പ്രശ്നത്തിനും കൃത്യമായ പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന നല്ല സുഹൃത്ത്. ക്രിക്കറ്റ്, ഫുട്ബോൾ, രാഷ്ട്രീയം, സിനിമ, സാഹിത്യം; പറഞ്ഞുതീരാത്ത ഒത്തിരിയേറെ വിശേഷങ്ങൾ, തർക്കങ്ങൾ.

അതിമനോഹരമായി കവിതകൾ ചൊല്ലുമായിരുന്നു. 'അഗസ്ത്യഹൃദയം' ഒക്കെ അവൻ ചൊല്ലുന്നത് കേൾക്കാൻ ആരാധകരുടെ തിരക്ക്.

സൗഹൃദത്തിന്റെ നിറം മാറിയത്

തന്നേക്കാൾ മുൻപേ മനസ്സിലാക്കിയത്, അച്ഛനായിരുന്നു.

ഇഷ്ടമായിരുന്നു പരസ്പരം.

തുറന്നു പറഞ്ഞിരുന്നില്ലെങ്കിലും.

വിവാഹശേഷം ഒരിക്കൽ സുഹൃത്തുക്കൾ പറഞ്ഞറിഞ്ഞിരുന്നു, ശാന്തിനികേതനിൽ ശില്പകല പഠിക്കാൻ പോയെന്ന്.

പിന്നീടെപ്പോഴോ അറിഞ്ഞു. ക്ലാസ്സ്മേറ്റ് ആയിരുന്ന ദീപ്ഷിത മുഖർജി എന്ന അനാഥയായ ബംഗാളിപെൺകുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിച്ചെന്നും, വേദ എന്ന മകൾ ഉണ്ടെന്നും.

കഴിഞ്ഞ ദിവസമാണ് വേണുവേട്ടൻ അജയ്ന്റെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത്. ഏതോ സുഹൃത്ത് പറഞ്ഞറിഞ്ഞതായിരുന്നു.

താനൊന്നു പോയി കാണൂ, ന്ന് പറഞ്ഞു വേണുവേട്ടൻ.

"ആദ്യം താൻ പോയിട്ട് വാ. പിന്നൊരിക്കൽ നമുക്ക് ഒന്നിച്ചുപോകാം."

അങ്ങനെയാണ് ഈ വരവ്.

ചൂടുള്ള കഞ്ഞിയും, തേങ്ങാച്ചമ്മന്തിയും, പയറുതോരനും കൊണ്ടു അജയ്ന്റെ അടുത്തുചെന്നു. പതിയെ കോരികൊടുത്തു.

"മരണത്തെ എനിക്ക് ഭയമില്ല ദേവി, പക്ഷേ! എന്റെ വേദ, എന്റെ കുഞ്ഞു തനിച്ചായി പോകും എന്നെയും ദീപയെയും പോലെ."

അജയ്ടെ സ്വരം ഇടറി. വാക്കുകളിൽ കണ്ണുനീരിന്റെ നനവ്.

അവന്റെ കൈകൾ ചേർത്തുപിടിച്ചു. മറുപടി എന്തു പറയണം എന്നറിയാതെ. ആ ദിവസം ജീവിതത്തിലെ മറക്കാനാകാത്ത ഒന്നായി മാറി. ആത്മാവിൽ കൊത്തിവെച്ച സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരേട്.

രണ്ടുമാസങ്ങൾക്കപ്പുറം.

ഇലഞ്ഞിപ്പൂക്കളുടെ മണമുള്ള ആ വീട്ടിൽ നിന്നും ഇറങ്ങുമ്പോൾ വേണുവേട്ടനും താനും കുഞ്ഞിന്റെ ഇരുകൈകളിലും ചേർത്തു പിടിച്ചിരുന്നു. കുഞ്ഞിനെയൊരിക്കലും തനിച്ചാക്കില്ലെന്ന, അജയ്ക്കു കൊടുത്ത വാക്കിനെ ഊട്ടി ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട്..

വെറുതേ ഈ നിലാവിൽ

ദിവ്യ രണദേവ്

എന്തിനോ വീണ്ടുമീ വെൺനിറത്താളിൽ,
ഇന്നുമെൻ കണ്ണീർ വീണടിഞ്ഞു
ഒരു ഗദ്ഗദമെന്നിൽ പാഴ്ശ്രുതി മീട്ടി
ചുണ്ടിൽ പുഞ്ചിരി വീണടഞ്ഞു.

വെറുതെയീ പൂവായ് മാറാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ!
വെറുതെയീ കാറ്റായ് പറന്നുവെങ്കിൽ!
ഒരു പുല്ലാങ്കുഴലിൻ ഈണമായ് മാറാൻ,
ഒരു കൊച്ചുമോഹത്തിൻ ചിറകായ് മാറാൻ,
മാറാത്ത ചട്ടത്തിൻ മാറ്റമായ് മാറാൻ,
അങ്ങകലെ തിളങ്ങുമാ ഇന്ദുവാകാൻ,
അകമേ നിറം പൂക്കും സ്വപ്നമായ് തീരാൻ,
ഒരു നണക്കുഴിയുടെ മിഴിവിൽ കുളിരാൻ,
ഈ ഹൃദയതാളത്തിൻ രാഗമായ് നിറയാൻ,
നിൻ സാമഗാനത്തിൻ ലയമാകുവാൻ.

ആ നൂപുരത്തിൻ ധ്വനി തേടി വന്നു ഞാൻ,
നിൻ ചൈത്ര വീണയിൽ സ്വരമായ് ഞാൻ!

എങ്കിലും ഓമനേ, ആ യാത്ര തുടർന്നപ്പോൾ,
ഇന്നലെ പൂത്തൊരാ മന്ദാരം കൊഴിഞ്ഞപ്പോൾ,
ഇരുളും വെളിച്ചവും കണ്ണാരം പൊത്തും,
ആ മരത്തണലിൽ നീയെന്നെ മറന്നു വെച്ചു.
എൻ നിഴലായ് നിന്നെ ഞാൻ കൊത്തി വെച്ചു,
നീ കാണാൻ മറന്ന പരിഭവത്തിനിന്നും മധുരം!
നീ കേൾക്കാഞ്ഞൊരീരടിക്കിനിയെന്നും മൗനം!

ഈ മഴ, കാറ്റായ്, മഞ്ഞായ്, കുളിരായ്,
വീണ്ടും ഒരു നാളിൽ നമ്മെ പുൽകും.
ആ നാളിൽ ഒരു ചിത്രശലഭമായ് ഞാൻ മാറും,
ഈ തുളസീദളത്തിൻ വിശുദ്ധി പൂകും,
ആ തെളിനീർ തുണ്ടിൻ തുടിപ്പായ് മാറും,
നാമാകാഞ്ഞ നമ്മളായ് നിറവായ് പൂക്കും!

നമ്പൂതിരിയുടെ ഒന്നാമോണം

നിധീഷ് പ്രേംകുമാർ

പണ്ട് പണ്ട് വളരെ പണ്ട് ആ പണ്ടിന്റേം പണ്ട് എന്നുവെച്ചാൽ നമ്മുടെ ഓണം ആഘോഷിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു മൂന്നു നാലു വർഷങ്ങൾ മുന്നേ, ഓണേക്കര ദേശത്തു കീഴെപ്പറമ്പ് മനയിൽ കാരണവരായിരുന്നു വിഷ്ണു നമ്പൂതിരി. കാരണവരുടെ പത്നി സുഭദ്ര, മക്കൾ പട, മരുമക്കൾ പട, കുട്ടി പട്ടാളം എല്ലാമടക്കം എഴുപതിനടുത്തു വരും അംഗങ്ങൾ. അനേകം ചെറുമുറികൾ അടങ്ങിയ അകത്തളത്തോടു കൂടിയ ഒരു വലിയ മന. കാർഷികം, വ്യാപാരം, തടിവ്യവസായം, ക്ഷീര പദ്ധതി എന്നിത്യാദി അനേക മേഖലകളിൽ നിപുണരായിരുന്നു തറവാട്ടുകാർ. ഓരോ വിഭാഗവും നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത് കുടുംബത്തിലെതന്നെ മുതിർന്ന അംഗങ്ങളും. കാലത്തും സന്ധ്യക്കും അതാതു ദിവസങ്ങളിലെ കണക്കു കാരണവർക്കു മുന്നിൽ ബോധിപ്പിച്ചു പോന്നിരുന്നു. കാരണവർ പറഞ്ഞാൽ തറവാട്ടിൽ എതിർവാക്കില്ല. നാടു വാഴും തമ്പുരാന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും പട്ടും വളയും വാങ്ങിയ ആളാണ്.

അതിരാവിലെ ഉണർന്നു തറവാട്ടമ്പലത്തിൽ കുളിച്ചുതൊഴുതു് ഉമ്മറത്തെ ചാരുകസേരയിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിക്കും കാരണവർ. അതാതു ദിവസങ്ങളിലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും നൽകി ഇടക്കൊന്നു മയങ്ങി, കുറച്ചൊന്നു ഉലാത്തി, പ്രതിദിന സന്ദർശകരോട് കുശലങ്ങൾ പറഞ്ഞു രാമുണ്ണി കൊടുത്ത വെറ്റിലയും ചവച്ചു കാരണവർ ദിനങ്ങൾ തള്ളി. കാരണവർക്ക് ധനവും ഭക്ഷണവുമായിരുന്നു ഇഷ്ടവിഷയങ്ങൾ. തികഞ്ഞ ഏകപത്നി വ്രതക്കാരൻ. വിളിക്കു കാതോർത്തു സുഭദ്ര എപ്പോഴും കാണും കതകിനരികെ, ചില അവസരങ്ങളിൽ സുഭദ്ര ഉപദേശകയും ആകാറുണ്ട്. സൂര്യോദയം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ തിരക്കാണ് മനയിൽ. ആഹാരക്രമം തെറ്റിയാൽ ആകെ വഷളാകും കാരണവരുടെ കഥ. സമയാസമയങ്ങളിൽ പ്രാതൽ, ഊണ്, അത്താഴം എല്ലാം വിളിച്ചറിയിക്കൽ ആണ് സുഭദ്രയുടെ സുപ്രധാന കർമം. ശുണ്ഠിയേറ്റേണ്ട എന്ന് കരുതി സുഭദ്ര മറ്റുകർമ്മങ്ങൾ അതിനായി നീക്കിവെക്കാറുമുണ്ട്.

പ്രാതലിനു കഞ്ഞിയും പുഴുക്കും, ഊണിനു ചോറ്, സാമ്പാർ പിന്നെ കുറച്ചു തോരൻ, അത്താഴം മിക്കവാറും കഞ്ഞിയും ചമ്മന്തിയും. നാളുകളായി ഇതുതന്നെ ഇല്ലത്തെ അവസ്ഥ. അംഗങ്ങൾ ഏറെ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഒരുപരിധിക്കപ്പുറം പോകാനും കഴിയാത്ത സ്ഥിതി. കാരണവർക്കാണെങ്കിലും ഒരു മടുപ്പു വന്നു തുടങ്ങി. ഭക്ഷണ ശൃംഖലക്കു ഒരു മാറ്റം വരുത്താൻ നിരീച്ചു കാരണവർ. പതിവ് ഊണും കഴിഞ്ഞു ചാരുകസേരേൽ കിടക്കുമ്പോ കാരണവർക്ക് മച്ചിലെ ഭഗവതി ഒരു വഴിതെളിയിച്ചു. അന്ന് മോന്തിക്കു അത്താഴം കഴിഞ്ഞു എല്ലാരും കൂടിയ നേരത്തു കാരണവർ തനിക്കു കിട്ടിയ വെളിപാട് വിളമ്പി. വെളിപാടാണ്, പാലിച്ചേ പറ്റു എന്ന് സുഭദ്രയും പിന്താങ്ങി.

ഇന്ന് തനിക്കൊരു ദർശനം തന്നിരുന്നു മഹാമായ, അതൊരു വലിയ കഥയാണ്, കാരണവർ തുടർന്നു, പണ്ട് ഇവിടെ മഹാബലി എന്നൊരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു, ആ രാജാവ് നാടു വാഴും കാലം എല്ലാ പ്രജകൾക്കും ആനന്ദവും സമാധാനവുമായിരുന്നു. ഇതുകണ്ട ദേവഗണങ്ങൾ പോലും അസൂയാലുക്കളായി, അതിൽ കുറച്ചു പേര് സ്ഥിരതാമസത്തിന് ദേവലോകം വിട്ടു നാട്ടിലേക്കു കുടിയേറി. ദേവലോകത്ത് യുവജനങ്ങളുടെ കുറവ് നേരിട്ടപ്പോൾ ദേവന്മാർ മഹാവിഷ്ണുവിനെ സമീപിച്ചു. അതിൻഫലമായി വാമനാവതാരമെടുത്തു ബലിയുടെ ബലഹീനതയായ ദാന മനസ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കി മൂന്നടി മണ്ണ് ചോദിച്ചു. പുതിയ പുഷ്പക വിമാനത്തിനുവേണ്ടിയൊരുക്കിയ ഒരേക്കർ ഭൂമി മനസ്സിൽ കണ്ട ബലി വാമനന് അളന്നെടുക്കാൻ അനുവാദം നൽകി. വാമനൻ വളർന്നു. ഒന്നാം ചുവടിനു ഭൂമിയും രണ്ടാം ചുവടിനു സ്വർഗ്ഗവും എടുത്തു മൂന്നാമതു കാലുയർത്തി നിന്നു. ഇതുകണ്ട ബലി തലവെച്ചു കൊടുത്തു, പെട്രോൾ പര്യവേക്ഷണത്തിനു കുഴിച്ച കുഴിയിലൂടെ പാതാളലോകത്തേക്കയച്ച് അവിടുത്തെ രാജാവാക്കി വാമനൻ, ബലിയെ. എന്നിട്ടു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ തന്റെ പ്രജകളെ കാണാനുള്ള അനുവാദവും കൊടുത്തു. കാരണവർ തുടർന്നു, നാളെയാണ് ആ ബലി തിരുമേനി പത്തു ദിവസത്തെ സന്ദർശന പരിപാടികൾക്കായി ഭൂമിയിലേക്കെത്തുക. ഈശ്വരാനുഗ്രഹത്താൽ നമ്മുടെ മനയിലാണ് ഭക്ഷണവും താമസവും എന്നാണ് അരുളപ്പാടുണ്ടായത്. അപ്പൊ നാളെമുതൽ പത്തുനാളേക്ക് ഇല്ലത്തു ഭക്ഷണം സദ്യകണക്കെ വേണം. ഇതു കേട്ട അംഗങ്ങളെല്ലാം ആവേശത്തിലായി, കുഞ്ഞുങ്ങൾ നിറയെ ചോദ്യശരങ്ങൾ എയ്തുതുടങ്ങി വാമനനെപ്പറ്റിയും ബലിയെപ്പറ്റിയും. സ്വന്തം ഭാവനക്കനുസരിച്ചു അവരുടെ അമ്മമാർ ഓരോരോ കഥകൾ മെനഞ്ഞു കൊടുത്തു ഉണ്ണികൾക്കായി.

നേരം പുലർന്നപ്പോൾ തന്നെ അടുക്കളപ്പട്ടാളം ആക്രമണം തുടങ്ങി. ഓരോ മഹിളാമണികളും അവരുടെ വിഭവങ്ങൾ ഒരുക്കി തുടങ്ങി. അദൃശ്യനായ വിശിഷ്ടാതിഥിയെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ എല്ലാവരും ഒന്നിനൊന്നുമത്സരിച്ചു. ഒന്നാം ദിനം ഏഴുകൂട്ടം വിഭവങ്ങൾ അടക്കം പാൽപ്പായസം കൂടി വിളമ്പി വെച്ചു അതിഥിക്കു വേണ്ടി. രണ്ടാം ദിനവും സ്ഥിതി മറ്റൊന്നല്ല, ഇല്ലത്ത് അല്പം വിശ്രമമുള്ളതു കാരണവർക്ക് മാത്രം. സുഭദ്ര ഉണ്ണികളെയെല്ലാം കാരണവർക്ക് മുന്നിൽ ഇരുത്തി അടുക്കളയകത്തിന് പോയി. കുട്ടികളുടെ കലപില ശബ്ദം കാരണവരെ വല്ലാതെ അസ്വസ്ഥനാക്കി. അതിനും കണ്ടെത്തി ഒരു വഴി, എല്ലാകുട്ടികളോടും പറമ്പത്ത് പോയി പൂക്കൾ പറിച്ചു, പൂക്കളമൊരുക്കി, അലങ്കരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. കുട്ടികൾ നാലുപാടും ചിതറിയോടി പൂക്കൾ ശേഖരിച്ചു പൂക്കളമൊന്നൊരുക്കി. കിട്ടിയ സമയം കാർന്നോരു നല്ലൊരു ഉറക്കവും ഉറങ്ങി. മൂന്നും നാലും ദിനങ്ങളിൽ ഇതൊക്കെ നടന്നു ഇല്ലത്തു. അഞ്ചാം നാൾ കാരണവർ പറഞ്ഞു നമ്മുടെ അതിഥിക്ക് സദ്യക്ക് ശേഷം അല്പം കലാപരിപാടികൾ കൂടി വേണമെന്ന്. അതും ഒരുക്കി ഇല്ലത്തെ മങ്കമാർ. സന്ധ്യക്ക് വിളക്ക് നടുവിൽ കൊളുത്തിവെച്ചു, നല്ല വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു, വിളക്കിനു ചുറ്റും ദേവി സ്തുതികൾ പാടിയും നൃത്തം വെച്ചും കൈകൾ പരസ്പരം കോർത്തും തമ്മിൽ തട്ടിയും അവരുടെ കലാവിരുതുകൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. എല്ലാപേരും നല്ലരീതിയിൽ തന്നെ ആസ്വദിച്ചു. ഏഴാം ദിനമെത്തിയതോടെ ഇല്ലത്തെ അംഗങ്ങൾ തമ്മിൽ പൊരുത്തക്കേടുകൾ കുറഞ്ഞു കൂടുതൽ ഇഴയടുപ്പം ഉള്ളതുപോലെ തോന്നി കാരണവർക്ക്. എട്ടാം നാൾ വെളുത്ത നിറമുള്ള പായസത്തിനു പകരം ശർക്കര കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കാൻ സുഭദ്രയോടു പറഞ്ഞു. സുഭദ്ര നേരിട്ടിറങ്ങി പരിപ്പിൽ ചക്കരയും തേങ്ങാപ്പാലും ചേർത്ത് ഒരു പായസമുണ്ടാക്കി ഊണിനുമുന്നെ കാരണവർക്ക് രുചിക്കാൻ കൊടുത്തു, പ്രമാദമായ ആ പായസം ആദ്യം കൊടുത്തതിനാൽ കാരണവർ അതിനെ പ്രഥമൻ എന്ന് പേരുവിളിച്ചു.

ഒടുവിൽ പത്താംനാൾ വന്നുചേർന്നു. കഴിഞ്ഞ ദിനങ്ങളിൽ ഇല്ലത്തുള്ളോരെല്ലാം നന്നായി അധ്വാനിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ ഇന്നും ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു പതിനഞ്ചോളം വിഭങ്ങൾ, കൂടാതെ, മൂന്ന് കൂട്ടം പായസ്സങ്ങളും. കാരണവർ എല്ലാരേയും അടുത്ത് വിളിച്ചു തന്റെ പുതിയ വെളിപാടു പറഞ്ഞു. നമ്മുടെ അതിഥി നമ്മിൽ സംപ്രീതനായിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും അടുത്തവർഷം വരുംവരെ സർവ ഐശ്വര്യങ്ങളും സമ്പത്തും വരട്ടെ എന്ന പ്രാർത്ഥനയോടെ എല്ലാവർക്കും ഓരോ തങ്കനാണയം നല്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. തന്റെ കിഴിയിൽ നിന്നും എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും ഓരോ പൊൻപണം കൊടുത്തു കാരണവർ. അടുത്ത വർഷത്തെ തമ്പുരാന്റെ വരവിനായി കാത്തിരുന്നു.

പിറ്റേന്ന് പതിവുപോലെ കാരണവർ അമ്പലത്തിൽ എത്തിയപ്പോ മേലേവാര്യത്തെ മാധവനുണ്ണിയെ കണ്ടു. കഴിഞ്ഞ പത്തുനാളത്തെ മഹാമഹത്തെ കുറിച്ച് സമപ്രായക്കാരനും പ്രമാണിയുമായ മാധവനും കേട്ടറിഞ്ഞിരുന്നു. കാരണവർ ചങ്ങാതിയായ മാധവനും സൂത്രം ഉപദേശിച്ചു. പിന്നീടു വരും വർഷങ്ങളിൽ മാധവനും പിന്നെ മാധവന്റെ അനിയൻ ശേഖരനും ശേഖരന്റെ അയൽക്കാരായ കോരനും ചീരുവും ഗോവിന്ദനും എല്ലാം മഹാബലി തമ്പുരാനെ എതിരേറ്റുപോന്നു. ഓണേക്കര ദേശത്തെ പത്തു ദിവസത്തെ മാമാങ്കം ഓണം എന്നപേരിൽ സമീപ ദേശങ്ങളും ഏറ്റെടുത്തു.

ഇന്നും നാം ആഘോഷിക്കുന്ന ഓണം, ഇതൊരു കൂട്ടായ്മയുടെ; ഒത്തുചേരലിന്റെ; പങ്കുവെക്കലുകളുടെ; ആഘോഷമാണ്. നമ്മുടെ ഏത് ഉത്സവത്തിനും ഭക്ഷണം തന്നെ ആണ് ജീവവായു. കൂടാതെ ഇല്ലത്തെ അംഗങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദം കുറയ്ക്കാൻ തിരുമേനി കണ്ടെത്തിയ നുറുങ്ങു വിദ്യ, ഇപ്പോഴും കേരളമെന്ന ദേശത്തെ മുഴുവൻ അംഗങ്ങളുടെയും സമ്മർദ്ദം കുറച്ചു കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ പുതു വിത്തുകൾ പാകുന്നു.

ഹൃദയതീരങ്ങൾ

അർജ്ജുൻ വേലായുധൻ

ഇടവപ്പാതിയും ഈറൻ തൊടിയും,
ഇലച്ചാർത്തിലൂറുന്ന പൊൻവെയിൽകീറും,
കളിത്തോണി തുഴഞ്ഞൊരാ ബാല്യവും
അണയുന്നിതെന്നുമെൻ മനോതീരങ്ങളിൽ.

ഒഴുകിപ്പതിച്ചു ഞാൻ ഈ സ്വപ്നതീരത്ത്,
പുതിയൊരധ്യായമെൻ ജീവരേഖയിൽ,
ഗഗനസീമകൾ ചുംബിക്കും ഗോപുരങ്ങൾ
അപരിചിതലോകത്തിൻ നിശ്ശബ്ദമർമ്മരം പാടി.

നിർമ്മലമീ മണ്ണും, സുരക്ഷിതമീ വീഥിയും—
സുഗമമെൻ യാത്രയീ സിംഹഭൂവിൽ.
വെയിലിൽ തണലായ്, മഴയിൽ കുടയായ്
വർഗ്ഗഭേദമില്ലാ സൗഹൃദദീപങ്ങൾ.

ഈ സിംഹപുരിതൻ ഹരിതാഭയിൽ തേടുന്നു
ഞാനെൻ നഷ്ടഗ്രാമത്തിൻ നൈർമല്യം;
മന്ദാരവും കണിക്കൊന്നയും പൂക്കുന്നിതിവിടെയും
മകരമഞ്ഞിൽ കുതിർന്നൊരാ പുൽനാമ്പുകളും.

ഭേദമില്ലാതെന്റെയുള്ളിൽ വിടരും—
ചാരുതയാണിന്നു ഈ രണ്ടു ലോകവും.
അറിയാതെ മന്ത്രിക്കുകയാണെൻ മനമിന്നു:
“ഇതല്ലോ എൻ നാടിൻ പ്രതിരൂപം...”

ഒന്നാണിവിടെയീ മലയാളമാനസങ്ങൾ.
ഒരുമയിലീ സ്വർണ്ണനഗരിയിൽ വിരിയിക്കും;
സദ്യവട്ടത്തിൻ കൊതിയേറും മണവും
ചെണ്ടമേളത്തിൻ ഹൃദയതാളവും.

പൂക്കളം ചാർത്തും പൊന്നോണനാളിലും
കണിക്കൊന്ന പൂക്കും വിഷുപ്പുലരിയിലും.
മലയാളമൊഴിയാലെ നമ്മൾ തീർക്കുന്നു
ഈ സ്വപ്നഭൂവിലൊരു ചെറുകേരളം!

നറുമലരിൻ മധുനുകരും ശലഭമായ് തേടുന്നു,
അനന്യമീ സിംഹഭൂവിൻ ലാവണ്യം
രണ്ടു ലോകമെങ്കിലും ഹൃദയമൊന്നുതന്നെ,
തുളുമ്പിടുന്നു മലയാളമെന്ന പ്രണയം!

തീവണ്ടിയാത്രയിലെ പ്രണയം

നിശാന്ത് കൊടമന

ഉറക്കം വരുമ്പോഴും
ഞാൻ തീവണ്ടിയൊച്ച
താളമാക്കി
നിന്നനുരാഗം കിനാവിൽനിന്ന-
ടർത്തിയെടുത്ത്
പുതിയ പാട്ടിന്റെ
വരികൾ കുറിച്ചു,

രാത്രിവണ്ടിയുടെ
മൂളലിൽ ഉണർന്നുപോയ
കുഞ്ഞിനെയുറക്കാൻ
അമ്മ പാടിയ പാട്ടിന്റെ
ഈണത്തിൽ പുതിയ
തീവണ്ടിഗാഥ എഴുതി,

നിന്റെ നിറഞ്ഞ
പുഞ്ചിരിയിൽ നിന്ന്
ചാറിയ മഴ
എനിക്ക് മുന്നിൽ
വീണ്ടും കുളിരായി,

ആരോടും പറയരുത്
ഞാൻ എഴുതുന്ന പ്രണയകവിതകൾക്ക്
കയ്യൊപ്പ് ചാർത്തുന്നത് നീയാണെന്ന സത്യം.
ഞാൻ എഴുതുന്ന
പ്രണയകവിതകൾക്ക്
കയ്യൊപ്പ് ചാർത്തുന്നത്
നീയാണെന്ന സത്യം,

നമുക്ക് അങ്ങിനെയങ്ങിനെ
പ്രണയത്തിന്റെ
ശിലാലിഖിതങ്ങൾ
ഒരുമിച്ച് പകർത്തി
പുതിയ പുരാണം രചിക്കാം,

അവിടെ ഓരോ
യുദ്ധവും നമ്മൾ
പ്രണയം കൊടുത്ത്
കെടുത്തിയൊരു
വസന്തലോകം തീർക്കും..
ഓരോ യുദ്ധവും നമ്മൾ പ്രണയം കൊടുത്ത്
കെടുത്തിയൊരു വസന്തലോകം തീർക്കും...

എന്റെ ഉപ്പുപ്പാക്ക് ഒരു ബസ്സ് ഉണ്ടായിരുന്നു

എം. ബദറുദ്ദീൻ

(മുൻ വെൽഫെയർ സെക്രട്ടറി, എസ്.എം.എ.)

ഈ ചെറുകഥ യാഥാർഥ്യവും സാങ്കല്പികതയും കലർന്നതാണോ എന്ന് വായിച്ചശേഷം നിങ്ങൾക്കു തീരുമാനിക്കാം!

1940-ൽ ഉപ്പുപ്പാ അബ്ദുൽ അസീസ് സിംഗപ്പൂരിൽനിന്ന് നാട്ടിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നു. ഉപ്പുപ്പായും ഭാര്യയും ആറു മക്കളുമായിരുന്നു കുടുംബം. നാട്ടിലെത്തി കുറച്ചു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഉപ്പുപ്പായുടെ മനസ്സിൽ ഒരു ആഗ്രഹം തോന്നി: ഒരു ബസ്സ് വാങ്ങണം. അങ്ങനെ 1944-ൽ ഇരുപതു സീറ്റുള്ള ഒരു ബസ്സ് വാങ്ങി. അക്കാലത്ത് കേരളത്തിൽ ബസ്സുകൾ വളരെ കുറവായിരുന്നു. സർവീസ് നടത്തുന്നതിനാവശ്യമായ രേഖകളെല്ലാം അദ്ദേഹം സ്വന്തമാക്കി. അങ്ങനെ ആദ്യത്തെ വർക്കല–കുളത്തൂപ്പുഴ ബസ്സ് സർവീസിന് അനുമതി ലഭിച്ചു.

ഉപ്പുപ്പാ തന്നെയായിരുന്നു ബസ്സിന്റെ ഡ്രൈവർ. മൂത്തമകൻ മജീദും കൂടെ പോകുമായിരുന്നു. ടിക്കറ്റ് കൊടുക്കുന്നതും മറ്റു ജോലികളും മജീദ് തന്നെയായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നത്. ചിലപ്പോൾ ചില്ലറക്കാശിൽ കുറച്ച് തന്റെ പോക്കറ്റിലിടുകയും ചെയ്യും.

എല്ലാ ദിവസവും രണ്ടു ട്രിപ്പുകളാണ് നടത്തിയിരുന്നത്. ചിലപ്പോൾ അത് ഒരു ട്രിപ്പായി ചുരുങ്ങും. യാത്രാമധ്യേ ആഹാരം കഴിക്കുന്നതും വിശ്രമിക്കുന്നതുമെല്ലാം ലഭിക്കുന്ന ഇടവേളകളിലായിരുന്നു. ബാപ്പായും മകനും കുറച്ചു കാലം ബസ്സ് സർവീസ് നടത്തി.

ഉപ്പുപ്പാക്ക് നാട്ടിൽ ഏക്കർകണക്കിന് വസ്തുവകകളും നിലവും സമ്പാദ്യമായുണ്ടായിരുന്നു. ബസ്സ് സർവീസ് തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പുതുതായി വാങ്ങിയ ബസ്സായതിനാൽ ആദ്യം അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ കുറവായിരുന്നു. കാലം കഴിഞ്ഞതോടെ അവ കൂടിവന്നു. ഇതിനിടെ മകനെ ബസ്സുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ജോലിയിൽനിന്ന് മാറ്റി. പിന്നീട് ഉപ്പുപ്പാ ഒറ്റയ്ക്കു സർവീസ് തുടർന്നു. ജീവിതസാഹചര്യങ്ങൾ മാറിമറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉപ്പുപ്പാ വളരെ സ്നേഹസമ്പന്നനും ദയാലുവുമായിരുന്നു. എല്ലാവരെയും സഹായിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരുടെ കഷ്ടത്തിലും ദുഃഖത്തിലും പങ്കുചേരുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മകൻ മാറിയതിനുശേഷം ബസ്സിന്റെ കളക്ഷനും മറ്റു ജോലികളും ഉപ്പുപ്പാ തന്നെയായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നത്. അക്കാലത്തെ ബസ്സ് യാത്ര അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമായിരുന്നില്ല. പല യാത്രക്കാരും ബസ്സിൽ കയറുമ്പോഴും ഇറങ്ങുമ്പോഴും "സലാം സാഹിബ്" എന്നു പറയും. അതോടെ കാശായുള്ള വരുമാനം കുറഞ്ഞുതുടങ്ങി. എന്നിട്ടും ഉപ്പുപ്പാ സന്തോഷത്തോടെ യാത്രക്കാരെ കൊണ്ടുപോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഉപ്പുപ്പായുടെ വർക്കല–കുളത്തുപ്പുഴ ബസ് സർവീസിനെ ആസ്പദമാക്കിയ ചിത്രാവിഷ്കാരം

ചിലപ്പോൾ യാത്രക്കാർ ചക്ക, മാങ്ങ, മരച്ചീനി, പച്ചക്കറികൾ എന്നിവ കൊടുക്കും. ഉപ്പുപ്പാ സന്തോഷത്തോടെ അവ സ്വീകരിക്കും. ഇവയൊന്നുമില്ലെങ്കിലും ഒരു "സലാം" മതിയായിരുന്നു. അതായിരുന്നു ഉപ്പുപ്പായുടെ സ്വഭാവം.

ഒന്നോ രണ്ടോ വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബസ്സിന്റെ അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ കൂടിത്തുടങ്ങി. എഞ്ചിന്റെ പണി, പുതിയ ടയറുകൾ, ദിവസേനയുള്ള പെട്രോൾച്ചെലവ്, മറ്റു പണികൾ എന്നിവയെല്ലാം വർധിച്ചു. ചെലവു കൂടുകയും കാശായുള്ള

വരുമാനം കുറയുകയും ചെയ്തു; ചക്കയും മാങ്ങയും മരച്ചീനിയും "സലാം സാഹിബ്" വിളികളും മാത്രം കൂടിവന്നു. പലതവണ സർവീസ് മുടങ്ങുകയും ബസ്സ് വർക്ക്ഷോപ്പിലാകുകയും ചെയ്തു.

ഈ സമയത്ത് ഉപ്പപ്പായെ കാണാൻ പലരും വീട്ടിൽ വരുമായിരുന്നു. "സാഹിബ് ഉണ്ടോ?" എന്ന് അവർ ചോദിക്കും. അന്നു ഞാൻ വളരെ കുട്ടിയായിരുന്നു. "സാഹിബ്" എന്നത് "സായിപ്പ്" എന്നാണ് ഞാൻ തെറ്റിദ്ധരിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് ഉമ്മയോടും ജ്യേഷ്ഠനോടും ഇനി എന്നെ "സായിപ്പ്" എന്നു വിളിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞു. ഇന്നും നാട്ടിൽ പോകുമ്പോൾ പഴയ തലമുറയിലെ ചിലർ എന്നെ അങ്ങനെ വിളിക്കാറുണ്ട്.

എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ ഉപ്പപ്പാ വീട്ടിൽത്തന്നെ കഴിഞ്ഞു. ഒടുവിൽ തന്റെ പേരിലുള്ള വസ്തുക്കൾ കുറേശ്ശെയായി വിൽക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. വർക്ക്ഷോപ്പിലെ കടവും സ്പെയർ പാർട്സിന്റെ കടവും പെട്രോൾക്കടവും കൂടിക്കൂടിവന്നു. ഉപ്പപ്പാ വസ്തുക്കൾ വിറ്റുതുടങ്ങി. കടങ്ങൾ കുറേശ്ശെയായി തീർന്നു. ബസ്സ് സർവീസ് വീണ്ടും ആരംഭിച്ചു. യാത്രക്കാർക്ക് അതൊരു സന്തോഷവാർത്തയായിരുന്നു.

> വസ്തുക്കളെല്ലാം വിറ്റുകഴിഞ്ഞു; ഒന്നര സെന്റ് മാത്രം ബാക്കി

പക്ഷേ, വീണ്ടും കാശായുള്ള വരുമാനം കുറയുകയും ചക്കയും മാങ്ങയും കൂടുകയും ചെയ്തു. ബസ്സ് വീണ്ടും വർക്ക്ഷോപ്പിലായി. ഇനി എന്തു ചെയ്യുമെന്ന ചിന്തയിൽ ഉപ്പപ്പാ വീണ്ടും വസ്തു വിറ്റു; സർവീസ് പുനരാരംഭിച്ചു. ഇത് ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ തന്റെ വസ്തുക്കളിൽ പകുതിയിലധികം വിറ്റ് കടം വീട്ടിയും ബസ്സ് സർവീസ് നടത്തിയും അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടുപോയി.

എന്റെ പിതാവ് അക്കാലത്ത് സിംഗപ്പൂരിൽ ജോലി ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ഉപ്പപ്പായുടെ കടം തീർക്കാനായി രണ്ടാമത്തെ മകൻ മൈതീൻ തന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ മജീദിന് പണം അയച്ചു. അതുകൊണ്ട് കുറച്ച് കടങ്ങൾ തീർത്തു.

ഇതിനിടെ വസ്തുക്കളെല്ലാം വിറ്റുകഴിഞ്ഞു; ഒന്നര സെന്റ് മാത്രം ബാക്കി. ഒടുവിൽ ബസ്സ് സർവീസ് അവസാനിപ്പിച്ച് തുച്ഛമായ വിലയ്ക്ക് ബസ്സ് വിറ്റു. ഉപ്പപ്പായും ഭാര്യയും പിണങ്ങി. ഭാര്യയും മക്കളും അദ്ദേഹത്തെ വീട്ടിൽനിന്ന് പുറത്താക്കി. ബാക്കിയുള്ള ഒന്നര സെന്റിൽ ചെറിയൊരു വീടു വെച്ച് താമസം തുടങ്ങി. ഭാര്യയും മക്കളും താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തിനടുത്തായിരുന്നു ആ വീട്.

മക്കളും ഭാര്യയും തിരിഞ്ഞുനോക്കാത്ത അവസ്ഥയായിരുന്നു. ഇതിനിടെ രണ്ടാമത്തെ മകൻ മൈതീൻ, സിംഗപ്പൂരിൽനിന്ന് അയച്ച പണം തിരികെ ലഭിക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നര സെന്റിലെ വീടും പുരയിടവും വിട്ടുകിട്ടാനോ വേണ്ടി, ജ്യേഷ്ഠൻ മജീദിനെക്കൊണ്ട് പിതാവിനെതിരെ കേസ് കൊടുപ്പിച്ചു. കേസ് വർഷങ്ങളോളം നീണ്ടു. ഒടുവിൽ മൈതീന് അനുകൂലമായി വിധി വന്നു; വീടും ഒന്നര സെന്റ് പുരയിടവും അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു.

വർഷങ്ങളായി നോക്കാതിരുന്ന മക്കളും ഭാര്യയും പിന്നീട് ഉപ്പപ്പായെ വീണ്ടും കുടുംബത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. കാലം കുറച്ചുകൂടി കടന്നുപോയി. വേനലും മഞ്ഞും മഴയും വന്നുപോയി. വാർദ്ധക്യസഹജമായ അസുഖങ്ങളെ തുടർന്ന് ഉപ്പപ്പാ മരിച്ചു.

പിന്നീട് ഒന്നര സെന്റിലെ വീടും പുരയിടവും മൈതീന്റെ മകൻ ഷറഫുദ്ദീന് ലഭിച്ചു; അദ്ദേഹം അതു വിറ്റു. ഉമ്മുമ്മായുടെ പേരിലുള്ള വസ്തുക്കളും നിലവും ഇപ്പോഴും ഓഹരിവയ്ക്കാനാകാതെ "തർക്കപുരയിടം" ആയി തുടരുന്നു. അങ്ങനെ ഉപ്പപ്പായുടെ ആദ്യകാല വർക്കല–കുളത്തൂപ്പുഴ ബസ്സ് സർവീസിന്റെ കഥ ഇവിടെ അവസാനിക്കുന്നു.

ശുഭം!

വയനാട്:
മുറിവുകൾ മറച്ചുവെച്ച മലനാട്ടിലൂടെ ഒരു ഓർമ്മയാത്ര

ഗംഗാധരൻ

2026ലെ ഫെബ്രുവരിയിലെ ഒരു പ്രഭാതം. കോളജ് കാലത്തെ സഹപാഠികളായ പതിനഞ്ചോളം പേർ ഏറെ നാളുകൾക്കുശേഷമുള്ള ഒരു സംഗമയാത്രയ്ക്കായി വയനാട്ടിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഇത് ഒരു സാധാരണ വിനോദയാത്രയായിരുന്നില്ല. 2024-ലെ മുണ്ടക്കൈ–ചൂരൽമല ഉരുൾപൊട്ടൽ ദുരന്തത്തിന് ഒന്നര വർഷത്തിലേറെ കഴിഞ്ഞ്, ആ ദുരന്തത്തിന്റെ യാഥാർഥ്യം നേരിൽ കണ്ടറിയുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു ഈ യാത്രയുടെ ലക്ഷ്യം.

> നഷ്ടരതിന്റെയും പ്രതീക്ഷയുടെയും അദമ്യമായമനോബലരതിന്റെയും കഥയാണത്.

വയനാട്... വിദേശ അധിനിവേശത്തിനെതിരെ പോരാടിയ ധീരയോദ്ധാവ് എടച്ചേന കുങ്കന്റെയും, കുറിച്യ പടത്തലവൻ തലക്കൽ ചന്തുവിന്റെയും, വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന വാൾത്തലപ്പുകൊണ്ട് നാടിന്റെ മാനം കാത്ത വീരപഴശ്ശിയുടെയും, ഉൾക്കാടുകളിലൂടെ കാനനപാത തീർത്ത കരിന്തണ്ടന്റെയും ചോരവീണ മണ്ണ്. കാട്ടാറുകളും കാട്ടരുവികളും, കറുത്ത പൊന്നായ കുരുമുളകും, വയലേലകളും, വനസൗന്ദര്യവും ചേർന്ന് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട നാട്. കാടിന്റെ മാദകത്വം നിറഞ്ഞ തിരുനെല്ലി വനങ്ങളും, ഋഷിമാർ സ്പർശിച്ച ചരിത്രം പറയുന്ന എടക്കൽ ഗുഹകളും, സുഗന്ധഗിരി മലനിരകൾക്കിടയിൽ വാൽക്കണ്ണാടിപോലെ തിളങ്ങുന്ന പൂക്കോട് തടാകവും ചേർന്ന് പ്രകൃതിയും ചരിത്രവും കൈകോർക്കുന്ന അത്ഭുതഭൂമി.

ചുരം കയറിയ യാത്ര

രാവിലെ പെരിയ ചുരം വഴിയായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ യാത്ര. വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞ വഴികളും, മലനിരകളെ പൊതിഞ്ഞ മഞ്ഞും, കണ്ണെത്താദൂരത്തോളം പച്ചപ്പും യാത്രയെ മനോഹരമാക്കി. വാഹനത്തിനുള്ളിൽ

കോളജ് കാലത്തെ ഓർമ്മകളും പഴയ തമാശകളും നിറഞ്ഞപ്പോൾ, പുറത്ത് വയനാടിന്റെ പ്രകൃതി അതിന്റെ പതിവ് ഭംഗിയിൽ വിരിഞ്ഞുനിന്നു. രാവിലെ പത്തുമണിയോടെ ഞങ്ങൾ കൽപ്പറ്റയിലെത്തി.

പ്രതീക്ഷയുടെ ഗ്രാമം: പുനരധിവാസ ടൗൺഷിപ്പ്

ആദ്യം ഞങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചത് ദുരന്തബാധിതർക്കായി നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുനരധിവാസ ടൗൺഷിപ്പായിരുന്നു. കൽപ്പറ്റയ്ക്ക് സമീപമുള്ള എൽസ്റ്റൺ എസ്റ്റേറ്റിൽ കേരള സർക്കാർ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ മാതൃകാ ടൗൺഷിപ്പ് ദുരന്തത്തിൽ എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ട കുടുംബങ്ങൾക്ക് പുതിയ ജീവിതത്തിന്റെ വാതിൽ തുറക്കുകയാണ്.

410 വീടുകൾ, റോഡുകൾ, കുടിവെള്ളം, വൈദ്യുതി, ആരോഗ്യ കേന്ദ്രം, അങ്കണവാടി എന്നിവയുൾപ്പെടെ എല്ലാ അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളും ഒരുക്കി സുരക്ഷിതവും സ്ഥിരവുമായ ജീവിതം ഉറപ്പാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് പദ്ധതി നടപ്പാക്കുന്നത്. നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങൾ പുരോഗമിക്കുന്ന കാഴ്ച പ്രതീക്ഷയുടെ സന്ദേശമായിരുന്നു. ദുരന്തം ജീവിതങ്ങളെ തകർത്തുവെങ്കിലും, അവയെ വീണ്ടും പടുത്തുയർത്താനുള്ള മനുഷ്യരുടെ മനസ്സുറപ്പ് അവിടെ വ്യക്തമായി കാണാമായിരുന്നു.

മുണ്ടക്കൈയിലേക്കുള്ള വഴി

അതിനുശേഷം ഞങ്ങളുടെ യാത്ര മുണ്ടക്കൈയിലേക്കും ചൂരൽമലയിലേക്കും നീങ്ങി. വയനാട്ടിലെ പച്ചപ്പാർന്ന മലനിരകളിലൂടെ വളഞ്ഞുമറിഞ്ഞ് പോകുന്ന ചൂരൽമലയിലേക്കുള്ള വഴി ഒരിക്കൽ അതിന്റെ ശാന്തസൗന്ദര്യത്തിനും പച്ചപ്പിനും പേരുകേട്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് ആ ഭൂമി മറ്റൊരു കഥയാണ് പറയുന്നത്.

മുമ്പത്തെ രാത്രി പെയ്ത മഴയുടെ ഈർപ്പം ഇപ്പോഴും വായുവിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നു. ആ മഴ പോലും ഇവിടെ ഒരിക്കൽ നടന്ന മഹാദുരന്തത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾ ഉണർത്തുന്നതുപോലെ തോന്നി.

നിശ്ശബ്ദത സംസാരിക്കുന്ന ഭൂമി

മുണ്ടക്കൈ ഭാഗത്തേക്ക് എത്തുമ്പോൾ പ്രകൃതിയുടെ പതിവ് ശബ്ദങ്ങൾ ഇല്ലാതായിരുന്നു. പക്ഷികളുടെ കൂജനം കേൾക്കാനില്ല. ഇലകളുടെ ചലനം പോലും അപൂർവം. ചുറ്റും ആഴത്തിലുള്ള ഒരു നിശ്ശബ്ദത മാത്രം. ചില വഴികൾ ഇപ്പോഴും ഇടുങ്ങിയും തകർന്ന നിലയിലുമായിരുന്നു. വേരോടെ പിഴുതുവീണുകിടക്കുന്ന മരങ്ങൾ തുറന്ന മുറിവുകൾ പോലെ തോന്നി. ഒരു മണ്ണിടിച്ചിൽ മാത്രമല്ല, മലയുടെ ഒരു ഭാഗം തന്നെ തകർന്നുവീണതിന്റെ അടയാളങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും വ്യക്തമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ വീടുകൾ നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്ത് ഞങ്ങൾ വാഹനം നിർത്തി. ഇപ്പോൾ അവിടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ മാത്രം. തകർന്ന ഭിത്തികളുടെ ഭാഗങ്ങൾ, മണ്ണിനടിയിൽ പകുതിയായി മറഞ്ഞ വാതിലുകൾ, ഒറ്റയ്ക്ക് നിൽക്കുന്ന ജനൽച്ചില്ലുകൾ... ഒരു കാലത്ത് ഇവിടെ കുടുംബങ്ങൾ ജീവിച്ചിരുന്നു, കുട്ടികൾ കളിച്ചിരുന്നു, സ്വപ്നങ്ങൾ വളർന്നിരുന്നു എന്നത് വിശ്വസിക്കാൻ പോലും പ്രയാസമായി.

ഒരു നാട്ടുകാരന്റെ വാക്കുകൾ

അവിടെ ഒരു നാട്ടുകാരൻ നിശ്ശബ്ദമായി താഴ്വരയിലേക്ക് നോക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹവുമായി സംസാരിച്ചു. ദുരന്തത്തിന്റെ രാത്രിയെക്കുറിച്ചും, അതിന് ശേഷമുള്ള വേദനകളെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ, വാർത്തകളിൽ കണ്ടതിനെക്കാൾ ആഴത്തിൽ ആ ദുരന്തത്തിന്റെ ആഘാതം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. എന്നിരുന്നാലും, ജീവിതം വീണ്ടും പടുത്തുയർത്താനുള്ള പ്രതീക്ഷ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ വാക്കിലും നിറഞ്ഞുനിന്നു.

പ്രകൃതിയുടെ മുറിവുകൾ

അതിശയകരമായി, പ്രകൃതി ഇതിനകം തന്നെ തന്റെ മുറിവുകൾ സുഖപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. മഞ്ഞ് വീണ്ടും മലകളിലൂടെ ഒഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചില ഭാഗങ്ങളിൽ പച്ചപ്പ് തിരികെ വന്നുതുടങ്ങിയിരുന്നു. എന്നാൽ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ ഭൂമിയിലെ പൊട്ടലുകളും മാറിപ്പോയ മണ്ണും ആ ദുരന്തത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾ മായാതെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു.

മുണ്ടക്കൈ ബെയ്‌ലി പാലം: ധീരതയുടെ പ്രതീകം

2024 ജൂലൈയിലെ വയനാട് ഉരുൾപൊട്ടലിന് പിന്നാലെ മുണ്ടക്കൈ–ചൂരൽമല പ്രദേശങ്ങളിലേക്കുള്ള ഗതാഗതം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി ഇന്ത്യൻ സൈന്യം വെറും 31 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ 190 അടി നീളമുള്ള താൽക്കാലിക ബെയ്‌ലി പാലം നിർമ്മിച്ചു. 24 ടൺ വരെ ഭാരം വഹിക്കാൻ ശേഷിയുള്ള ഈ പാലം രക്ഷാപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ദുരിതാശ്വാസപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും നിർണായകമായിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ സൈന്യത്തിന്റെ അതിവേഗ എൻജിനീയറിങ് മികവിന്റെ പ്രതീകമായി മാറിയ ഈ പാലം രക്ഷാപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുശേഷവും അവിടെത്തന്നെ നിലനിർത്തി. തുടർന്ന് പ്രദേശത്തെ ഗതാഗതത്തിനും പുനരധിവാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ഈ പാലം ഏറെ സഹായകമായി.

മുണ്ടക്കൈ–ചൂരൽമല പ്രദേശം ഇന്ന് ഒരു ദുരന്തഭൂമി മാത്രമല്ല; നഷ്ടപ്പെട്ട ജീവനുകളെയും തകർന്ന കുടുംബങ്ങളെയും അതിജീവനത്തിനായി പോരാടിയ മനുഷ്യരെയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന സ്മൃതിസ്ഥലം കൂടിയാണ്. തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ മലകളെ വീണ്ടും മഞ്ഞ് മൂടിത്തുടങ്ങി. പ്രകൃതി തന്റെ മുറിവുകൾ മറയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. എന്നാൽ അവിടെ ചെലവഴിച്ച ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾ ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ മായാത്ത ചിത്രങ്ങൾ പതിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ഓർമ്മകളുമായി മടങ്ങുമ്പോൾ

സുഹൃത്തുക്കളോടൊപ്പമുള്ള ഈ യാത്ര ഒരു വിനോദയാത്രയെക്കാൾ ഏറെ അർത്ഥവത്തായിരുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ അപാരശക്തിയും മനുഷ്യരുടെ അതിജീവനശേഷിയും ഒരുപോലെ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ ഒരു പഠനയാത്രയായിരുന്നു അത്. ജീവിതത്തിന്റെ ക്ഷണികതയും മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെ മഹത്വവും ഓർമ്മിപ്പിച്ച അനുഭവം. മുണ്ടക്കൈ–ചൂരൽമല പ്രദേശം ഒരു ദുരന്തത്തിന്റെ കഥ മാത്രമല്ല പറയുന്നത്. നഷ്ടത്തിന്റെയും പ്രതീക്ഷയുടെയും സഹനശക്തിയുടെയും ജീവിതം പുനർനിർമ്മിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ അദമ്യമായ മനോബലത്തിന്റെയും കഥ കൂടിയാണത്. ആ ഓർമ്മകളുമായി ഞങ്ങൾ വയനാട്ടിൽ നിന്ന് മടങ്ങി. എന്നാൽ യാത്ര അവസാനിച്ചിട്ടും, ആ മലനാടിന്റെ നിശ്ശബ്ദതയും മനുഷ്യരുടെ അതിജീവനത്തിന്റെ കഥയും ഇന്നും മനസ്സിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്നു.

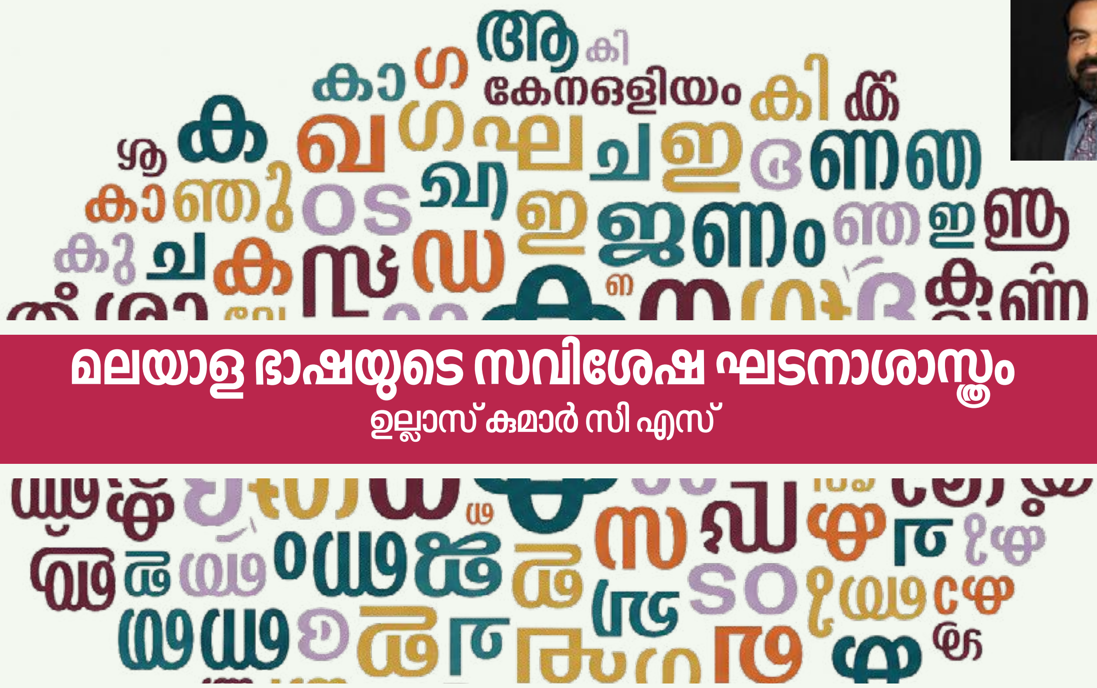

മലയാള ഭാഷയുടെ സവിശേഷ ഘടനാശാസ്ത്രം

ഉല്ലാസ് കുമാർ സി എസ്

ഒരു വ്യക്തി ചുറ്റുമുള്ള ലോകത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നതും ചിന്തകളെ ക്രമീകരിക്കുന്നതും വികാരങ്ങളെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതും അടിസ്ഥാനപരമായി തന്റെ മാതൃഭാഷയിലൂടെയാണ്. മാതൃഭാഷ ഒരു വ്യക്തിയുടെ വെറുമൊരു ആശയവിനിമയ ഉപാധി മാത്രമല്ല, മറിച്ച് അവന്റെ അസ്തിത്വത്തിന്റെയും വൈജ്ഞാനിക വികാസത്തിന്റെയും സാമൂഹിക സ്വത്വത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാന ശിലയാണ്. മാതൃഭാഷയിലുള്ള വ്യുത്പത്തി കുട്ടികളിൽ ഉയർന്ന ചിന്താശേഷിയും വിവേചനശക്തിയും വളർത്താൻ സഹായിക്കുമെന്ന് പഠനങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മലയാള ഭാഷയുടെ പ്രത്യേകതകളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുകയാണ് ഈ ലേഖനം.

ഭാരതീയ ഭാഷകളുടെ പൊതുവായ ഘടനാസവിശേഷതകളും പാശ്ചാത്യ ഭാഷകളുമായുള്ള താരതമ്യവും

പാശ്ചാത്യ ഭാഷകളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഭാരതീയ ഭാഷകൾക്ക് ഘടനാപരമായും വ്യാകരണപരമായും തികച്ചും വ്യത്യസ്തവും സങ്കീർണ്ണവുമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയാണുള്ളത്. ഇംഗ്ലീഷ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള പാശ്ചാത്യ ഭാഷകൾ കർത്താവ്-ക്രിയ-കർമ്മം (Subject-Verb-Object - SVO) എന്ന വാക്യഘടന അടിസ്ഥാനമാക്കുമ്പോൾ, ഭാരതീയ ഭാഷകളെല്ലാം തന്നെ കർത്താവ്-കർമ്മം-ക്രിയ (Subject-Object-Verb - SOV) എന്ന സ്വാഭാവിക ക്രമമാണ് പിന്തുടരുന്നത്. വ്യാകരണ ശാസ്ത്രത്തിൽ ഒരു വാക്യത്തിലെ ക്രിയ എന്നത് വാക്കുകൾക്ക് ചുറ്റുമുള്ള അർത്ഥത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന 'തല' (head) ആണ്. ഭാഷകളുടെ ഘടനാപരമായ വ്യത്യാസത്തെ താഴെ പറയുന്ന പട്ടികയിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

വ്യാകരണ ഘടകം	പാശ്ചാത്യ ഭാഷകൾ (ഉദാ: ഇംഗ്ലീഷ്)	ഭാരതീയ ഭാഷകൾ (ഉദാ: മലയാളം)
അടിസ്ഥാന വാക്യഘടന	SVO (Subject-Verb-Object)	SOV (Subject-Object-Verb)
വാക്യ മാതൃക	I threw the ball.	ഞാൻ പന്ത് എറിഞ്ഞു.
ഹെഡ് നിർണ്ണയം	ഹെഡ്-മീഡിയൽ (Head-medial)	ഹെഡ്-ഫൈനൽ (Head-final)
നാമപദത്തിന്റെ രൂപാന്തരം	പ്രിപ്പോസിഷനുകൾ (Prepositions)	പോസ്റ്റ്പോസിഷനുകൾ (Postpositions)
വിഭക്തികൾ	പരിമിതമായ വിഭക്തികൾ (പദസ്ഥാനത്തെ ആശ്രയിച്ച്) The tiger killed the deer. The hunter killed the tiger	സങ്കീർണ്ണമായ വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങൾ പുലി മാനിനെ കൊന്നു. വേട്ടക്കാരൻ പുലിയെ കൊന്നു

ഭാരതീയ ഭാഷകൾ 'ഹെഡ്-ഫൈനൽ' (Head-final) ആയതുകൊണ്ട് വാക്യങ്ങളിലെ പ്രധാന ക്രിയ അവസാനമായിരിക്കും വരുന്നത്. കൂടാതെ, ഇംഗ്ലീഷിൽ "of the man" എന്ന് നാമത്തിന് മുമ്പായി പ്രിപ്പോസിഷൻ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ഭാരതീയ ഭാഷകളിൽ അത് "മനുഷ്യന്റെ" എന്ന രീതിയിൽ നാമത്തിന് ശേഷമുള്ള പോസ്റ്റ്പോസിഷൻ (വിഭക്തി പ്രത്യയം) ആയി മാറുന്നു. ഈ വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങളുടെ കരുത്താണ് ഭാരതീയ ഭാഷകൾക്ക് 'സ്വതന്ത്ര വാക്യഘടന' (Free Word Order) നൽകുന്നത്. വാക്കുകളുടെ സ്ഥാനം എങ്ങോട്ട് മാറ്റിയാലും വാക്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന അർത്ഥം മാറില്ല. ഉദാഹരണത്തിന് "രാമൻ രാവണനെ കൊന്നു" എന്നത് "രാവണനെ കൊന്നു രാമൻ" എന്ന് മാറ്റിയാലും അർത്ഥവ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഈ സവിശേഷത പാശ്ചാത്യ ഭാഷകളിൽ തികച്ചും അസാധ്യമാണ്.

തമിഴ്-സംസ്കൃത ഭാഷകളുമായുള്ള ചരിത്രപരമായ ബന്ധം

മലയാള ഭാഷയുടെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞർക്കിടയിൽ നിരന്തരമായ ചർച്ചകൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. “ശ്രേഷ്ഠ ഭാഷാസൈദ്ധാന്തകർ” തമിഴും മലയാളവും ‘പൂർവ്വ തമിഴ്-മലയാളം’ (Proto-Tamil-Malayalam) എന്ന ഒരു പൊതു ദ്രാവിഡ പൂർവ്വിക ഭാഷയിൽ നിന്ന് വികസിച്ച് വന്ന സമാന്തര ഭാഷകളാണെന്ന് സമർത്ഥിക്കുന്നു. പത്താം നൂറ്റാണ്ടോടെ ബ്രാഹ്മണർക്ക് കൈവന്ന ഉയർന്ന സാമൂഹിക പദവിയും സാംസ്കാരിക മേധാവിത്വവുമാണ് മലയാളത്തെ സംസ്കൃതവുമായി കൂടുതൽ അടുപ്പിച്ചത് എന്നൊരു വാദമുണ്ട്. മണിപ്രവാളം എന്നത് സംസ്കൃത വിഭക്തികൾ ചേർന്ന സംസ്കൃത പദങ്ങളും മലയാള പദങ്ങളും തുല്യമായ അളവിൽ കൂട്ടിക്കലർത്തി എഴുതുന്ന ഒരു സങ്കരഭാഷാ ശൈലിയായിരുന്നു. ഈ സാംസ്കാരിക സമന്വയം ഇരു ഭാഷകളുടെയും അക്ഷരമാലയിൽ വലിയ വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തി. തമിഴ് ഭാഷ വളരെ ലളിതമായ ഒരു അക്ഷരവ്യവസ്ഥ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ മലയാളം തികച്ചും വിപുലമായ ഒന്നാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ താരതമ്യം താഴെ നൽകുന്നു:

ഭാഷ	അടിസ്ഥാന അക്ഷരങ്ങളുടെ എണ്ണം	സ്വനശാസ്ത്രപരമായ പ്രത്യേകതകൾ
തമിഴ്	30 (12 സ്വരാക്ഷരങ്ങൾ, 18 വ്യഞ്ജനാക്ഷരങ്ങൾ)	കഠിന വ്യഞ്ജനങ്ങൾ വാക്കുകളുടെ സ്ഥാനത്തിനനുസരിച്ച് സ്വയം ഘോഷമായി ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്നു
മലയാളം	51 (15/16 സ്വരാക്ഷരങ്ങൾ, 36 വ്യഞ്ജനാക്ഷരങ്ങൾ, ചില്ലക്ഷരങ്ങൾ ഒഴികെ)	സംസ്കൃതത്തിലെയും ദ്രാവിഡ ഭാഷകളിലെയും എല്ലാ സൂക്ഷ്മ ശബ്ദങ്ങളെയും കൃത്യമായി എഴുതാൻ സാധിക്കുന്ന രീതിയിൽ വിപുലീകരിക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥലിപി സമ്പ്രദായം.

ആകാശം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ മലയാളം സംസ്കൃതജന്യമായ ‘ആകാശം’ എന്ന് തന്നെ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, ആധുനിക തമിഴിൽ ശുദ്ധ ദ്രാവിഡ പദമായ ‘വാനം’ ആണ് കൂടുതലായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തമിഴ്നാട്ടിലുണ്ടായ Pure Tamil Movement സംസ്കൃത വാക്കുകളെ ബോധപൂർവ്വം ഒഴിവാക്കുകയും പകരം ദ്രാവിഡ മൂലപദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

മലയാളത്തെ തമിഴിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്തിയ പ്രധാന വ്യാകരണപരമായ മാറ്റം ക്രിയകളിലെ പുരുഷപ്രത്യയങ്ങളുടെ ലോപമാണ് (Loss of personal endings). തമിഴിൽ കർത്താവിന്റെ ലിംഗഭേദമനുസരിച്ച് ക്രിയകൾക്ക് മാറ്റം വരുമ്പോൾ (ഉദാഹരണത്തിന്: அவன் வந்தான், அவள் வந்தாள்), മലയാളത്തിൽ അത് കേവലം ‘അവൻ വന്നു’, ‘അവൾ വന്നു’ എന്ന് മാത്രമായി മാറുന്നു. എന്നാൽ വിഭക്തിയുടെ ലോകത്തേയ്ക്ക് വരുമ്പോൾ മലയാളം സംസ്കൃതത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ തമിഴിനോടാണ് ചേർന്ന് നിൽക്കുന്നത്. ഉദാഹരണം താഴെ:

Case (Vibhakthi)	Malayalam	Tamil	Sanskrit
Base / Subject (Nominative)	മകൻ (Makan)	மகன் (Makan)	पुत्रः (Putraḥ)
Object (Accusative)	മകനെ (Makan-e)	மகனை (Makan-ai)	पुत्रम् (Putram)
To / For (Dative)	മകന് (Makan-u)	மகனுக்கு (Makan-ukku)	पुत्राय (Putrāya)
Of (Genitive)	മകന്റെ (Makan-te)	மகனுடைய (Makan-udaiya)	पुत्रस्य (Putrasya)

മലയാളത്തിലെ അനുനാസിക വ്യൂഹത്തിന്റെ അപൂർവ്വത

ലോകത്തിലെ മിക്ക ഭാഷകളിലും മൂന്നോ നാലോ അനുനാസികങ്ങൾ (Nasals) മാത്രം അടങ്ങിയിരിക്കുമ്പോൾ മലയാളം ഇതിൽ വലിയൊരു അപവാദമാണ്. മലയാളത്തിൽ ആറ് വ്യത്യസ്ത അനുനാസിക സ്വനിമങ്ങളാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. തമിഴിലും തെലുങ്കിലും ഇന്ന് പ്രായോഗികമായി വെറും മൂന്ന് അനുനാസികങ്ങൾ മാത്രം നിലനിൽക്കുമ്പോഴാണ് മലയാളം ഈ ആറ് അനുനാസികങ്ങളെയും തനത് രൂപത്തിൽ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നത്.

1. മ (/m/ - Bilabial): ചുണ്ടുകൾ തമ്മിൽ മുട്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദം.
2. ന ([n̪] - Dental): നാവ് മുൻപല്ലുകളുടെ പിൻഭാഗത്ത് മുട്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നത്.
3. ഩ ([n] - Alveolar): നാവ് പല്ലിന്റെ തൊട്ടു പിന്നിലെ തഴമ്പിൽ മുട്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നത്.
4. ണ (/ɳ/ - Retroflex): നാവ് മുകളിലെ താലുവിലേക്ക് മടക്കി ഉച്ചരിക്കുന്നത്.
5. ഞ (/ɲ/ - Palatal): നാവ് താലുവിൽ അമർത്തി ഉണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദം.
6. ങ (/ŋ/ - Velar): തൊണ്ടയിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാക്കുന്ന അനുനാസിക ശബ്ദം.

ഈ അനുനാസികങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം കാരണം മലയാള ഭാഷയ്ക്ക് സ്വാഭാവികമായി തന്നെ ഒരു ‘അനുനാസിക സ്വഭാവം’ (High Nasalance) കൂടുതലായുണ്ട്. അന്യഭാഷക്കാർക്ക് ഈ ശബ്ദങ്ങൾ വേർതിരിച്ചറിയാനും ശരിയായി ഉച്ചരിക്കാനും അങ്ങേയറ്റം പ്രയാസമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, ‘ഞാൻ’ (ñān), ‘കഞ്ഞി’ (kanji), ‘ങ’ എന്നീ പദങ്ങളിലെ ഞ, ങ എന്നിവയുടെ ഉച്ചാരണം ഇംഗ്ലീഷ് പോലെയുള്ള ഭാഷകളിൽ ഇല്ലാത്തതിനാൽ അത് മനസ്സിലാക്കാൻ വലിയ അധ്വാനം ആവശ്യമാണ്.

അക്ഷരസമൃദ്ധിയും ഉച്ചാരണ കാഠിന്യവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം

ഒരു ഭാഷയിലെ അക്ഷരങ്ങളുടെ എണ്ണക്കൂടുതലും ആ ഭാഷ ഉച്ചരിക്കാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടും തമ്മിൽ നേരിട്ട് ബന്ധമുണ്ട്. ഒരു ഭാഷയിൽ കൂടുതൽ അക്ഷരങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നതിനർത്ഥം ആ ഭാഷയിലെ വർണ്ണസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ദൂരം വളരെ കുറവാണെന്നാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് ദന്ത്യമായ 'ന'യും (നല്ല) വർത്സ്യമായ 'ന'യും (ആന) തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വളരെ നേർത്തതാണ്. ഈ നേർത്ത വ്യത്യാസങ്ങൾ കൃത്യമായി നിലനിർത്താൻ വക്താവിന് തന്റെ നാവ്, ചുണ്ട്, വായ എന്നിവയുടെ ചലനങ്ങളിൽ അതീവ സൂക്ഷ്മത പുലർത്തേണ്ടി വരുന്നു.

മലയാളത്തെ പഠിക്കാൻ ഏറ്റവും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഭാഷകളിലൊന്നാക്കി മാറ്റുന്ന ഘടകങ്ങൾ ഇവയാണ്:

- **ഫോണറ്റിക് ഗ്രാനുലാരിറ്റി (Phonetic Granularity)**: ഒരേ വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്ന അക്ഷരങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മ വ്യത്യാസങ്ങൾ (ഉദാഹരണത്തിന് ര, റ, ഴ എന്നീ മൂന്ന് വ്യത്യസ്ത ര-കാരങ്ങൾ)
- **സംശ്ലിഷ്ട പ്രകൃതി (Agglutinative Nature):** വാക്കുകളുടെ കൂടെ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന് വലിയ പദങ്ങളുണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥ.

ഉദാഹരണം : "പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു" :

പാട് -> ധാതു (Verb Root - Sing)

+ ഇ -> Past participle -> പാടി

+ കൊണ്ട് -> Continuous marker -> പാടിക്കൊണ്ട്

+ ഇരിക്കുക -> സ്ഥിതിയെ കാണിക്കുന്ന സഹായക്രി

(Auxiliary Verb) -> പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുക

+ ഉക -> സാധാരണ രൂപം (Infinitive)

-> പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുക

+ ആയിരുന്നു -> ഭൂതകാലത്തെ കാണിക്കുന്ന ക്രിയ

(Past Auxiliary) -> പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു

- **സന്ധി നിയമങ്ങൾ (Sandhi Rules):** രണ്ട് വാക്കുകൾ കൂടിച്ചേരുമ്പോൾ ആദ്യ വാക്കിന്റെ അവസാന അക്ഷരത്തിനും രണ്ടാമത്തെ വാക്കിന്റെ ആദ്യ അക്ഷരത്തിനും സംഭവിക്കുന്ന ഉച്ചാരണ വ്യതിയാനങ്ങൾ

ഉദാഹരണം: "അമ്മമാർക്കായി"

(three words required in English: "For the mothers")

അമ്മ	നാമപദം (Noun Root)	അമ്മ
+ മാർ	പൂജക/സംലിംഗ ബഹുവചനം	
(Plural marker)	അമ്മമാർ	
+ ക്ക്	ഉദ്ദേശിക വിഭക്തി	
(Dative Case - 'to')	അമ്മമാർക്ക്	
+ ആയി	ഗതി (Postposition - 'for')	
അമ്മമാർക്കായി		

- **ഇരട്ടിപ്പ് (Gemination):** കൂട്ടക്ഷരങ്ങൾ വരുമ്പോൾ അവയ്ക്ക് നൽകേണ്ടുന്ന ഊന്നൽ (ഉദാഹരണത്തിന് 'പനി' എന്നതും 'പന്നി' എന്നതും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം).

സങ്കീർണ്ണ ഭാഷകളുടെ ആദ്യകാല പഠനവും വൈജ്ഞാനിക വികാസവും

ബാല്യകാലത്തു തന്നെ വ്യാകരണപരമായും സ്വനശാസ്ത്രപരമായും അത്യധികം സങ്കീർണ്ണതയുള്ള ഒരു ഭാഷ പഠിക്കുന്നത് ഒരു കുട്ടിയുടെ വൈജ്ഞാനിക വികാസത്തെയും ബുദ്ധിശക്തിയെയും വളരെയധികം സ്വാധീനിക്കുമെന്ന് ആധുനിക കോഗ്നിറ്റീവ് സയൻസ് ന്യൂറോ ഇമേജിംഗ് പഠനങ്ങളിലൂടെ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ടർക്കിഷ്, മലയാളം തുടങ്ങിയ സംശ്ലിഷ്ട (Agglutinative) ഭാഷകൾ കുട്ടികൾ പഠിക്കുമ്പോൾ, മസ്തിഷ്കത്തിന് കേവലം വാക്കുകൾ മനഃപാഠമാക്കുന്നതിനപ്പുറം വലിയ തോതിലുള്ള നിയമ വിശകലനം (Abstract Rule Application) നടത്തേണ്ടി വരുന്നു. ഇത്തരം ഭാഷകളിൽ പുതിയ വാക്കുകൾ രൂപപ്പെടുന്നത് കൃത്യമായ വ്യാകരണ നിയമങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോഴാണ്. ഇത് കുട്ടികളിൽ നോൺ-വെർബൽ റീസണിംഗ് അഥവാ യുക്തിചിന്താ ശേഷി പ്രായേണ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. തലച്ചോറിലെ ചിന്താ പ്രക്രിയകളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന പ്രധാന ഘടകമാണ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഫംഗ്ഷനുകൾ. ഇതിൽ വർക്കിംഗ് മെമ്മറി (Working Memory), ഇൻഹിബിറ്ററി കൺട്രോൾ (Inhibitory Control), കോഗ്നിറ്റീവ് ഫ്ലെക്സിബിലിറ്റി (Cognitive Flexibility) എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു.

മലയാളം പോലെയുള്ള സങ്കീർണ്ണമായ ഭാഷ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ:

- കുട്ടികൾക്ക് വലിയ വാക്യഘടനകളും പ്രത്യയങ്ങളും മനസ്സിൽ ഓർത്തു വെച്ച് പ്രയോഗിക്കേണ്ടി വരുന്നതിനാൽ അവരുടെ വർക്കിംഗ് മെമ്മറി ഗണ്യമായി വികസിക്കുന്നു.
- തങ്ങളുടെ സങ്കീർണ്ണമായ ശബ്ദ വ്യൂഹത്തിൽ നിന്ന് കൃത്യമായ അക്ഷരം തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഉച്ചരിക്കേണ്ടി വരുന്നത് തലച്ചോറിലെ ഇൻഹിബിറ്ററി കൺട്രോൾ ശക്തമാക്കുന്നു.
- വിപുലമായ അക്ഷരമാലയിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന ഉയർന്ന സ്വരസൂചക അവബോധം (Phonological Awareness) കുട്ടികളിൽ ഭാവിയിൽ വായനാശേഷി, എഴുത്തു വ്യവസ്ഥകൾ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള കഴിവ്, ഭാഷാ ഗ്രഹണം എന്നിവ മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ വേഗത്തിലാക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു.

ബഹുഭാഷാ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഇത്തരം സങ്കീർണ്ണ ഭാഷകൾ ചെറുപ്പത്തിലേ പഠിക്കുന്നത് കുട്ടികളിൽ മസ്തിഷ്ക വഴക്കവും (Brain Plasticity) സർഗ്ഗാത്മകതയും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും മുതിർന്ന പ്രായത്തിൽ ഉണ്ടാകാനിടയുള്ള മറവിരോഗം പോലെയുള്ള കോഗ്നിറ്റീവ് തകരാറുകളെ പ്രതിരോധിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഉപസംഹാരം

മലയാളം അതിന്റെ ഘടനയിലും പദസമ്പത്തിലും ധ്വനി ശാസ്ത്രത്തിലും (Phonetics) അസാധാരണമായ സവിശേഷതകളുള്ള ഒരു ഉൽകൃഷ്ട ദ്രാവിഡ ഭാഷയാണ്. സിംഗപ്പൂർ പോലെയുള്ള ആഗോളവത്കൃത പ്രവാസ ലോകത്ത് തങ്ങളുടെ മാതൃഭാഷ നിലനിർത്താൻ മലയാളി സമൂഹം നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങൾ കേവലമൊരു വൈകാരിക പ്രകടനമല്ല, മറിച്ച് വരുംതലമുറയുടെ ബുദ്ധിപരമായ വികാസത്തിനും സാംസ്കാരിക നിലനിൽപ്പിനും അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒരു മികച്ച നിക്ഷേപമാണ്. ചെറുപ്പകാലത്തെ മലയാള ഭാഷാ പഠനം കുട്ടികളിലെ ചിന്താശേഷിയെയും വൈജ്ഞാനിക മണ്ഡലത്തെയും കൂടുതൽ വിശാലമാക്കുന്നു. പ്രവാസലോകത്ത്, പ്രത്യേകിച്ച് സിംഗപ്പൂർ പോലെയുള്ള അതിവേഗം ചലിക്കുന്ന ഒരു ആഗോള സാമ്പത്തിക കേന്ദ്രത്തിൽ മാതൃഭാഷ നിലനിർത്തുക എന്നത് ഏറെ വെല്ലുവിളികൾ നിറഞ്ഞതും എന്നാൽ അത്യന്താപേക്ഷിതവുമായ ഒരു ദൗത്യമാണ്.

വാൽക്കഷ്ണം : സിംഗപ്പൂരിലെ മാതൃഭാഷാ നയവും മലയാളികളുടെ ഭാഷാ പഠന ശ്രമങ്ങളും

സിംഗപ്പൂരിലെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം ദ്വിഭാഷാ നയത്തിന് (Bilingual Policy) വലിയ പ്രാധാന്യമാണ് നൽകുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷ് പ്രധാന അധ്യയന മാധ്യമമായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ വിദ്യാർത്ഥികൾ തങ്ങളുടെ വംശീയ മാതൃഭാഷയും (Mother Tongue Language - MTL) പഠിച്ചിരിക്കണം എന്നത് നിർബന്ധമാണ്. സിംഗപ്പൂർ സർക്കാർ ചൈനീസ്, മലായ്, തമിഴ് എന്നീ മൂന്ന് ഭാഷകളെയാണ് ഔദ്യോഗിക മാതൃഭാഷകളായി അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. തമിഴരല്ലാത്ത ഭാരതീയ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അവരുടെ മാതൃഭാഷ പഠിക്കുന്നതിനായി നോൺ-തമിഴ് ഇന്ത്യൻ ലാംഗ്വേജസ് (Non-Tamil Indian Languages - NTIL) എന്ന പേരിൽ അഞ്ച് ഭാഷകൾക്ക് സിംഗപ്പൂർ വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രാലയം പ്രത്യേക അനുമതി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ബംഗാളി, ഗുജറാത്തി, ഹിന്ദി, പഞ്ചാബി, ഉർദു എന്നിവയാണ് ഈ അഞ്ച് ഭാഷകൾ. ഈ ഭാഷകളുടെ പാഠ്യപദ്ധതിയും പരീക്ഷകളും നിയന്ത്രിക്കുന്നത് 'ബോർഡ് ഫോർ ദി ടീച്ചിംഗ് ആൻഡ് ടെസ്റ്റിംഗ് ഓഫ് സൗത്ത് ഏഷ്യൻ ലാംഗ്വേജസ്" (BTTSAL) എന്ന സ്ഥാപനമാണ്. എന്നാൽ ഈ ഔദ്യോഗിക NTIL പട്ടികയിൽ മലയാളം ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, സിംഗപ്പൂരിലെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിക്കുന്ന മലയാളി കുട്ടികൾക്ക് പലപ്പോഴും തമിഴോ ഹിന്ദിയോ മാതൃഭാഷയായി തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടി വരുന്നു. ഈ വലിയ പ്രതിസന്ധി തിരിച്ചറിഞ്ഞ്, തങ്ങളുടെ വരുംതലമുറയ്ക്ക് മാതൃഭാഷയും അതുവഴി തനത് സംസ്കാരവും നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാൻ സിംഗപ്പൂരിലെ മലയാളി സമൂഹം മാതൃകാപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് നടത്തുന്നത്. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി സന്നദ്ധപ്രവർത്തകരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 'മലയാളം ലാംഗ്വേജ് എഡ്യൂക്കേഷൻ സൊസൈറ്റി' (MLES) രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു.

MLES: കുട്ടികൾക്കായി ഓൺലൈൻ വഴിയും വിവിധ കമ്മ്യൂണിറ്റി സെന്ററുകൾ വഴിയും ഇവർ തുടർച്ചയായി മലയാളം ക്ലാസുകൾ നടത്തിവരുന്നു. അഞ്ചു വയസ്സിന് മുകളിലുള്ള കുട്ടികൾക്കായി പാട്ടുകളിലൂടെയും കഥകളിലൂടെയും മലയാളത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന അടിസ്ഥാന കോഴ്സുകൾ മുതൽ കേരള സർക്കാരിന്റെ മലയാളം മിഷനുമായി ചേർന്ന് നടത്തുന്ന ഔദ്യോഗിക സർട്ടിഫിക്കറ്റ്, ഡിപ്ലോമ കോഴ്സുകൾ വരെ ഇവർ വിജയകരമായി സംഘടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. മുതിർന്നവർക്കായുള്ള സംഭാഷണ മലയാളം കോഴ്സുകളും ഇതിലൂടെ നൽകിവരുന്നു. പൂർണ്ണമായും സംഭാവനകളിലൂടെയും കമ്മ്യൂണിറ്റി പിന്തുണയിലൂടെയും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഈ കൂട്ടായ്മ പ്രവാസ മണ്ണിൽ തങ്ങളുടെ ഭാഷാപരമായ വേരുകൾ സംരക്ഷിക്കാൻ മലയാളികൾ നടത്തുന്ന വലിയൊരു സാംസ്കാരിക പ്രതിരോധമാണ്.

[ഇത് ഒരു ശാസ്ത്രീയമോ ആധികാരികമോ ആയ ഒരു ലേഖനമല്ല. മലയാള ഭാഷയോടുള്ള വൈകാരികമായ അടുപ്പം പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമമായി കരുതുക]

[ഈ ലേഖനം ക്രമീകരിക്കുന്നതിനായി ജനറേറ്റീവ് ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇന്റലിജൻസ് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്]

The 'Intelligent' Species

Avyukth Ratheesh

"We're closing in on Earth, how is the spacecraft holding up?"

"Good. Ah yes, here we are!"

With a couple of taps on the complex array of buttons and controls on the UFO, a large beam of light shot out of the craft and fell onto our delicate little planet. As the beam withdrew from the side of the planet plunged into darkness, it carried a human back with it.

The human, by the name of Chris, was obviously very startled. Well, it isn't really an everyday affair, is it, being picked up by a UFO whilst snoring away in your cosy bed? A myriad of colourful lights flashed into the man's eyes, and once he regained his vision, he found himself in a bacta tank. And through the tank, he observed non-human figures walking towards him.

"Privet, Zemlyanin…"

The astonished American was plunged further into confusion. He hastily replied,

"Umm… No, thanks?"

The figures, now coming closer and revealing themselves as aliens, quickly took note of the situation and replied,

"Oh. You speak English? Greetings, Earthling. We are inhabitants of Kepler 422-b, from the constellation Lyra, 1,026 light years from here. What is your name?"

"Not your everyday Tuesday evening, is it? I'm Chris, from… Well, I'm assuming you know where I'm from."

"Yes."

Chris was disturbed by the absurdity of the situation. What on Earth, well, and beyond, is going on? How have aliens kidnapped him, and why? In order to clear up his confusion, he asked,

"Why have you brought me here?"

"We're glad you asked. There is a huge problem in our galaxy. There seems to be an instability with the matter that makes us all up. And we're scouting out species who are smart enough to help resolve it. So, tell us, how far has humanity progressed?"

The puzzled man, now also frightened after learning about this serious matter, asked,

"A problem with matter? HOW ARE WE GOING TO FIX THIS?"

"Please calm down. We are trying to solve this. We request you answer our question: how far has humanity progressed?"

"We are the most intelligent creatures ever! We have explored space!"

The aliens, relieved to have discovered a potential source of help, asked,

"Oh. That's great! How many planets do humans inhabit?"

"Uhh… Well, one."

"What?"

"We did go to our moon, though. Yeah. We did. Although a part of the planet believes that it was staged and aimed to beat a rival nation in a space race."

“Oh! Space races with aliens? That sounds great! Which planet do these aliens live on?”

“Umm… Earth. They aren’t aliens, they’re from another country.”

“A country? What’s that?”

“You don’t know what a country is? They’re sections on this planet that function as different units. There are 195 of them.”

“Wait. You’ve divided your own planet, and they’re all the same species?”

“Yeah! It’s for efficient administration. Although some idiots do claim that countries shouldn’t exist… And that having different countries is the reason for wars.”

“You lot wage wars among yourselves?”

“Not exactly among ourselves, but with people from different countries. This may be for reasons like ideological differences, resources, and so on.”

“But they are all humans, are they not?”

“Yes, but… you wouldn’t understand.”

“Well. We presume so. Your skin tone seems very white. I’m assuming you’re from a cold region of your planet?”

“Oh my God. That’s racist!”

“What’s that?”

“It’s discrimination based on race and ethnicity. It happens frequently among humans. A lot of times it is because of skin colour, sometimes because of religion.”

“Your species discriminates among itself… On the basis of colour and reli… what?”

“Religion. It’s the spiritual belief of a person, which connects humans to a greater consciousness.”

“You all fight among yourselves over spiritual beliefs? But that depends on the individual, doesn’t it? What’s there to fight about?”

“You wouldn’t get it.”

The aliens, shocked by the absurdity of the stance of this so-called ‘advanced species’, began to question whether humans were suitable candidates for the ordeal of fixing the universe.

In an attempt to truly gauge whether or not humanity was a fit contender, they continued questioning him.

“So, do you have different genders?”

“Yes! We have two genders, male and female.”

“That’s great! We too have two genders. One is the creator, and one is the protector.”

“Well, for us, females are the creators, and males are the protectors.”

Having found common ground in this matter, the aliens tried to figure out more about it.

“So, what gender are you?”

“I am a male.”

“What are your counterparts like? Are they of similar stature?”

“Physically, yes, quite similar, although men are physically stronger. There isn’t much difference in the modern context.”

“I see.”

“Although over the past two millennia, they haven’t really been treated as socially equal to men…”

“I beg your pardon?”

“Yeah. For a long time, men ruled over women, with women having little to no say at all, even in matters concerning themselves. Although the world is slowly recovering from this detrimental custom, it still persists in a lot of places.”

“So the protector has had the creator oppressed for 2,000 whole years?”

“Yup.”

“Hang on for a second, we’ll just discuss among ourselves for a moment…”

The aliens slowly backed away from the human and huddled in a different room in the UFO.

“What is wrong with this species?”

“They wage wars among themselves!”

“And they discriminate among their own kind.”

“And have oppressed the creator of life for more than 2,000 years!”

“I really don’t think these creatures have what it takes to save the universe. I mean, look at this mess!”

Before your kind sets out to try and fix the universe, try fixing yourselves first. Then we can talk.

“You’re right… Send this one back, and let them fight among themselves to their pleasure. We don’t need anything to do with them!”

The aliens rushed back into the room where they were holding the human. The human cheerfully chimed,

“So, fellas! What do you think? Are you ready to take humans on board to save the universe?”

“Umm… I think we’re going to pass on this one.”

“What?”

“Yes. We don’t believe that your species has what it takes to save the universe.”

The aliens pressed the button to send the human back to Earth. This was met by the human’s futile attempts to have his kind included in the expedition.

“This is outrageous! We are the most advanced civilisation. You can’t save the universe without our help! You need us!”

The aliens, with a sly smirk, replied,

“We’ll see about that. And next time, before your kind sets out to try and fix the universe, try fixing yourselves first. Then we can talk.”

The aliens pressed the button, but not before being confronted with a couple of colourful human expletives and a loud scream as he was dropped back onto the planet.

Disgusted and enraged at the state of this planet, the aliens quickly fired up their UFO and left faster than they had arrived, in search of a truly intelligent species.

Sand, Spices, and the Sphinx: A Malayalee's Egyptian Odyssey

Ganesh Iyer

There is a specific kind of stillness you find in the Egyptian desert that feels oddly familiar to someone raised amidst the rustling coconut groves of Kerala, yet starkly different from the humid, hyper-modern pulse of my current home in Singapore. It's the silence of ancient things. Last April, I traded the steel-and-glass skyline of the Little Red Dot for the golden sands of the Nile, embarking on a journey where the *Vellaveshti* met the monoliths.

The Giza Awakening

My journey began not with a coffee, but with a silhouette. Waking up in Giza, the Great Pyramids greeted me through the window like silent, stone ancestors. There's a certain *thidambu*—the majestic, towering presence of a temple elephant—in the way the Pyramids command the horizon, a scale that makes even the heights of Marina Bay Sands feel modest.

On Day 1, after paying my respects at the Amr ibn al-As Mosque (the oldest mosque in Africa), I found myself on a Nile cruise. As the Sufi dancers whirled to the rhythm of the *darbuka*, I couldn't help but draw parallels to our own *Theyyam*, with the same trance-like devotion and storytelling through movement.

On camelback at the Giza Plateau, with the Great Pyramids rising behind.

From the Mediterranean to the Dunes

Day 2 was a whirlwind. We headed north to Alexandria, exploring the legendary Library, the Citadel of Qaitbay, and the Roman catacombs. On the way back, we detoured through an African safari park. It was a surreal transition, from the organised efficiency of a city like Singapore to the raw, rugged beauty of the desert.

The day concluded with a Bedouin dinner in a traditional desert setting. Sitting under the vast Egyptian sky, the hospitality reminded me of the warmth of a Kerala village gathering. Between the folk music and the desert breeze, it was a reminder that the desert has a soul as deep as any ocean.

By Day 3, I was venturing into the heart of the Red Pyramid. Emerging from its narrow, dusty shafts felt like a rebirth. To celebrate, I spent the evening in a local home, learning the secrets of Egyptian vegetarian cooking.

A Taste of the Nile (Strictly Veg!)

As a vegetarian traveller, I was delighted to find that Egyptian flavours are earthy, bold, and surprisingly reminiscent of home.

Koshary: Often called the national dish of Egypt, this hearty mix of lentils, rice, pasta, and chickpeas,

A generous Egyptian vegetarian spread, shared during an evening with a local family.

topped with a tangy tomato sauce and crispy onions, is the ultimate comfort food. It felt like a Mediterranean cousin to a spicy Singaporean fried rice or a rich *biryani*.

Mahshi: These delicate vegetables stuffed with spiced rice were a highlight. They reminded me of the care put into stuffed *kovakka* fry, or the intricate flavours of a high-end Little India thali.

Molokhia: This green, viscous soup is an Egyptian staple. Its unique texture is remarkably similar to our own *muringakka* (drumstick) or spinach-based preparations.

Om Ali: The legendary bread pudding. Rich with milk and nuts, it felt like the Egyptian cousin to a warm, thickened *palada pradhaman*.

The Mundu at the Monoliths

Day 4 was the 'Kodak moment.' I decided to bring a piece of Kerala to the Giza Plateau. Dressed in a crisp, gold-bordered Kerala *mundu*, I stood before the Great Sphinx. The sight of the traditional Malayalee attire against the backdrop of the Pharaohs was an instant conversation starter. Locals and tourists alike marvelled at the "Indian wrap." It was a proud moment of cultural fusion, with three worlds—my roots in Kerala, my life in Singapore, and the history of Egypt—meeting in a single frame.

Hidden Depths: Fayyum and Saqqara

While the crowds flocked to the main sites, my detour to Fayyum on Day 5 was a breath of fresh air. Lake Qarun offered a serene escape that, for a fleeting moment, mirrored the tranquillity of the Kerala backwaters or the quiet corners of MacRitchie Reservoir.

Day 6 was dedicated to the evolution of architecture at Saqqara. Seeing the Step Pyramid made me appreciate the engineering genius of the ancients, much like the intricate, math-defying woodwork of ancient Kerala temples or the visionary urban planning of modern Singapore.

The Final Bargain

I wrapped up my journey on Day 7 at the iconic Khan el-Khalili market. Navigating the narrow alleys felt exactly like weaving through the bustling streets of Chalai Bazaar or the vibrant lanes of Kampong Glam. The air was thick with the scent of incense, spices, and the spirited haggling of vendors.

I left Egypt with a heart full of memories and a suitcase smelling of cumin and papyrus. Egypt isn't just a place of tombs. It's a living testament to human resilience. Whether you're on the banks of the Nile, the shores of the Arabian Sea, or the bustling streets of Singapore, the language of hospitality and a good vegetarian meal is truly universal. *Shukran*, Egypt—or as we say back home, *Nandi*.

A meeting of worlds: Kerala's traditional mundu before the Great Sphinx at Giza.

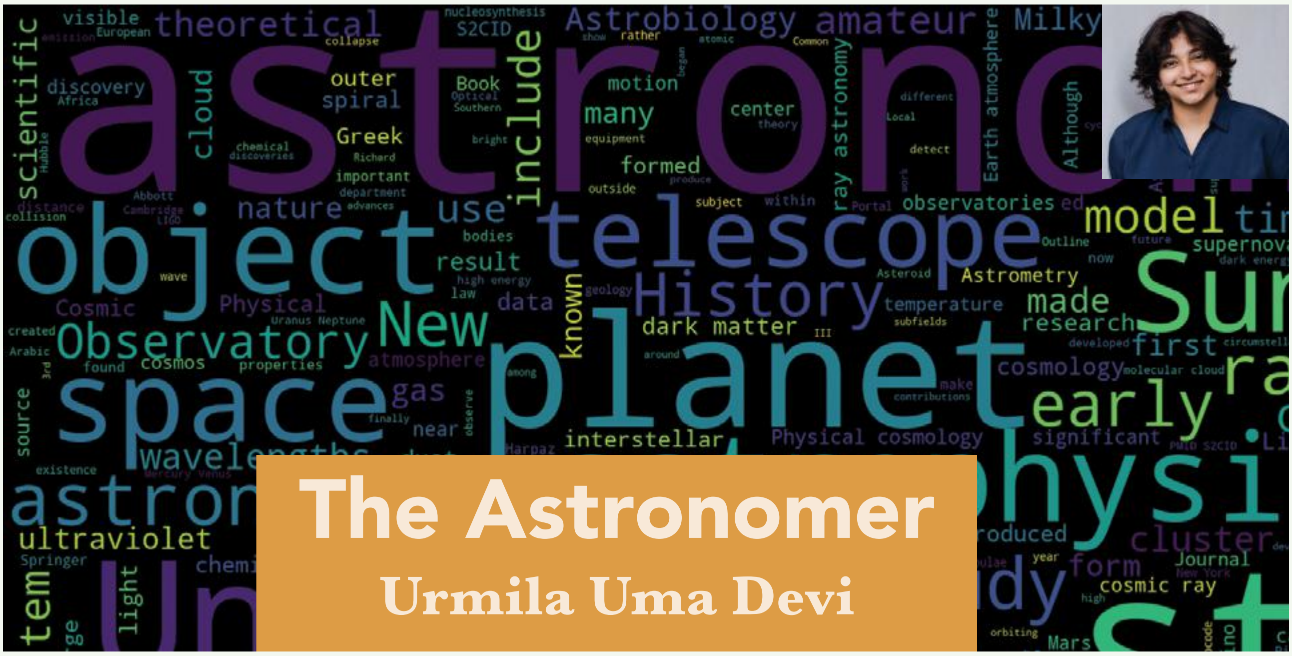

The Astronomer

Urmila Uma Devi

"Why is the sky blue?" I asked. "The air molecules in the atmosphere scatter blue light," he said.

In this universe, I am nine years old again. Every day, he holds my hand as he walks me to the traffic light, letting go as I cross the street. He waits until I disappear behind the school gates, waving. Each morning, I ask him a new question about the universe. Each time, he answers without even the slightest hesitation.

"Where do the stars go in the daytime?" I asked.

"They never leave," he said. "The sun simply outshines them."

This made perfect sense to me, even at nine years old, for its prime example was standing right in front of me. Compared to every star in the universe, my grandfather shone thousands of times brighter. My world was lit by him, bound to his orbit. My first Sun.

What I liked most about my grandfather's answers was that he never simplified them. He challenged me to understand the truth, the whole truth, and nothing but the truth; to actively seek out the answers to each question until I could fully comprehend them. What he liked most about my questions was that they were always about the cosmos. He spoke of the stars as though he had carefully placed each of them in the sky himself. He charted them onto paper, but I liked to believe that he constructed constellations by his own design, and the sky simply obliged. I believed he held, in the palm of his hand, our universe; one I have known my entire life, yet will never fully comprehend, no matter how fervently I seek out its answers.

My grandfather was a teacher. A headmaster at his school. He taught physics and chemistry. But, at nine years old, if you had asked me about him, I would not have told you that. I would have told you that he was an astronomer. I would have told you that he moved mountains with his words, conjured hurricanes with his thoughts, bent entire galaxies to his will. I would have told you that every night, he wove the planets into a silken tapestry, just for me. I would like to believe he still does.

"What would happen if the Sun disappeared?" I asked.

"We wouldn't even know for a few minutes. For eight minutes and twenty-three seconds, we would go on as if nothing had changed," he said.

"My world was lit by him, bound to his orbit. My first Sun."

He taught me that absence takes time to reach us. And yet, he himself managed to defy the very physics that defined his life's work. Four years ago, my Sun disappeared, and yet, I live on as if nothing had ever changed. If the real Sun were to disappear, its light would only stay with us for eight minutes and twenty-three seconds. But his light has stayed with me, for four years, still travelling, felt by others despite the absence of its source. For a brief moment, entire galaxies are outshone by the death of a single star, its dying light shining a million times brighter than before. The light of my first Sun still shines bright, just beyond my reach.

I recall the reflection of the Milky Way in his eyeglasses. As he got older, his eyesight dimmed. Yet, the entire night sky took refuge within him. To me, it seemed that the stars only burned brighter in his eyes. I still hear him in the whistle of the wind, the tremor of a hummingbird's wings, the scratch of a pen tip against paper, the snap of a book closing shut. Most of all, I see him in the mirror. Though our faces bear no resemblance, I know we are both made of the same stardust, the scattered remnants of collapsing stars stitched into flesh and memory. Somehow, the vastness of all that burns beyond has condensed itself into a single being; first in him, and now in me. A continuation of his cosmos, born of the same starfire, as though he left me the sky to continue charting. One day, I will finish what he had begun. I will hang up my own constellations, and they will be named after him.

"He taught me that absence takes time to reach us."

"What will happen to us in the end? Do we stay like this forever?" I asked.

"Each day, the universe moves closer to stillness. One day, its energy will spread so thin that nothing will move, or grow, or change. We call it 'heat death.' Even then, the stars do not disappear. They simply become a part of everything else. And when that happens, we will join them."

I hold his words close as I trace the constellations he once showed me. One day, when all becomes still, I will return to stardust; I will return to him.

From Kerala Roots to Singapore Roads: A Malayalee's Journey of Belonging

Leo Joseph

There is a moment I keep returning to. A quiet afternoon at a National Kidney Foundation (NKF) volunteering session, sitting across from a man who had spent the better part of six years reorganising his entire life around dialysis schedules and hospital visits. He did not speak about suffering. He spoke about gratitude, for the people who showed up, for the small gestures that reminded him he was not invisible. I became a volunteer thinking I was there to help someone. I left realising he had given me something far more valuable: a clearer understanding of what it means to belong somewhere.

"Kerala taught me that people matter. Singapore gave me the space to practise it."

I came to Singapore in 2013, the way many Malayalees do, with a bag packed practically and a heart full of quiet ambition. Build a career. Support family back home. Create something stable. The plan felt simple enough. What I did not anticipate was how much the place would change me, not just professionally, but in the way I understood my own life.

Growing up in Kerala, belonging was never something we thought about. It was simply there. It lived in the noise of a family kitchen, on a festival morning, in the neighbour who appeared uninvited at your door with a vessel of something hot, in the unspoken understanding that no one

carried their burdens entirely alone. Community was not an idea we discussed. It was just how life worked.

Singapore, at first glance, felt different, more ordered, more deliberate, more private. But the more time I spent here, the more I recognised something familiar beneath the surface. This too was a place built on the understanding that individual effort alone is never quite enough. That what sustains a society is the quiet, consistent willingness of its people to show up for one another.

That afternoon with NKF made it concrete for me. I felt something shift. Contributing to the place you live in does not always announce itself dramatically. Sometimes it is just a Tuesday afternoon, a plastic chair across from a stranger, and the decision to listen.

As a father now, these questions carry a different weight. My children are growing up between worlds, shaped by Kerala in the food we eat, the language we speak at home, and the festivals we refuse to let quietly pass. But they are also unmistakably children of Singapore, comfortable in its rhythms, fluent in its pace. I used to worry about what this meant for their identity. I have slowly come to see it as their inheritance. They do not have to choose between roots and the road ahead. They get to carry both.

That, I think, is the quiet gift this journey has offered me. Not the career milestones or the practical stability, though those matter, but a more honest understanding of what a life well lived actually looks like. It looks like showing up. It looks like noticing the people around you. It looks like understanding that what you leave behind in a place, the small impressions, the relationships, the effort you put into the community that holds you, matters as much as what you came to find.

Kerala taught me that people matter. Singapore gave me the space to practise it.

The journey of a Malayalee abroad is not measured by the distance from home. It is measured by how faithfully we carry our values into every place we choose to call our own.

Can Money Buy Happiness?

R. Asokan

Definition

Happiness is something people constantly seek, yet its meaning varies from person to person. It is generally understood as an emotional state characterised by feelings of joy, satisfaction, contentment and fulfilment. Happiness is often described in terms of both positive emotions and overall life satisfaction.

Two key components of happiness, also known as subjective well-being, are:

Balance of emotions: Everyone experiences both positive and negative feelings, but happiness is associated with experiencing more positive emotions than negative ones.

Life satisfaction: This refers to how content individuals feel about different areas of their lives, including relationships, work, achievements and personal goals.

The Role of Money

For centuries, people have debated whether money can truly buy happiness. At a basic level, the answer appears to be yes. Individuals with higher incomes generally experience greater happiness than those struggling financially. The wealthy face less stress about meeting daily needs such as food, shelter, healthcare and security. Money also provides freedom of choice, allowing people to decide where to live, how to work and how to support their families.

However, beyond meeting these fundamental needs, the relationship between money and happiness becomes less clear. Earning more money often comes at a cost: longer working hours, increased pressure, stress and even anxiety about maintaining wealth. Over time, these factors can reduce overall well-being rather than enhance it.

Beyond Material Wealth

Accumulating material possessions does little to improve long-term happiness. While purchases may bring temporary pleasure, their effects tend to fade quickly. Financial experts often emphasise that money should not be treated as an end goal, but as a tool to build a meaningful life, one centred on experiences, relationships and personal growth.

Many aspects of life contribute more significantly to lasting happiness than wealth, including:

* Integrity and respect
* Meaningful friendships
* Time and work-life balance
* Gratitude and contentment
* Strong relationships
* Physical and mental health
* A sense of purpose

Cultural and Philosophical Perspectives

In Indian culture, money is respected as a means of stability, comfort and opportunity, often symbolised by Goddess Lakshmi. However, it is not seen as the primary source of happiness. Instead, greater importance is placed on family, community, spirituality and shared experiences.

Ancient teachings, such as those in the Bhagavad Gita, reinforce this idea. They emphasise that wealth and status are temporary and cannot accompany a person after death. True fulfilment comes from performing one's duties with sincerity,

Maslow's Hierarchy of Needs (diagram by Kathy Brodie)

without attachment to outcomes, and cultivating inner wisdom and devotion.

Evidence from Research

Modern research supports this balanced perspective. The World Happiness Report shows that higher income levels are generally linked to increased life satisfaction and reduced stress. However, this effect diminishes once basic needs and a reasonable standard of living are achieved. Beyond that point, factors such as relationships, trust and purpose play a far greater role in determining happiness.

Conclusion

Money is a powerful and neutral tool that can improve quality of life by providing security, comfort and opportunity. However, it is not a guaranteed path to happiness. While financial stability can reduce hardship and enable meaningful experiences, excessive focus on wealth may lead to stress and dissatisfaction. Ultimately, money can support happiness, but it cannot create it on its own. True and lasting happiness depends on how individuals use their resources to nurture relationships, pursue purpose and appreciate life beyond material success.

The Mango Tree at Bukit Timah

Serah

Raji had always felt caught between two worlds. Born in Singapore but raised on stories from Kerala, her childhood was a blend of spicy memories and city sounds. Every evening, as the golden sun dipped behind the towering blocks of Bukit Timah, she sat beneath the small mango tree her father had planted years ago, a sapling carried across oceans from their ancestral home.

"Roots run deep, even when you're far from where you began," her mother had said the day the tree arrived, its tiny branches fragile but alive with promise.

Under that tree, Raji's father wove stories in Malayalam: tales of vibrant festivals, monsoons that drenched endless fields, elephants parading through temple streets, and sweet payasam bubbling on a stove far away. His voice was a thread stitching the distant past to their present. Raji would close her eyes and imagine herself running barefoot in her grandmother's courtyard, the earth cool under her feet, mangoes dangling overhead, and the scent of wet soil rising in the rain.

At school, her classmates spoke in English, sometimes teasing her for her strange accent or the way she hesitated over words. She felt invisible in the hallways, a ghost of another place and another language. At home, she felt the warmth of her mother's hands kneading dough for puttu,

the laughter of cousins over video calls, and the quiet hum of Malayalam prayers. These moments were her refuge, a secret world stitched into the ordinary city streets around her.

One humid afternoon, as Raji watered the tree, her neighbour, Mrs. Tan, a kindly woman from across the street, stopped by.

"That's a beautiful tree," Mrs. Tan said, shading her eyes from the sun.

Raji smiled shyly. "It's a mango tree from Kerala. My family's home."

Mrs. Tan nodded thoughtfully. "I moved here from Penang years ago. It's not always easy, is it? Leaving home behind."

Raji looked up at the tree's growing leaves. "Sometimes I feel like I'm from both places and neither."

Mrs. Tan smiled gently. "That's the magic of this place. It lets us carry many homes within us."

As the years passed, the tree flourished, its branches spreading wide, heavy with sweet mangoes that reminded Raji of summers in Kerala. She began writing in its shade: poems about monsoons, short stories about family legends, and essays reflecting on identity. The tree became her audience, its rustling leaves applauding her triumphs in a language that needed no translation.

During community gatherings, Raji shared her work with others. Elderly neighbours nodded approvingly at her recollections of Kerala, younger friends laughed at her playful poems, and her parents watched quietly, proud and teary-eyed. Through her words and art, Raji found a voice that was uniquely hers, bridging the traditions of her heritage and the vibrancy of her Singaporean life.

One festival evening, under fairy lights twinkling like stars, Raji stood beneath the mango tree, now tall and strong, its branches casting shadows on the ground like old memories. Children ran around, their laughter mingling with the soft strains of Malayalam songs from a nearby radio.

Her mother joined her, whispering, "You've given our story new roots."

Raji smiled, feeling the pulse of two worlds in her heart. She plucked a ripe mango, tasted its sweetness, and realised that identity wasn't about choosing one place over another. It was about carrying the stories, flavours, and laughter of both, nurturing them, and letting them grow.

And as the moon rose over Bukit Timah, the tree swayed gently in the night breeze, its leaves whispering promises: that no matter where they went, they would always have a home, in memory, in story, and in the shade of a mango tree.

Creating a Kerala in Singapore

Harshika Nair

Culture is as much a part of us as our own limbs. It nourishes us, offering a sense of belonging that even loving families, close friendships and beautiful homes cannot entirely replace. Without a connection to our roots, we may still feel an inexpressible void, as though we are never fully at home.

As a Malayalee who has grown up in Singapore since the age of two, I often speak to cousins and friends raised in India about how little effort they need to make to connect with their cultural roots. They are surrounded by them.

There may be two Hindu temples near their home. Malayalam is spoken everywhere. A jackfruit tree grows beside the road. Ammummas in saris, their hair neatly braided, walk home carrying groceries. When families celebrate Onam, Vishu or Thiruvathira, their neighbours are celebrating too. Even if they remain indoors during Onam, they may hear the sound of the chenda drifting in through the bedroom window. Their social media feeds, too, naturally reflect Indian and Kerala-related life.

Celebrating Onam with a traditional sadya at home in 2024

My experience in Singapore is different. I speak Malayalam mainly at home, with my family or with Malayalee family friends. To meet larger groups of Indian young people, I have to join community organisations such as SINDA or the Singapore Malayalee Association. During Onam, I look for celebrations organised by the community and register to attend them.

Celebrating one's culture abroad can also be expensive. An Onam sadya in Singapore may cost around $30 a person, while the same amount could feed several people in Kerala. As unfortunate as it may be, achieving the same level of cultural immersion is naturally more difficult in a diverse city than in the place where that culture originated.

Why, then, do Malayalees growing up overseas continue to put so much effort into creating Indian and Malayalee spaces for themselves?

We do so because culture is part of who we are. Reconnecting with our roots can feel like a child being reunited with her mother.

This is why organisations such as SMA are so important to Malayalees in Singapore. They anchor our identity not only as Singaporeans, but as Malayalee Singaporeans. SMA offers us a small Kerala within Singapore, a place where we can gather, celebrate and remain connected to our rich heritage and traditions.

Singapore itself has been shaped by the traditions and cultures brought here by people from around the world. Cultural organisations ensure that, even as communities adapt to the country they call home, they do not lose touch with where they came from. These organisations help people feel seen and accepted. They give us the confidence to venture outward and pursue our own journeys of success in Singapore and beyond.

I wish SMA continued growth and prosperity, and hope to see many more Malayalee celebrations like Singapore Pooram 2022 in the years ahead.

Art Contibutions

This painting presents the Dashavatar, the ten incarnations of Lord Vishnu, depicted in the vibrant and intricate Pattachitra art style. Each panel captures one of Vishnu's divine manifestations, celebrating the timeless stories, symbolism, and spiritual heritage of Indian mythology.

Rich ornamental borders, bold colours, and meticulous detailing reflect the distinctive visual language of the Pattachitra tradition, bringing together devotion, storytelling, and folk artistry in a single composition.

Title: Dashavtar

Artist: Vandana Dayal

Acrylic on paper (**100 × 100 cm**)

Art Contibutions

This painting portrays Lord Krishna beneath the sacred tree, accompanied by the Gopikas, capturing the spirit of divine love, devotion, and harmony. Rendered in the traditional Kerala mural style, the composition is distinguished by its intricate ornamentation, vibrant colours, and graceful expressions.

The flowing forms, lush foliage, and richly detailed costumes evoke the timeless beauty of Indian temple art, celebrating Krishna's enduring place in India's spiritual and artistic traditions.

Title: Gopikakrishna

Artist: Radhika Murali

Acrylic on canvas (**85 × 65 cm**)

Joyalukkas
World's favourite jeweller
WHERE
TRADITIONS
SHINE
BRIGHTEST
From timeless designs to contemporary expressions, our jewellery is crafted for moments that matter.
Celebrate with pieces that tell your story.
MAIN SHOP
412 SERANGOON RD, OPP. PERUMAL TEMPLE, SINGAPORE 218124, TEL: 62951800
CENTRIUM SQUARE
320 SERANGOON RD, CENTRIUM SQUARE SINGAPORE 218108, TEL: 69040600
LITTLE INDIA
134 SERANGOON RD, OPP. VEERAMAKALIAMMAN TEMPLE, SINGAPORE 218038, TEL: 62922400

ANASFA

ART AND ARTIST
SCHOOL OF FINE ARTS

LOCATIONS

Sengkang, Rivervale Mall
11, Rivervale Crescent, #02-04A, (S)545082

Yishun, Wisteria Mall
598, Yishun Ring Road, #B1-09, (S)768698

Upper Serangoon Shopping Center
756, Upper Serangoon Road, #01-28, (S)534626

Tampines, Telepark
5, Tampines Central 6 (Opp Tampines hub), #01-08, (S)529482

Woodlands Tower1
12, Woodlands Square, #04-71, (S)737715

Kallang (Whampoa)
132 Owen Rd, (S) 218935

ANASFA Experience Center
Little India Arcade (Entrance via Hastings Road)
48 Serangoon Rd, #02-13, Singapore 217959

ANASFA
320, 06-12, Serangoon Rd, Singapore 218108

Hotline | 96530553

www.anasfa.com anasfasingapore anasfasingapore

- Experienced Teachers
- Cognitive Teaching
- Stage Performances
- Small Groups
- Kids & Adult Batches
- Eight Grade Exams
- Affiliated Syllabus
- Global Recognition
- Content Video Practice
- International Exams
- No additional Exam Fees

ANNAPOORNA™

PURE VEGETARIAN

Pure Vegetarian Catering Available

(Jain | Vegan | No Onion, No Garlic - Food available)

+65 96809577
catering@annapoorna.sg

Kitchener Road
#01-26, 320 Serangoon Road , Kitchener Road (next to Novotel), Singapore 218108.

Little India Arcade
#01-32, 48 Serangoon Road, Little India Arcade, Singapore 217959.